

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2016/1035 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу вредните практики при ценообразуването в корабостроенето 1
- ★ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз 21
- ★ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз 55

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1035 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2016 година

относно защитата срещу вредните практики при ценообразуването в корабостроенето

(кодифициран текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 385/96 на Съвета ⁽²⁾ е бил съществено изменен ⁽³⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Проведените под егидата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие многостранни преговори завършиха със сключването на 21 декември 1994 г. на споразумение за нормалните условия на конкуренция при корабостроенето и ремонта на кораби за превоз на стоки (наричано по-нататък „Споразумението за корабостроене“).
- (3) В рамките на Споразумението за корабостроене бе признато, че особените характеристики на операциите по покупка на кораби правят невъзможно да се прилагат на практика изравнителни и антидъмпингови мита съгласно член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г., Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки и Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.“), приложени към споразумението за създаване на Световната търговска организация. Необходимостта да се предвиди ефикасно средство на защита срещу продажбите на кораби под тяхната нормална стойност, което причинява вреди, доведе до подписването на Кодекс за вредните практики при ценообразуването в корабостроенето, който, съвместно с основните принципи, съставлява приложение III към Споразумението за корабостроене (наричан по-нататък „Кодекс ВПЦ“).
- (4) Текстът на Кодекс ВПЦ се основава главно на Антидъмпинговото споразумение от 1994 г., но се отклонява от това споразумение, когато се налага от особените характеристики на операциите по закупуване на кораби. Поради това терминологията от Кодекса ВПЦ следва да бъде отразена в законодателството на Съюза, доколкото е възможно, въз основа на текста на Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 юли 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 15 януари 2016 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 385/96 на Съвета от 29 януари 1996 г. относно защитата срещу вредните практики при ценообразуването в корабостроенето (ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 21).

⁽³⁾ Вж. приложение I.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (вж. стр. 21 от настоящия брой на Официален вестник).

- (5) Споразумението за корабостроене и законодателните разпоредби, произтичащи от него, имат важно значение за правото на Съюза.
- (6) С оглед да запази равновесието между правата и задълженията, установено със Споразумението за корабостроене, Съюзът следва да предприема действие по отношение на всяка вредна практика при ценообразуването, целяща продажба на кораби под нормалната им цена, което причинява вреди за промишлеността на Съюза.
- (7) По отношение на строителите на плавателни съдове от договарящите се страни по Споразумението за корабостроене продажбата на плавателен съд може да бъде обект на разследване от страна на Съюза само ако купувачът на кораба е купувач от Съюза и при условие че плавателният съд не е военен.
- (8) Желателно е да се установят ясни и подробни правила, свързани с изчисляването на нормалната стойност. По-специално тази стойност следва да се основава, ако е възможно, на представителна продажба на подобен кораб в течение на нормална търговска операция в държавата износител. Важно е да се определят обстоятелствата, при които продажба на вътрешния пазар може да се оцени като продажба на загуба и да бъде отклонена в полза на продажба на подобен кораб на трета държава или на нормалната съставна стойност. Желателно е също да се гарантира точно разпределение на разходите, включително в случаи на хвърляне на котва. Необходимо е също за съставянето на нормалната стойност да се обозначат методът, който ще се прилага за определяне на сумите на разходите по продажба, административните разходи и другите общи разходи, както и маржът на печалбата, който следва да се включи в тази стойност.
- (9) За да може да се прилага коректно инструментът за борба с вредните практики при ценообразуването, Комисията следва да вземе всички необходими мерки за проверка, в големите конгломерати и холдинги на трети държави, на законността на таксите при вноса, когато става дума за оценка на структурата на себестойността.
- (10) За определянето на нормалната стойност за държавите, в които няма развита пазарна икономика, се оказва разумно да се определят правилата на процедура за избор на третата държава, подходяща за пазарна икономика, която ще послужи за позоваване за това и, когато не е възможно да се определи подходяща трета държава, да се предвиди, че нормалната стойност може да бъде установена на всякаква друга разумна база.
- (11) Целесъобразно е да се определи цена на износа и да се изброят уточненията, които е необходимо да се внесат, в случай че се прецени, че е уместно да се възстанови такава цена, като се започне от първата цена на свободния пазар.
- (12) За да се осигури справедливо сравняване между цената на износа и нормалната цена, е целесъобразно да се изброят факторите, включително договорните санкции, които са в състояние да засегнат цените и тяхното сравнение.
- (13) Желателно е да се установят ясни и детайлни насоки, отнасящи се до факторите, които могат да допринесат за определяне дали продажбата, която е предмет на вредни практики при ценообразуването, е причинила или рискува да причини съществена вреда. Когато се полагат усилия за показване, че равнището на засегнатата цена на продажба е причина за вредата, нанесена на промишленост от Съюза, е уместно да се отчетат действията на други фактори и, по-специално, преобладаващите пазарни условия в Съюза.
- (14) Препоръчително е да се определи понятието „промишленост на Съюза“ с позоваване на капацитета за построяване на подобен кораб и да се предвиди, че свързаните с износителите страни могат да бъдат изключени от тази промишленост, и да се определи понятието „свързани“.
- (15) Необходимо е да се определят процедурните и съществените условия за подаване на жалба срещу действие, свързано с вредните практики при ценообразуването, както и степента на подкрепа, с която тази жалба може да се ползва от страна на промишлеността на Съюза, и да се уточни информацията относно купувача на кораба, вредните практики при ценообразуването, вредата и причинната връзка, каквато такава жалба следва да съдържа. Целесъобразно е също да се уточнят процедурите за отхвърляне на жалбите или за образуване на производства.
- (16) Когато купувачът на кораба, който е бил предмет на вредни практики при ценообразуването, е установен на територията на друга договаряща се страна по Споразумението за корабостроене, една жалба може също да съдържа искане за започване на разследване от страна на органите на тази договаряща се държава. Такова искане следва да се изпрати на органите на договарящата се страна, когато това е оправдано.
- (17) Когато е необходимо, разследването може да бъде открито също и в резултат на писмена жалба от органите на договаряща се страна по Споразумението за корабостроене съгласно настоящия регламент и при условията на Споразумението за корабостроене.

- (18) Необходимо е да се определи по какъв начин на заинтересованите страни ще бъдат предоставени сведенията, които органите изискват. На заинтересованите страни следва да се предоставят повече възможности да представят всички релевантни доказателства и да защитят своите интереси. Желателно е също да се определят ясно правилата и процедурите, които ще се следват в течение на разследването, и да се предвиди по-специално, че заинтересованите страни трябва да се запознаят, да представят своята гледна точка и да предоставят сведенията в определените срокове, за да може те да бъдат взети предвид. Целесъобразно е също да се определят условията, при които една заинтересована страна може да има достъп до информация, предоставена от други заинтересовани страни, и да я коментира. Следва също така да се установи сътрудничество между държавите членки и Комисията по отношение събирането на информацията.
- (19) Необходимо е да се предвиди, че приключването на разследването, независимо дали ще се наложи, или не такса за вредните практики при ценообразуването, следва да настъпи най-късно след една година, считано от датата на началото на разследването или датата на доставка на кораба, в зависимост от случая.
- (20) Разследванията или процедурите следва да бъдат приключени, когато обхватът на вредните практики при ценообразуването е минимален.
- (21) Разследването може да бъде приключено, без да се налага такса за вредните практики при ценообразуването, ако сделката за кораба, който е бил обект на действие, свързано с вредните практики при ценообразуването, е развалена окончателно и безусловно или ако е била приета друга еквивалентна мярка. Следва все пак да се отдели специално внимание на това, преследваната с настоящия регламент цел да не бъде засегната.
- (22) Налагането на такси при вредните практики при ценообразуването, които да съответстват на обхвата на вредните практики при ценообразуването, следва да бъде приложено с решение по отношение на корабостроителя, чиято продажба на кораб въз основа на вредна практика при ценообразуването е причинила вреда на промишлеността на Съюза, когато всички условия, предвидени в настоящия регламент, са изпълнени. Следва да бъдат установени точни и подробни правила за прилагането на такова решение, включително всички необходими мерки за неговото действително изпълнение, по-специално предприемането на ответни мерки, ако корабостроителят не изплати в предвидения срок таксите, дължими за вредните практики при ценообразуването.
- (23) Необходимо е да се предвидят точни правила по отношение отказа от правото на натоварване или разтоварване в пристанища на Съюза на кораби, произведени от строителя, подложен на ответни мерки.
- (24) Задължението да изплатят такси за вредните практики при ценообразуването се погасява само когато тази такса е била изцяло платена или в края на срока, за който са се прилагали ответните мерки.
- (25) Нито една предприета по силата на настоящия регламент мярка не следва да се противопоставя на интереса на Съюза.
- (26) При прилагането на настоящия регламент Съюзът следва да си дава сметка за необходимостта от бързо и ефективно действие.
- (27) Важно е да се предвидят посещения за проверка на предоставените сведения, свързани с вредните практики при ценообразуването и вредата, като е разумно тези посещения да зависят от качеството на отговорите на получените въпросници.
- (28) Необходимо е да се предвиди, че когато страните не сътрудничат по удовлетворителен начин, да могат да бъдат използвани други сведения за установяване на заключенията и че тези сведения могат да бъдат по-неблагоприятни за въпросните страни, отколкото в случай, че са сътрудничали.
- (29) Следва да бъдат предвидени разпоредби за обработката на поверителните сведения, така че да се избегне разкриването на търговски тайни.
- (30) Особено важно е страните, които имат право на такова третиране, да бъдат информирани правилно за най-съществените факти и съображения и че тази информация се използва, като се отчита процесът на взимане на решения в Съюза, в срок, позволяващ на страните да защитят своите интереси.
- (31) Прилагането на процедурите, предвидени в настоящия регламент, изисква еднакви условия за изпълнение в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи и определения

1. Такса за вредни практики при ценообразуването може да се наложи на строител на кораб, предмет на вредни практики при ценообразуването, чиято продажба на купувач, различен от купувач от държавата, от която произхожда корабът, причинява вреда.
2. Кораб се счита за предмет на вредни практики при ценообразуването, когато експортната цена на продадения кораб е по-ниска от сравнима цена, прилагана при нормална търговска операция за подобен кораб, продаден на купувач от държавата износител.
3. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:
 - а) „кораб“ означава всякакъв кораб за далечно плаване на собствен ход от 100 бруто регистър тона нагоре, използван за превоз на стоки или хора или за осигуряване на специализирана услуга (например ледоразбивач или кораб за драгажна дейност), както и всякакви влекачи с 365 kW и повече мощност;
 - б) „подобен кораб“ означава кораб от същия тип, предназначен за същата цел, имащ приблизително същите размери като оценявания кораб и притежаваш много близки характеристики;
 - в) „същата обща категория кораб“ означава кораб от същия тип и предназначен за същата цел на ползване, но със значително по-различен размер;
 - г) „продажба“ обхваща учредяването или прехвърлянето на право на собственост върху кораб, с изключение на правата на собственост, които са присъдени или придобити по смисъла единствено да послужат за обезпечение за обичаен търговски заем;
 - д) „право на собственост“ включва всяко договорно право или право на собственост, позволяващо на бенефициер/ите на такива права да извлича/т печалба от експлоатацията на кораб по начин, сравним в съществена степен с такава, при която собственик може да извлече печалба. За да се определи дали такава съществена сравнимост е налице, се отчитат, *inter alia*, следните елементи:
 - i) условията и обстоятелствата на сделката;
 - ii) действащите търговски практики в сектора;
 - iii) ако корабът, обект на сделката, е интегриран в дейностите на бенефициера или бенефициерите; и
 - iv) ако фактически е вероятно притежателите на такива права да извлекат печалба и да поемат рискове, съответстващи на експлоатацията на кораба по време на значителна част от неговия живот на ползване;
 - е) „купувач“ означава всяко физическо лице или всяко дружество, което придобива право на собственост, включително въз основа на договор за наем или на дългосрочен договор за безрбоут чартър, по повод първоначалното прехвърляне, извършено от строителя на плавателни съдове, пряко или непряко, включително физическо лице или дружество, което притежава или контролира купувач или дава инструкции на купувача. Физическо лице или дружество притежава купувача, когато има участие, надхвърлящо 50 % от неговия капитал. Физическо лице или дружество контролира купувача, когато правно или на практика е в състояние да упражнява принуда или да оказва въздействие върху купувача, което се предполага да е случаят, когато участието в капитала достига 25 %. Ако собствеността на един купувач е установена, се предполага, че не е налице различим контрол на дружеството, освен ако не се докаже обратното. Може да има повече от един купувач за един кораб;
 - ж) „дружество“ означава всяко дружество или предприятие от гражданското или търговското право, включително кооперативните сдружения и другите юридически лица, зависещи от публичното или частното право, с изключение на тези, които са с нестопанска цел;
 - з) „договаряща се страна“ означава всяка трета държава, която е страна по Споразумението за корабостроене.

Член 2

Определяне на наличието на вредна практика при ценообразуването

A. Нормална стойност

1. Нормалната стойност поначало се основава на платената или предстояща да се плати цена в рамките на обичайната търговска практика за подобен кораб от независим купувач в държавата износител.

2. Цените, прилагани между страни, които изглеждат сдружени или сключили помежду си споразумение за уреждане на компенсации, могат да бъдат смятани за цени, прилагани в рамките на обичайната търговска практика, и да бъдат използвани за установяване на нормалната стойност само ако е установено, че тези цени не са засегнати от това отношение.

3. Когато никаква продажба на подобни кораби не е извършвана в рамките на обичайната търговска практика или когато заради особена пазарна ситуация такива продажби не позволяват подходящо сравнение, нормалната цена на подобния кораб се изчислява на базата на цена на подобен кораб, прилагана в рамките на обичайната търговска практика, когато корабът е изнесен към подходяща трета държава, при условие че тази цена е представителна. Ако не са налице продажби към подходяща трета държава или те не позволяват валидно сравнение, нормалната стойност на подобния кораб се изчислява на базата на производствената цена в държавата на произход, увеличена с разумна сума за разходи по продажбата, административни разходи и други общи разходи, както и с маржа на печалбата.

4. Продажбите на подобни плавателни съдове на вътрешния пазар на държавата износител или продажбите в трета държава на цени, по-ниски от общите производствени разходи (постоянни и променливи), увеличени с разходите за продажба, административните разходи и други общи разходи, могат да се оценяват като непопадащи в рамките на обичайната търговска практика заради тяхната цена и могат да не бъдат вземани предвид при определянето на нормалната стойност, само ако е определено, че такива продажби се осъществяват на цени, които не позволяват покриването на всички разходи в разумен срок, като последният се оценява нормално на пет години.

5. Разходите нормално се изчисляват на базата на счетоводните документи на корабостроителя, който е обект на разследването, при условие че тези документи са издържани в съответствие със счетоводните принципи, общоприети в съответната държава, и че е обозначено, че тези документи отразяват по обоснован начин разходите, свързани с производството и продажбата на оценявания кораб.

Отчитат се утвърдените доказателства, отнасящи се до точното разпределение на разходите, при условие че е видно, че този тип разпределение е било използвано постоянно в миналото. При липса на по-подходящ метод се отдава предпочитание на система за разпределение на разходите, основаваща се на оборота. Освен ако това вече не е отразено при разпределението на разходите, визирани в настоящия параграф, разходите се уточняват по подходящ начин в зависимост от невъзобновяемите елементи на разходите, от които се ползва бъдещото и/или текущото производство, и обстоятелствата, в които разходите са били засегнати от операциите по отпътуване.

6. Сумите, съответстващи на разходите по продажбата, на административните разходи и други общи разходи, както и на печалбите, се основават на реални данни, свързани с производството и продажбите, в рамките на нормалните търговски операции, на подобни кораби от строителя, обект на разследването. Когато тези суми не могат да бъдат така определени, те могат да се определят на базата:

- a) на средната сума, равняваща се на реалните разходи, които другите корабостроители от държавата на произход са разходвали или получили по отношение на строителството и продажбата на подобни кораби на вътрешния пазар на тази държава;
- б) на реалните разходи, които въпросният корабостроител е разходвал или получил в рамките на обичайната търговска практика, що се отнася до строителството и продажбата на вътрешния пазар на държавата на произход от същата обща категория кораби;
- в) на всякакъв друг разумен метод, при условие че сумата, съответстваща на така установената печалба, не надхвърля печалбата, нормално осъществена от други корабостроители при продажби на кораби от същата обща категория на вътрешния пазар на държавата на произход.

От друга страна, печалбата, добавена към стойността на корабостроенето, се изчислява във всички случаи на базата на средната печалба, реализирана в рамките на разумен срок, който нормално не надхвърля шест месеца както преди, така и след продажбата, която е обект на разследването, и представлява разумна печалба в момента на каузалната печалба. При това изчисление се елиминира всяко нарушение, което би довело до неоснователна печалба в момента на продажбата.

7. Като се отчита продължителността на периода между датата на договора и тази на доставка на корабите, нормалната стойност не включва действителните разходи, за които корабостроителят докаже, че са в резултат на непреодолима сила и че чувствително превишават нарастването на разходите, които корабостроителят би могъл основателно да предвиди и да вземе предвид в момента, когато са били установени най-важните условия на продажбата.

8. В случай на продажби, осъществени от страни, които нямат пазарна икономика, и по-специално от тези, за които се прилага Регламент (ЕС) 2015/755 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, нормалната стойност се определя на базата на цената или на конструираната стойност в трета държава с пазарна икономика, или на цена, прилагана от такава трета държава по отношение на други държави, включително Съюза, или, когато това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително ефективно платената или предстояща да се плати цена в Съюза за подобен кораб, надлежно уточнена, ако е необходимо, за да се включи в нея разумен марж на печалбата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/755 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно общия режим за внос от някои трети държави (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 33).

Трета държава с подходяща пазарна икономика се избира на базата на основателни критерии, като се отчита всяка надеждна информация, налична в момента на избор. Отчитат се също и сроковете.

Страните в разследването се уведомяват бързо след началото на производството за избора на третата държава с пазарна икономика и разполагат с десет дни за представяне на техните коментари.

Б. Експортна цена

9. Експортната цена е реално платената или предстоящата да бъде платена цена за разглеждания кораб.

10. Когато няма експортна цена или когато е явно, че експортната цена не е надеждна поради съществуването на сдружение или на споразумение за уреждане на компенсации между корабостроителя и купувача или трета страна, експортната цена може да се определи на основата на цената, на която корабът е препродаден за първи път на независим купувач, или, ако корабът не е препродаван на независим купувач или не е препродаван в състоянието, в което е бил продаден първоначално, на всяка друга разумна основа.

В такива случаи уточненията се извършват, за да се отчетат всички разходи, включително таксите и данъците, произтекли между първоначалната продажба и препродажбата, и на маржа на печалбата, за да се установи надеждна експортна цена.

Разходите, заради които се извършва уточняване, включват нормално понесените от един купувач, но платени от всяка страна, която развива дейност във вътрешността или извън Съюза и която изглежда, че е свързана със строителя или с купувача, или е сключила с този строител или с този купувач споразумение за уреждане на компенсации, включващи главно следните елементи: обичаен транспорт, застраховка, поддръжка, разтоварване и допълнителни разходи; митнически сборове и други данъци, плащани в държавата вносител във връзка с покупката на кораба, както и разумен марж за разходите по продажбата, общите и административните разходи и печалбата.

В. Сравнение

11. Пристъпва се към справедливо сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на същия етап от търговията и за същите продажби, извършени на възможно най-близките дати, като по този начин се имат предвид нормално продажбите, осъществени в трите месеца, предхождащи или следващи продажбата, която е обект на разследването, или, при липса на такива продажби, в подходящ период. Във всеки случай според особеностите се отчитат разликите, засягащи сравнимостта на цените, включително разликите, свързани с условията на продажба, с договорените санкции, с облагането, с етапа на търговия, с количествата и с физическите характеристики и с всички други разлики, за които е било също показано, че засягат сравнимостта на цените. Когато в случаите, визириани в параграф 10, е била засегната сравнимостта на цените, нормалната цена се установява при еквивалентен етап от търговията на експортната цена, изчислен, когато са отчетени надлежно елементите, които настоящият параграф позволява да се вземат предвид. Избягва се повторението на уточненията, особено когато става дума за различия, отнасящи се до отстъпки, и за договорени санкции. Когато сравняването на цените изисква преизчисляване на валути, това преизчисляване се извършва при използване на обменния курс, в сила на датата на продажбата, с изключение на случаите, когато продажба на чужда валута в същото време на пазарите е пряко свързана с оценяваната продажба за износ, се използва обменен курс за сročна продажба. По смисъла на настоящата разпоредба датата на продажбата е тази, на която са фиксирани най-важните условия на продажбата, т.е. обикновено датата на договора. Все пак ако най-важните условия на продажба се променят чувствително на друга дата, обменният курс, който се взема предвид, е действащият на датата на промяната. В такъв случай подходящите уточнения се извършват така, че да се вземе предвид всякакъв възможен неблагоприятен ефект върху маржа на вредните практики при ценообразуването, който може да се отдаде единствено на промените в обменния курс между първата дата на продажбата и датата, когато е настъпила промяната.

Г. Обхват на вредните практики при ценообразуването

12. При спазване на релевантните разпоредби, уреждащи справедливо сравнение, съществуването на вредните практики при ценообразуването нормално се установява на базата на сравнение на нормалната среднопретеглена стойност със среднопретеглената величина на цените от всички продажби или чрез сравнение на нормалните индивидуални стойности и индивидуалните експортни цени, сделка по сделка. Все пак една нормална стойност, установена на среднопретеглена величина, може да бъде сравнена с цените на всички индивидуални продажби, ако конфигурацията на експортните цени се различава чувствително между различните купувачи, региони или периоди и ако специфичните методи, уточнени в първото изречение на настоящия параграф, не биха позволили да бъде отразено в пълна степен прилагането на вредна практика при ценообразуването.

13. Обхватът на вредната практика при ценообразуването е сумата, с която нормалната стойност надхвърля експортната цена. Когато обхватът на вредната практика при ценообразуването варира, може да бъде установен среднопретеглен марж на цената.

Член 3

Определяне на наличието на вреда

1. За нуждите на настоящия регламент терминът „вреда“ се възприема, освен ако не е определено друго, като съществена вреда, причинена на промишлеността на Съюза, като заплаха за съществена вреда за промишлеността на Съюза или като съществено забавяне при създаването на такава промишленост и се тълкува съобразно разпоредбите на настоящия член.
2. Определянето на наличието на вреда се основава на положителни доказателства и съдържа обективно проучване на:
 - а) ефекта от продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност за подобните кораби на пазара на Съюза; и
 - б) последващото въздействие на тази продажба върху промишлеността на Съюза.
3. По отношение на ефекта върху цените от продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, се изследва дали е имало за извършената продажба на цена, по-ниска от нормалната стойност, значително подценяване на цената по отношение на цените на подобни плавателни съдове от промишлеността на Съюз или дали тази продажба има, по друг начин, за цел да све чувствително цените или да възпрепятства в значителна степен нарастването на цените, които без това обстоятелство биха се постигнали. Един-единствен или няколко от тези фактори не представляват непременно база за окончателно решение.
4. Когато продажбите на кораби, произхождащи от повече от една държава, са едновременно обект на разследвания за действия, свързани с вредните практики при ценообразуването, ефектите на тези продажби могат да бъдат цел на кумулативна оценка само ако се определи, че:
 - а) маржът на вредната практика при ценообразуването, установена в отношение с покупките, произхождащи от всяка държава, надхвърля минималното равнище по смисъла на член 7, параграф 3; и
 - б) кумулативна оценка на ефектите от продажби е подходяща, като се отчитат условията на конкуренция между плавателните съдове, продадени на купувача от строителите извън Съюза, и условията на конкуренция между тези кораби и подобни кораби от Съюза.
5. Изследването на влиянието от продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, върху съответната промишленост на Съюза съдържа оценка на всички фактори и съществени икономически показатели, които влияят върху ситуацията на това производство, включително фактът, когато дадено производство не е преодолело изцяло ефектите от прилагане на дъмпинг в миналото, на вредната практика при ценообразуването или на субсидията; действителния обхват на вредната практика при ценообразуването, ефективното и потенциалното намаление на продажбите, на производството, на пазарния дял, на производителността, на рентабилността на инвестициите и на използването на капацитета; факторите, които влияят върху цените в Съюза; негативните, действителни и потенциални, ефекти върху паричния поток, стоките запаси, заетостта, заплатите, икономическия ръст, способността за мобилизиране на капитали или на инвестиции. Този списък не е изчерпателен и един или няколко от тези фактори не представляват непременно база за окончателно решение.
6. Трябва да бъде показано посредством всички релевантни доказателства във връзка с параграф 2, че продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, причинява или е причинила вреда по смисъла на настоящия регламент. В този случай това налага доказването, че равнищата на цените, визирани в параграф 3, имат отражение върху промишлеността на Съюза по смисъла на параграф 5 и че това отражение е такова, че може да бъде оценено като сериозно.
7. Познатите фактори, различни от продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, които в същия момент причиняват вреда на промишлеността на Съюза, също се изучават, така че вредата, причинена от тези различни фактори, не се приписва на продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, по смисъла на параграф 6. Факторите, които могат да бъдат оценени във връзка с това, включват: обема и цените на извършените продажби на цени, не по-ниски от нормалната стойност, от корабостроители от държави, различни от тези на държавата износител; намаляването на търсенето или промените на конфигурацията на потреблението; ограничителните търговски действия на производителите от трети държави и от Съюза и конкуренцията между същите тези производители; развитието на технологиите; и резултатите от износа и производителността на промишлеността на Съюза.
8. Ефектът от продажбите на цена, по-ниска от нормалната стойност, се оценява по отношение строителството на подобни плавателни съдове в Съюза, когато наличните данни позволяват да се идентифицира това строителство на базата на критерии като действията по строителството, продажбите и печалбите на строителите. Ако не е възможно да се идентифицира поотделно това строителство, ефектите от продажбите на цена, по-ниска от нормалната стойност, се оценяват чрез изучаване на строителството на групата или на най-тясната гама от кораби, включително подобни кораби, за която или за който могат да бъдат предоставени необходимите сведения.

9. Определението, водещо до заключение за заплаха от съществена вреда, се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или на далечни възможности. Промяната на обстоятелствата, която би създала ситуация, при която продажбата на цена, по-ниска от нормалната стойност, би причинила вреда, трябва да бъде ясно предвидима и неминуема.

За да се определи наличието на заплаха от съществена вреда, се вземат предвид и фактори като:

- а) дали е налице достатъчен и свободно разполагаем капацитет от страна на строителя или неминуемо и съществено нарастване на този капацитет, с което се отбелязва вероятността за съществено нарастване на продажбите на цени, по-ниски от нормалната стойност, като се отчита наличието на други пазари на износ, които могат да погълнат допълнителния износ;
- б) дали износът на кораби на цени, които биха могли да намалят чувствително цените или да възпрепятстват в забележима степен нарастването на тези цени, би допринесъл за нарастването на търсенето на нови покупки от други страни.

Никой от тези фактори не може сам по себе си да се окаже решаващ, а съвкупността от взетите предвид фактори трябва да води до заключение, че други продажби на цена, по-ниска от нормалната стойност, са неминуеми и че ще настъпи съществена вреда, ако не бъдат взети защитни мерки.

Член 4

Определение за промишленост на Съюза

1. По смисъла на настоящия регламент като „промишленост на Съюза“ се възприема съвкупността от производителите в Съюза, способни да построят подобен кораб с инсталациите си в момента или да адаптират тези инсталации в желано време, за да построят подобен кораб, или тези измежду тях, чийто капацитет на строителство на подобен кораб представлява преобладаваща част, по смисъла на член 5, параграф 6, от общия капацитет на Съюза за построяване на подобен кораб. Все пак когато производителите са свързани с разглеждания корабостроител, с износителите или с купувачите или самите те са купувачи на кораб, продаван на цена, за която се претендира, че е свързана с вредните практики при ценообразуването, изразът „промишленост на Съюза“ може да се тълкува като означаващ останалите производители.

2. По смисъла на параграф 1 производителите се смятат за свързани с разглеждания корабостроител, с износителите или с купувачите, само ако:

- а) един от тях, пряко или непряко, контролира другия;
- б) и двамата, пряко или непряко, са контролирани от трети; или
- в) заедно, пряко или непряко, те контролират трети, при условие че има основания да се вярва или да се подозира, че ефектът от тези връзки е такъв, че разглежданият производител има поведение, различно от това на несвързани производители.

За целите на настоящия параграф единият ще се счита за контролиращ другия, когато първият е в състояние, правно или на практика, да осъществява принуда или да оказва въздействие върху втория.

3. Разпоредбите на член 3, параграф 8 се прилагат за настоящия член.

Член 5

Започване на процедура

1. С изключение на разпоредбите на параграф 8 разследване, което има за цел определяне на наличието, на степента и на ефекта от всякакви предполагаеми вредни практики при ценообразуването, започва въз основа на подадена жалба, представена в писмена форма от всяко физическо или юридическо лице или всяко сдружение, което няма правосубектност и действа от името на промишлеността на Съюза.

Жалбата може да бъде адресирана до Комисията или до държава членка, която я предава на последната. Комисията изпраща на държавите членки копие от всяка жалба, която получава. Жалбата се счита за депозирана на първия работен ден, следващ този на нейното получаване в Комисията чрез препоръчано писмо или това на доставянето на обратната разписка от Комисията.

Когато, при липса на жалба, държава членка притежава достатъчно доказателства за вредна практика при ценообразуването и за произтичаща от това вреда за производството на Съюза, тя предава незабавно въпросните доказателства на Комисията.

2. Жалбата по смисъла на параграф 1 се депозира:

- a) най-късно шест месеца след като жалбоподателят е разбрал или е следвало да разбере за продажбата на кораба, когато:
 - i) жалбоподателят е бил поканен да отправи оферта в рамките на открита тръжна процедура или на всякаква друга тръжна процедура;
 - ii) жалбоподателят действително е отправил оферта; и
 - iii) тази оферта на жалбоподателя е отговаряла в най-важната си част на изискваните условия;
- b) най-късно девет месеца, считано от момента, когато жалбоподателят е разбрал или е следвало да разбере за продажбата на плавателния съд при липса на покана за отправяне на оферта, при условие че обявление за намерение за участие, съдържащо информация, която жалбоподателят може основателно да предостави за идентифициране на съответната сделка, е било известно на Комисията или на държава членка най-малко шест месеца, считани от този момент.

В никакъв случай жалба не се депозира след повече от шест месеца след датата на доставката на кораба.

Може да се счита, че продажбата на кораба е била известна на жалбоподателя, считано от датата, на която в международната търговска преса са били публикувани фактът на сключване на договора и достатъчно обща информация относно кораба.

По смисъла на настоящия член „открита тръжна процедура“ е търг, при който потенциалният купувач призовава за отправяне на оферта най-малкото всички строители, които той счита, че са в състояние да построят въпросния кораб.

3. Жалбата по смисъла на параграф 1 съдържа доказателства за:

- a) наличие на вредна практика при ценообразуването;
- b) наличие на вреда;
- v) наличие на причинна връзка между продажбата на цената, предмет на вредните практики при ценообразуването, и предполагаемата вреда; и
- г) i) това, че ако продаденият плавателен съд е дал повод за открита тръжна процедура, жалбоподателят е бил поканен да отправи оферта на въпросния пазар, че той действително е отправил такава и че тя е отговаряла във висока степен на поставените условия (дата на доставка и технически спецификации); или
- ii) това, че ако плавателният съд е бил продаден чрез друга тръжна процедура и жалбоподателят е бил поканен да отправи оферта за въпросния пазар, той действително е отправил такава и че тя е отговаряла на поставените условия; или
- iii) това, че при липса на покана за отправяне на оферта, различна от тази в рамките на открита тръжна процедура, жалбоподателят е бил в състояние да построи въпросния кораб и че ако е знаел или е следвало да знае за предвидената продажба, той е положил явни усилия за сключването на договор за продажба с купувача съобразно спецификациите на разглежданата оферта. Може да се счита, че жалбоподателят е знаел за предложената продажба, ако се докаже, че мнозинството от представителите на съответната промишленост са положили усилия пред купувача, за да отменят договора за продажба на разглеждания кораб или че общи информации за предложената покупка биха могли да бъдат получени от търговски посредници, финансисти, класификационни дружества, наемодатели, професионални сдружения или други общности, участващи нормално в операциите по строителство на плавателни съдове, с които жалбоподателят е имал редовни контакти или делови отношения.

4. Жалбата съдържа информация, която е основателно да се предостави на разположение на жалбоподателя, относно следното:
- идентичността на жалбоподателя и описание на обема и на стойността на строителството в Съюза на подобен кораб от жалбоподателя. Когато една жалба е представена в писмена форма от името на промишлеността на Съюза, тя уточнява производството, от чието име е представена, като дава списък на всички строители в Съюза, известни с уменията си да построят подобен кораб, и в случай че е възможно, описание на обема и на стойността на построяването в Съюза на подобен кораб, която представляват тези строители;
 - пълно описание на кораба, за който се предполага, че е обект на вредната практика при ценообразуването, наименованието на въпросната държава или държави на произход или износителки, самоличността на всеки известен износител или чуждестранен строител и самоличността на купувача на разглеждания кораб;
 - цените, на които тези кораби се продават на вътрешния пазар на държавата или на държавите на произход или на износ (или, при необходимост, цените, на които такива кораби се продават от държавата или държавите на произход или на износ на една или повече трети държави или стойността на построяване на кораба), и информация относно експортните цени или, при липса на друга възможност, за цените, на които такива кораби са препродадени за първи път на независим купувач;
 - сведения за ефекта от продажбата на цена, предмет на вредни практики, върху цените на подобен кораб на пазарите на Съюза и приемането на продажбата от промишлеността на Съюза, показана чрез факторите и съществени показатели, които влияят на положението на промишлеността на Съюза, такива, каквито са изброени в член 3, параграфи 3 и 5.
5. Комисията изучава, доколкото е възможно, точността и адекватността на доказателствата, предоставени в жалбата, за да определи има ли достатъчни доказателства за оправдаване на откриването на разследването.
6. Разследване се открива съгласно параграф 1 само когато е било определено на базата на изучаване на степента на подкрепа или на противопоставяне на изразената жалба от корабостроители от Съюза, способни да построят подобния кораб, когато жалбата е била представена от промишлеността на Съюза или от нейно име. Жалбата се счита за депозирана от промишлеността на Съюза или от нейно име, ако е подкрепена от корабостроителите в Съюза, чийто групов капацитет за строителство на подобен кораб представлява повече от 50 % от общия капацитет за строителство на подобен кораб на промишлеността на Съюза, изразяващ своята подкрепа или противопоставянето си на жалбата. Въпреки това разследване не се започва, когато корабостроителите в Съюза, подкрепящи изрично жалбата, представляват по-малко от 25 % от общия капацитет на корабостроителите в Съюза, способни да построят подобен кораб.
7. Органите избягват, освен ако е било взето решение за започване на разследване, да оповестят жалбата, имаща за предмет начало на разследване. Въпреки това, преди да се пристъпи към началото на разследване, правителството на съответната държава износителка бива информирано за това.
8. Ако при специални обстоятелства Комисията реши да започне разследване, без да е получила писмена жалба от промишлеността на Съюза или от нейно име, то се осъществява въз основа на достатъчни доказателства за наличието на вредната практика при ценообразуването, на вреда и на причинна връзка и в случай че член на промишлеността на Съюза, субект на вредни практики, отговаря на критериите, визирани в параграф 3, буква г) от настоящия член, за да оправдае началото на такова разследване.
- При необходимост разследване може да бъде започнато въз основа на жалба, представена в писмена форма от органите на една от договарящите се страни. Такава жалба следва да бъде подкрепена от достатъчни доказателства, че кораб е или е бил продаден на цена, свързана с вредните практики при ценообразуването, и че продажбата, за която е налице претенция, на купувач от Съюза на цена, по-ниска от нормалната стойност, причинява или е причинила вреда на националната промишленост на съответната договаряща се страна.
9. Доказателствата, отнасящи се до вредните практики при ценообразуването, както и до вредата, се разглеждат едновременно, за да се реши дали да започне разследване, или не. Жалба бива отхвърлена, когато доказателствата, отнасящи се до вредна практика при ценообразуването или до вредата, са недостатъчни, за да се оправдае разглеждането на случая.
10. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на разследването, в който случай се счита, че тя не е била депозирана.
11. Когато за Комисията е очевидно, че са налице достатъчно доказателства, които обосновават откриването на процедура, Комисията открива тази процедура в срок от 45 дни считано от датата на подаване на жалбата или, в случай на откриване на разследване съгласно параграф 8, не по-късно от шест месеца от момента, в който продажбата на кораба е станала известна или е трябвало да стане известна, и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно предоставени доказателства жалбоподателят бива уведомен за това в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията. Комисията предоставя информация на държавите членки, след като установи, че е налице необходимост от започване на такава процедура.

12. Съобщението за откриване на процедурата обявява започването на разследване, посочва името и държавата на корабостроителя и на купувача или купувачите, както и описание на разглеждания кораб, предоставя резюме на получената информация и предвижда, че всяка полезна информация трябва да бъде съобщавана на Комисията.

В него се установява срокът, в който заинтересованите страни могат да се запознаят, да представят своите гледни точки в писмена форма и да съобщят информации, ако тези гледни точки и тази информация трябва да бъдат взети предвид в рамките на разследването. В него се уточнява и срокът, в който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията съгласно член 6, параграф 5.

13. Комисията осведомява износителя, купувача или купувачите на кораба, както и представителните сдружения на корабостроителите, износителите или купувачите, за които е явно, че са засегнати, както и представителите на държавата, чийто кораб е обект на разследването, и жалбоподателите за започването на процедурата и полагайки дължимата грижа за защита на поверителната информация, предоставя пълния текст на писмената жалба, получена съгласно параграф 1, на износителя и на органите на държавата износител, и по тяхно искане, на другите заинтересовани страни.

Член 6

Разследване

1. След откриване на на процедурата Комисията, в сътрудничество с държавите членки и при необходимост — органите на третите държави, започва разследване на ниво на Съюза. Това разследване обхваща едновременно вредната практика при ценообразуването и вредата.

2. Получателите на използваните в едно разследване за вредна практика при ценообразуването въпросници разполагат с най-малко 30 дни за отговор. Срокът за износителите започва да тече считано от датата на получаване на въпросника, който се счита за получен през седемте дни, следващи датата, на която е бил изпратен на износителя или предаден на акредитирания дипломатически представител на държавата износител. Може да се допусне продължение на срока от 30 дни, като се отчита установеният за разследването срок и под резерва, че засегнатата страна посочи валидна причина в смисъл на особени обстоятелства, за да се получи такова продължение.

3. Комисията може да поиска от органите на третите държави при необходимост, както и на държавите членки, да ѝ предоставят сведения, в които случаи държавите членки взимат всички необходими мерки за изпълняване на тези искания.

Те съобщават на Комисията поисканите сведения, както и резултата от целия обем извършени проверки, контрол или разследвания.

Когато тези сведения са от общ интерес или когато тяхното предоставяне е било поискано от държава членка, Комисията ги предава на държавите членки, при условие че нямат поверителен характер, в който случай се изпраща резюме, което няма поверителен характер.

4. Комисията може да поиска от органите на трети държави, при необходимост, както и от държавите членки да извършат всички проверки и целия необходим контрол, главно от корабостроителите на Съюза, и да се осъществяват разследвания в трети държави, при условие че засегнатите предприятия дадат своето съгласие и че правителството на въпросната държава е било официално нотифицирано и не е изразило несъгласие.

Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да дадат ход на исканията на Комисията.

Служителите на Комисията могат, по искане на Комисията или на държава членка, да подпомогнат служителите на държавите членки в изпълнение на техните функции. Същевременно служителите на Комисията могат да подпомагат служителите на органите на трети държави в изпълнение на техните функции, ако Комисията и тези органи постигнат съгласие за това.

5. Заинтересованите страни, които са известени съгласно член 5, параграф 12, биват изслушани, ако в срока, установен в становището, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, те са отправили искане за това в писмена форма, като са показали, че са действително заинтересовани страни, които е възможно да бъдат засегнати от резултата от процедурата и че са налице особени причини да бъдат изслушани.

6. По тяхно искане се предоставят възможности на корабостроителя, на купувача или купувачите, на представителите на правителството на държавата износител, на жалбоподателите и на другите заинтересовани страни, които са били известени съгласно член 5, параграф 12, да срещнат страните, имащи противоположни интереси, за да се позволи изразяването на противоположни мнения и на евентуални опровержения.

Предоставянето на тези възможности трябва да отчита необходимостта за опазване поверителния характер на сведенията, както и съласието на страните.

Никоя страна не е задължена да присъства на среща и отсъствието на една страна не влошава нейното положение.

Предоставените устно сведения по силата на настоящия параграф се взимат предвид, в случай че впоследствие са потвърдени в писмена форма.

7. Жалбоподателите, корабостроителят, купувачът или купувачите и другите засегнати страни, които са известени съгласно член 5, параграф 12, както и представителите на държавата износител могат при подаване на писмена молба да се запознаят с всички предоставени сведения от всяка страна по разследването, освен вътрешните документи, установени от органите на Съюза или на държавите членки, доколкото тези сведения са съществени за защитата на техните интереси и не са поверителни по смисъла на член 13, както и се използват в разследването.

Тези страни могат да отговорят на тези сведения и техните коментари се вземат под внимание съобразно това, доколко те са достатъчно прецизни в отговорите си.

8. С изключение на обстоятелствата, предвидени в член 12, точността на сведенията, предоставени от заинтересованите страни, върху които се основават заключенията, се проверява, доколкото това е възможно.

9. В процедурите, изискващи сравнение на цените, на които един подобен кораб е бил доставен, разследването може да бъде приключено в срок най-късно от една година, считано от датата на началото му.

В процедурите, в които се строи подобният кораб, разследването приключва най-късно след една година, считано от доставката на въпросния кораб.

Разследванията, довеждащи до включването на производствената цена, приключват в срок от една година, считано от тяхното начало или от доставката на кораба, като последната дата е последваща първата.

Тези срокове се спират, докато се прилага член 16, параграф 2.

Член 7

Прекратяване на процедурата без определяне на мерки; налагане и събиране на такси за вредна практика при ценообразуването

1. Когато жалбата е оттеглена, процедурата може да бъде прекратена.
2. Когато не са необходими мерки, разследването или процедурата се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 10, параграф 2.
3. Процедурата се прекратява незабавно, когато е било установено, че обхватът на вредната практика при ценообразуването в процент спрямо експортната цена е по-малък от 2 %.

4. Когато от окончателно установените факти става ясно, че има вредна практика при ценообразуването и в резултат на това — вреда, на корабостроителя се налага такса за вредни практики при ценообразуването от страна на Комисията в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 10, параграф 2. Размерът на таксата за вредни практики при ценообразуването е равен на маржа на установените вредни практики при ценообразуването. След като информира държавите членки, Комисията предприема необходимите мерки за прилагане на своето решение, в частност за събиране на таксата за вредни практики при ценообразуването.

5. Корабостроителят плаща такса за вредна практика при ценообразуването в срок от 180 дни, считано от деня, когато е бил нотифициран за налагането на таксата, като за тази цел нотифицирането се счита за получено една седмица след деня на изпращането му на корабостроителя. Комисията може да предостави на корабостроителя основателно удължен срок, за да получи плащането, ако корабостроителят предостави доказателство, че плащането в срока от 180 дни ще го направи неплатежоспособен или ще бъде несъвместимо с реорганизация под юридически контрол, в който случай може да бъде изискано изплащане на лихвите върху всяка неизплатена част от таксата при процент, еквивалентен на доходността на вторичния пазар за ценните книжа в средносрочен план, изразен в евро, на борсата в Люксембург плюс 50 базисни пункта.

Член 8

Други алтернативни мерки

Разследването може да бъде прекратено без налагане на такса за вредни практики при ценообразуването, ако корабостроителят анулира окончателно и безусловно продажбата на кораба, предмет на вредните практики при ценообразуването, или се съобрази с алтернативна еквивалентна мярка, приета от Комисията.

Продажбата се смята за анулирана само когато е сложен край на всички договорни отношения между заинтересовани от разглежданата продажба страни, когато продажната цена във връзка с продажбата е изплатена и всички права върху съответния кораб или върху части от него са били възстановени на корабостроителя.

Член 9

Ответни мерки — отказ от права на натоварване и разтоварване

1. В случай че съответният корабостроител не плати такса за вредни практики при ценообразуването, наложена по силата на член 7, Комисията налага на построените от корабостроителя кораби ответни мерки под формата на отказ от права на натоварване и разтоварване.

Комисията предоставя информация на държавите членки, след като възникнат основанията за ответните мерки, посочени в първа алинея.

2. Решението, въвеждащо ответните мерки, влиза в сила 30 дни след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* и се отменя, когато корабостроителят изплати напълно таксите за вредни практики при ценообразуването. Ответната мярка се налага върху всички кораби, поръчани в период от четири години, считано от влизането в сила на решението. Тя се прилага за всеки кораб през период от четири години, считани от неговата доставка. Тези периоди могат да бъдат намалявани само в резултат и съобразно резултатите на международна процедура на уреждане на споровете, засягащи наложените ответни мерки.

Корабите, за които са отказани права за натоварване и разтоварване, се уточняват с решение, което трябва да бъде прието от Комисията и публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Митническите органи на държавите членки не разрешават натоварването и разтоварването на кораби, на които са отказани права за натоварване и разтоварване.

Член 10

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Регламент (ЕС) 2016/1036. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 11

Посещения за проверка

1. Когато счете това за необходимо, Комисията извършва посещения, за да проучи протоколите на износителите, на корабостроителите, на търговските оператори, на служителите, на производителите, на професионалните сдружения и организации, и да провери предоставените сведения, отнасящи се до вредните практики при ценообразуването и вредата. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.
2. При необходимост Комисията може да пристъпи към разследване в трети държави, при условие че получи съгласието на съответните дружества и че нотифицира представителите на правителството на въпросната държава, и последната не се е противопоставила. След като получи съгласието на въпросните дружества, Комисията нотифицира на органите на държавата износител наименованията и адресите на дружествата, които ще бъдат посетени, както и съгласуваните дати.
3. Съответните дружества биват информирани за характера на информацията, която ще се проверява, и за всички сведения, които ще се предоставят по време на посещенията за проверка, като това не изключва отправянето на искания по време на проверките и за допълнителни уточнения, като се отчита получената информация.
4. По време на осъщественото разследване по силата на параграфи 1, 2 и 3 Комисията се подпомага от служители на държавите членки, които са поискали това.

Член 12

Липса на сътрудничество

1. Когато една заинтересована страна откаже достъп до необходимата информация или не я предостави по предвидените от настоящия регламент начини и срокове, или възпрепятства забележимо разследването, могат да бъдат установени предсрочни или окончателни, положителни или отрицателни, заключения на базата на наличните данни.

Ако се установи, че заинтересованата страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема под внимание и може да се прибегне да наличните факти.

Заинтересованите страни трябва да бъдат информирани за последиците от неоказването на сътрудничество.

2. Непредоставянето на отговор на информационен носител не се оценява като отказ от сътрудничество, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на отговора в поисканите форми би могло да причини неоснователна тежест или неоснователни допълнителни разходи.
3. Когато представената от заинтересована страна информация не е най-добрата от всякаква гледна точка, тя не трябва да бъде пренебрегвана заради това, при условие че евентуалните недостатъци не са такива, че предизвикват недължими затруднения при установяването на разумно коректни заключения и че информацията се предоставя в нужното време, че тя подлежи на контрол и че страната е действала по най-добрия възможен начин.

4. Ако доказателствата или информацията не се приемат, страната, която ги е съобщила, бива незабавно информирана за причините за тяхното отхвърляне и ѝ се предоставя възможност да представи допълнителни обяснения в установения срок. Ако тези обяснения не бъдат оценени като достатъчни, причините за отхвърлянето на доказателствата или на разглежданите сведения се съобщават и посочват в заключения, които се публикуват.
5. Ако заключенията, включително тези, които засягат нормалната стойност, се основават на разпоредбите на параграф 1, включително на предоставената в жалбата информация, когато това е възможно и с оглед на сроковете за разследването, тази информация трябва да се провери с препращане на други налични независими източници, като публикуваните списъци на цените, официалната статистика за продажбите и на митническите документи, или с позоваване на сведенията, получени от други заинтересовани страни в рамките на разследването.
6. Ако една заинтересована страна не сътрудничи или сътрудничи само частично и поради това съществена информация бива задържана, резултатът от разследването може да бъде по-неблагоприятен за въпросната страна, отколкото ако тя е сътрудничила.

Член 13

Поверително третиране

1. Всяка информация от поверителен характер (например защото разкриването ѝ би облагодетелствало по значителен начин конкурент или би имало значително неблагоприятен ефект за лицето, което е предоставило информацията, или за този, от когото лицето, предоставило информацията, я е получило) или която се предоставя поверително от страните в едно разследване, на базата на изложение на валидните причини, се третира като поверителна.
2. Заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се задължават да предоставят обобщения с неповерителен характер. Тези обобщения са достатъчно изчерпателни, за да позволяват да се възприеме обосновано същността на съобщената поверителна информация. В изключителни случаи страните могат да посочат, че тези информации не могат да бъдат обобщени. В такива изключителни случаи се излагат причините, поради които е невъзможно да се представи обобщение.
3. Ако се счита, че дадена молба за поверително третиране не е оправдана и че лицето, което е предоставило информацията, не желае тя да бъде оповестявана, нито разрешава разкриването ѝ в общи линии или в обобщение, информацията може да бъде отхвърлена, освен когато се покаже убедително от подходящи източници, че информацията е точна. Молбите за поверително третиране не могат да бъдат произволно отхвърляни.
4. Настоящият член не препятства разкриването от органите на Съюза на обща информация, главно на мотиви, на базата на които са били взети решения по силата на настоящия регламент, нито разкриването на доказателства, на базата на които органите на Съюза се основават в необходимата степен при излагането на тези мотиви по време на съдебни производства. Такова разкриване отчита законния интерес на заинтересованите страни техните служебни тайни да не бъдат разкрити.
5. Комисията и държавите членки, включително служителите на всяка от тях, не разкриват получена съгласно настоящия регламент информация, за която лицето, което я е предоставило, е поискало поверително третиране, освен при специално разрешение от страна на това лице. Обменът на информация между Комисията и държавите членки, както и вътрешните документи, изготвени от органите на Съюза или от държавите членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент.
6. Получената съгласно настоящия регламент информация се използва само за целта, за която е била поискана.

Член 14

Информация за страните

1. Жалбоподателите, строителят, износителят, купувачът или купувачите, както и техните представителни организации и представители на държавата износител могат да поискат да бъдат информирани за подробностите, съдържащи най-важните факти и съображения, на базата на които е предвидено да се препоръча налагането на такса за вредни практики при ценообразуването или прекратяване на разследване или на процедура без налагане на такса.

2. Молбите за заключителна информация, предвидени в параграф 1, се адресират в писмена форма до Комисията и следва да бъдат получени в установения от последната срок.

3. Окончателното оповестяване на информация се извършва в писмена форма. То се извършва, като се отчита необходимостта от защита на поверителната информация, възможно най-скоро и обикновено най-късно един месец преди окончателното решение. Ако Комисията не е в състояние да оповести някои факти или съображения към този момент, те се оповестяват във възможно най-кратък срок след това.

Оповестяването на информация не засяга последващо решение, което може да бъде прието от Комисията, но когато такова решение се основава на каквито и да било различни факти и съображения, те се оповестяват колкото е възможно по-скоро.

4. Забележките, направени след предоставянето на заключителната информация, могат да бъдат взимани предвид само ако те са получени в срок, който Комисията трябва да установи за всеки случай, но който не е по-малък от десет дни, като надлежно се отчита спешният характер на сделката.

Член 15

Доклад

Комисията включва информация за прилагането на настоящия регламент в годишния си доклад относно прилагането и изпълнението на мерките за защита на търговията, който се представя на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2016/1036.

Член 16

Заключителни разпоредби

1. Настоящият регламент не изключва прилагането на:

- а) специални правила, предвидени в сключените споразумения между Съюза и трети държави;
- б) специални мерки, при условие че те не противоречат на договорените задължения в рамките на Споразумението за корабостроене.

2. Разследване при прилагане на настоящия регламент не се извършва, нито се налагат или поддържат мерки, когато такива мерки биха противоречали на задълженията, произтичащи за Съюза от Споразумението за корабостроене или на всякакво друго релевантно международно споразумение.

Настоящият регламент не препятства изпълненията на задълженията на Съюза съгласно разпоредбите на Споразумението за корабостроене, засягащи уреждането на спорове.

Член 17

Отмяна

Регламент (ЕО) № 385/96 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент се прилага от датата на влизане в сила на Споразумението за корабостроене ⁽¹⁾.

Той не се прилага за корабите, които са предмет на договор, подписан преди влизането в сила на Споразумението за корабостроене, с изключение на корабите, предмет на договор след 21 декември 1994 г. и които трябва да бъдат доставени след повече от пет години след датата на договора. Тези кораби са предмет на настоящия регламент, освен ако корабостроителят докаже, че отлагането на датата на доставката се е дължало на обичайни търговски причини, а не е имало за цел избягване прилагането на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2016 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Датата на влизане в сила на Споразумението за корабостроене ще бъде публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия L.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И НЕГОВОТО ИЗМЕНЕНИЕ

Регламент (ЕО) № 385/96 на Съвета

(ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 21)

Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 18, 21.1.2014 г., стр. 1)

Единствено т. 5 от приложението

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 385/96	Настоящият регламент
Членове 1 — 4	Членове 1 — 4
Член 5, параграф 1	Член 5, параграф 1
Член 5, параграф 2, първа алинея, уводни думи	Член 5, параграф 2, първа алинея, уводни думи
Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), уводни думи	Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), уводни думи
Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), първо тире	Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), подточка i)
Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), второ тире	Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), подточка ii)
Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), трето тире	Член 5, параграф 2, първа алинея, буква а), подточка iii)
Член 5, параграф 2, втора, трета и четвърта алинеи	Член 5, параграф 2, втора, трета и четвърта алинеи
Член 5, параграфи 3 — 10	Член 5, параграфи 3 — 10
Член 5, параграф 11, първа алинея	Член 5, параграф 11, първо и второ изречение
Член 5, параграф 11, втора алинея	Член 5, параграф 11, трето изречение
Член 5, параграф 12, първо изречение	Член 5, параграф 12, първа алинея
Член 5, параграф 12, второ и трето изречение	Член 5, параграф 12, втора алинея
Член 6, параграфи 1 и 2	Член 6, параграфи 1 и 2
Член 6, параграф 3, първо изречение	Член 6, параграф 3, първа алинея
Член 6, параграф 3, второ изречение	Член 6, параграф 3, втора алинея
Член 6, параграф 3, трето изречение	Член 6, параграф 3, трета алинея
Член 6, параграф 4, първо изречение	Член 6, параграф 4, първа алинея
Член 6, параграф 4, второ изречение	Член 6, параграф 4, втора алинея
Член 6, параграф 4, трето и четвърто изречение	Член 6, параграф 4, трета алинея
Член 6, параграф 5	Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 6, първо изречение	Член 6, параграф 6, първа алинея
Член 6, параграф 6, второ изречение	Член 6, параграф 6, втора алинея
Член 6, параграф 6, трето изречение	Член 6, параграф 6, трета алинея
Член 6, параграф 6, четвърто изречение	Член 6, параграф 6, четвърта алинея
Член 6, параграф 7, първо изречение	Член 6, параграф 7, първа алинея
Член 6, параграф 7, второ изречение	Член 6, параграф 7, втора алинея
Член 6, параграфи 8 и 9	Член 6, параграфи 8 и 9
Членове 7 — 11	Членове 7 — 11

Регламент (ЕО) № 385/96	Настоящият регламент
Член 12, параграф 1, първо изречение	Член 12, параграф 1, първа алинея
Член 12, параграф 1, второ изречение	Член 12, параграф 1, втора алинея
Член 12, параграф 1, трето изречение	Член 12, параграф 1, трета алинея
Член 12, параграфи 2 — 6	Член 12, параграфи 2 — 6
Член 13	Член 13
Член 14, параграфи 1 и 2	Член 14, параграфи 1 и 2
Член 14, параграф 3, първо, второ и трето изречение	Член 14, параграф 3, първа алинея
Член 14, параграф 3, четвърто изречение	Член 14, параграф 3, втора алинея
Член 14, параграф 4	Член 14, параграф 4
Член 14а	Член 15
Член 15	Член 16
—	Член 17
Член 16	Член 18
—	Приложение I
—	Приложение II

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1036 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 8 юни 2016 година****за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз****(кодифициран текст)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на предложението на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽²⁾ е бил неколккратно и съществено изменян ⁽³⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност този регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. („Антидъмпингово споразумение от 1994 г.“) съдържа детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за започване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срока на действие и прегледа на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания.
- (3) За да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на правилата на Антидъмпинговото споразумение от 1994 г., езикът на това споразумение следва да намери възможно най-добро отражение в законодателството на Съюза.
- (4) При прилагането на правилата на Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. е съществено Съюзът да отчита как те се тълкуват от основните търговски партньори на Съюза, за да се поддържа равновесието между права и задължения, установени от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ).
- (5) Желателно е да се установят ясни и детайлни правила за определянето на нормалната стойност. По-специално тази стойност във всички случаи следва да се основава на представителни продажби при обичайни търговски условия в страната на износа. Целесъобразно е да се дадат насоки относно това кога страни могат да се смятат за свързани за целите на определяне на случай на дъмпинг. Целесъобразно е да се определят обстоятелствата, при които продажбите на вътрешния пазар могат да се разглеждат като продажби на загуба и да не се вземат предвид, в който случай за основа да се вземат останалите продажби или формираната нормална стойност или продажбите за трета страна. Целесъобразно е също да се осигури правилно разпределение на разходите, дори в случаи на стартиране на производство както и насоки за определянето на стартирането и за размера и метода на разпределението. Необходимо е освен това при формиране на нормалната стойност да се посочи методологията, която трябва да се прилага при определяне на размерите за включване в тази стойност на разходите по продажбата, на общите и административни разходи и на маржа на печалбата.
- (6) При определяне на нормалната стойност за страни с непазарна икономика е уместно да се уточнят правила за избора на подходяща трета страна с пазарна икономика, която да се използва за тази цел, или където не е възможно да се намери подходяща трета страна, да се предвиди нормалната стойност да се определя на всяка друга разумна основа.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 10 май 2016 г. (все още непубликувана в официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2016 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (OJ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51).

⁽³⁾ Вж. приложение I.

- (7) Целесъобразно е да се определи експортната цена и да се изброят корекциите, които следва да се направят в случаите, в които се преценява за необходимо тази цена да се формира отново на основата на първата цена на свободния пазар.
- (8) С цел да се гарантира обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност е препоръчително да се изброят факторите, които могат да повлияят на цените и на сравнимостта на цените и да се установят специални правила кога и как се правят корекции, включително и факта, че следва да се избягва дублиране на корекции. Необходимо е освен това да се предвиди сравнението да може да се прави, като се използват усреднени цени, независимо от възможността индивидуални експортни цени, когато те се различават между различни купувачи, региони и периоди, да се сравняват с усреднена нормална стойност.
- (9) Желателно е да се приемат ясни и подробни насоки кои фактори следва да бъдат релевантни при определяне доколко дъмпинговият внос е причинил съществена вреда или създава опасност от причиняване на вреда. При доказване, че обемът и ценовите нива на разглеждания внос са в основата на вреда, нанесена на промишлеността на Съюза, внимание следва да се обърне и на отражението на други фактори, и по-специално на преобладаващите пазарни условия в Съюза.
- (10) Препоръчително е да се даде определение на понятието „промишленост на Съюза“ и да се предвиди възможността страни, свързани с износителите, да се изключват от обхвата на това понятие, както и да се даде определение на понятието „свързани страни“. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за приемане на антидъмпингови мерки от името на производители от даден регион на Съюза и да се приемат насоки за определянето на посочения регион.
- (11) Необходимо е да се конкретизира кои лица могат да подават антидъмпингова жалба, включително степента, до която тази жалба следва да се подкрепя от промишлеността на Съюза, и каква информация за дъмпинг, вреда и причинната връзка между тях следва да се съдържа в жалбата. Целесъобразно е също да се уточнят процедурите за отхвърляне на жалбите или за започването на процедура по разследване.
- (12) Необходимо е да се уточни начинът, по който заинтересованите страни следва да се уведомяват за информацията, изисквана от органите. Заинтересованите страни следва да имат достатъчна възможност да представят всички релевантни доказателства и да защитават своите интереси. Освен това е желателно да се определят ясно правилата и процедурите по разследването, по-специално правилата, по които заинтересованите страни могат да се представят, да изложат своите становища и да представят информация в определен срок, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид. Освен това е уместно да се уточнят условията, при които заинтересованата страна може да има достъп до информация, представена от други заинтересовани страни и да представи коментари по нея. Освен това при събирането на информация следва да има сътрудничество между държавите членки и Комисията.
- (13) Необходимо е да се определят условията, при които може да се въвеждат временни мита, включително условията, съгласно които временни мита може да се налагат не по-рано от 60 дни, считано от датата на започване на процедурата по разследване, и не по-късно от девет месеца след тази дата. Поради административни съображения е необходимо също да се предвиди, че във всички случаи тези мита могат да се въвеждат от Комисията, направо за период от девет месеца или на два етапа от по шест и три месеца.
- (14) Необходимо е да се установят процедурите за приемане на гаранции за отстраняване на дъмпинга и вредата от него вместо въвеждането на временни или окончателни мита. Освен това е целесъобразно да се уточнят последствията от неизпълнение или оттегляне на гаранции и да се предвиди въвеждане на временни мита в случаите на съмнения за нарушения или необходимост от продължаване на разследването за допълване на констатациите. При приемане на гаранциите следва да се обърне внимание предложените гаранции и тяхното изпълнение да не водят до антиконкурентно поведение.
- (15) Необходимо е да се предвиди прекратяването на разследване, независимо от приемането или не на окончателни мерки, да става в нормалния случай в рамките на 12 месеца и в никакъв случай не повече от 15 месеца от датата на започване на разследването.
- (16) Разследванията или процедурите следва да се прекратяват, ако дъмпингът е *de minimis* или вредата е незначителна, и е целесъобразно тези случаи да се определят. Когато се въвеждат мерки, е необходимо да се предвиди възможност за прекратяване на разследването и да се посочи, че мерките следва да са в размер по-малък от дъмпинговия марж, ако такъв по-нисък размер е достатъчен за отстраняване на вредата, както и да се уточни методът за изчисляване на нивото на мерките в случаите, когато се използва представителна извадка.

- (17) Необходимо е да се предвиди възможност за ретроактивно събиране на временни мита, ако това се счете за целесъобразно, както и да се определят обстоятелствата, които могат да предизвикат ретроактивното прилагане на мита, за да се избегне обезмислянето на окончателните мерки, които трябва да се прилагат. Освен това е необходимо да се предвиди възможност за ретроактивно прилагане на мита в случаите на нарушение или оттегляне на гаранции.
- (18) Необходимо е да се предвиди, че мерките трябва да престанат да се прилагат след пет години, освен ако преглед не показва, че те следва да се запазят. Освен това е необходимо да се предвиди, в случаите, в които са предоставени достатъчно доказателства за променени обстоятелства, възможност за междинен преглед или възможност за разследване на основателността на претенции за възстановяване на антидъмпингови мита. Освен това е уместно да се предвиди, че при всяко преизчисляване на дъмпинг, налагащо повторно формиране на експортните цени, митата не трябва да се разглеждат като разход, направен между вноса и препродажбата, ако тези мита са намерили отражение в цените на продуктите, предмет на мерките на Съюза.
- (19) Необходимо е да се предвиди специална възможност за преоценка на експортните цени и на дъмпинговите маржове, когато митото е неутрализирано от износителя под формата на компенсаторно споразумение и мерките не са намерили отражение в цените на продуктите, предмет на мерките на Съюза.
- (20) Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. не съдържа разпоредби по отношение на заобикалянето на антидъмпингови мерки, макар че в отделно решение на министрите на ГАТТ заобикалянето е отчетено като проблем и е изпратено за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на ГАТТ. С оглед на неуспешните до този момент многостранни преговори и нерешения изход на препратения за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на Световната търговска организация (СТО) въпрос, законодателството на Съюза следва да съдържа разпоредби, които да осуетяват практики, включително обикновеното комплектоване на стоки в Съюза или в трета страна, чиято основна цел е заобикаляне на антидъмпингови мерки.
- (21) Също така е желателно да се изясни кои практики представляват заобикаляне на въведените мерки. Практиките по заобикаляне може да се извършват вътре или извън Съюза. Следователно е необходимо да се предвиди, че освобождаването от разширените мита, каквото може да е дадено на вносителите, може да се даде и на износителите, когато митата се прилагат, за да се избегне заобикалянето на мерките извън Съюза.
- (22) Целесъобразно е да се разрешава спирането на антидъмпингови мерки при временна промяна в пазарните условия, което временно прави неподходящо продължителното прилагане на мерките.
- (23) Необходимо е да се предвиди, че вносът, предмет на разследване, може да бъде поставен в зависимост от регистрацията при реализирането му, за да се осигури последващо прилагане на мерки срещу такъв внос.
- (24) С оглед на правилното прилагане на мерките е необходимо държавите членки да наблюдават и да докладват на Комсията за вноса на продукти, предмет на разследване или обект на мерки, както и за размера на митата, събирани съгласно настоящия регламент.
- (25) Целесъобразно е да се предвидят посещения с цел проверка на информацията, постъпила за съществуване на дъмпинг и вреда от него, като обаче тези посещения се провеждат при условие че е получен надлежен отговор на изпратените въпросници.
- (26) Важно е да се предвиди възможност за използване на представителни извадки в случаите, когато броят на страните или сделките е голям, за да се позволи приключване на разследването в предварително определения срок.
- (27) Необходимо е да се предвиди, че за установяване на констатациите може да се ползва и друга информация, ако страните не оказват достатъчно съдействие, както и че тази информация може да е по-малко благоприятна за страните, отколкото в случай на оказване на съдействие.
- (28) Следва да се приемат разпоредби затретирането на поверителната информация, за да не се разкриват търговски тайни.
- (29) От съществено значение е да се предвидят разпоредби за правомерно разгласяване на съществените факти и съображения пред страни, които отговарят на условията за това, като разгласяването се осъществява, при отчитане на процеса на вземане на решения в Съюза, в рамките на срок, който позволява на страните да защитят своите интереси.

- (30) Уместно е да се предвиди създаването на административна система, пред която да се представят аргументи за това доколко мерките са в интерес на Съюза, включително в интерес на потребителите, и да се определят сроковете, в които трябва да се представя такава информация, както и правата на заинтересованите страни по отношение на разгласяването.
- (31) Прилагането на настоящия регламент изисква еднакви условия за приемането на временни и окончателни мита и за прекратяването на разследване без налагане на мерки. Тези мерки следва да се приемат от Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (32) За приемането на временни мерки следва да се използва процедурата по консултиране предвид въздействието на такива мерки и тяхната логическа последователност във връзка с приемането на окончателни мерки. Тази процедура следва да се използва и за приемане на гаранции, започване и отказ от започване на преглед с оглед изтичане на срока на действие, спиране действието на мерки, удължаване на срока на спиране действието на мерки и повторно въвеждане на мерки предвид въздействието на такива мерки в сравнение с окончателните мерки. Когато евентуалното забавяне на налагането на мерки би причинило трудно поправима вреда, е необходимо да се разреши на Комисията да приема временни мерки с незабавно приложение,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи

1. Антидъмпингово мито може да се налага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Съюза причинява вреда.
2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Съюза е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.
3. Страната на износа обикновено е страната на произход. Страна на износа обаче може да бъде и междинна страна, освен ако например продуктите само биват пренасяни през територията на тази страна или разглежданите продукти не се произвеждат в тази страна или ако няма сравнима цена за тях в тази страна.
4. За целите на настоящия регламент „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт.

Член 2

Определяне на дъмпинг

A. НОРМАЛНА СТОЙНОСТ

1. Нормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия.

Когато обаче износителят в страната на износа не произвежда или не търгува със сходен продукт, нормалната стойност може да се определи на основата на цените на други продавачи или производители.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Цените по сделки между страни, които се явяват съдружници или които прилагат компенсационно споразумение помежду си, не се считат за част от обичайните търговски условия и не могат да служат като основа за определяне на нормалната стойност, освен ако се установи, че цените не са повлияни от връзката между тези страни.

За да се определи дали две страни са съдружници, може да се вземе предвид определението за свързани страни, съдържано в член 127 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията ⁽¹⁾.

2. Продажбите на сходен продукт, предназначен за вътрешния пазар, обикновено се използват за определяне на нормалната стойност, ако тези продажби съставляват 5 или повече % от обема на продажбите на разглеждания продукт в Съюза. Въпреки това, по-нисък обем на продажбите може да се използва, ако, например, практикуваните цени се считат за представителни за съответния пазар.

3. Когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация такива продажби не позволяват да се направи точно сравнение, нормалната стойност на сходен продукт се определя на основата на разходите за производство в страната на произхода, увеличена с обосновани по размер разходи за продажба, общи и административни разходи и реализиране на печалба, или на основата на експортните цени, при обичайни търговски условия, при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни.

Може да се смята, че съществува специфична пазарна ситуация за съответният продукт по смисъла на първа алинея, *inter alia*, когато цените са изкуствено занижени, когато има значителна бартерна търговия или когато съществуват нетърговски споразумения за преработка.

4. Продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на износа или експортните продажби за трета страна на цени под разходите (постоянни и променливи) за производство на единица продукция плюс разходите за продажба, общите и административни разходи, могат да не се считат за сключени при обичайни търговски условия по ценови причини и могат да не бъдат взети предвид при определяне на нормалната стойност, само ако е установено, че продажбите са реализирани за продължителен период от време в значителни количества и на цени, които не осигуряват покриването на всички разходи в разумен срок.

Цени, които са под разходите към момента на продажба, но надвишават среднопотеглените разходи за периода на разследване, се приема, че осигуряват покриване на разходите в разумен срок.

За продължителен период от време обикновено се счита срок от една година, но не по-кратък от шест месеца, а за продажби за продължителен период на цени, по-ниски от разходите за единица продукция се счита, че са в значителни количества, ако се установи, че среднопотеглената продажна цена е по-ниска от среднопотеглените разходи за единица продукция или ако се установи, че обемът на продажбите на цени под разходите за единица продукция е не по-нисък от 20 % от продажбите, използвани за определяне на нормалната стойност.

5. Разходите се определят обикновено въз основа на счетоводните книги, водени от разследваната страна, при условие че тези книги са водени в съответствие с общоприетите счетоводни стандарти на съответната страна и е видно, че те отразяват достоверно разходите, свързани с производството и продажбата на разглеждания продукт.

Ако разходите, свързани с производството и продажбата на продукта, обект на разследването, не са подходящо отразени в документите на съответната страна, те се коригират или установяват на базата на разходите на други производители или износители в същата страна или, когато такава информация не е на разположение или не може да се използва, на всяка друга приемлива основа, включително информация от други представителни пазари.

Вземат се предвид всички предоставени доказателства за подходящо разпределение на разходите, при условие че е видно, че тези разходи са вече усвоени. При липса на друг по-подходящ метод с предимство се прилага разпределението на разходите на основата на оборота. Разходите се коригират по съответния начин с извънредните разходи, направени във връзка с бъдещо и/или текущо производство, освен ако тези разходи не са включени вече в разпределението на разходите по настоящата алинея.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 558).

Когато за част от периода, необходим за възстановяването им, разходите са повлияни от използването на нови производствени мощности, изискващи значителни допълнителни инвестиции или от нисък коефициент на използваемост на мощности, в резултат на операции по стартиране, извършени изцяло или отчасти през разследвания период, средните разходи за етапа на стартиране се определят съгласно гореспоменатите правила за разпределяне на разходите към края на етапа на стартиране и се включват на този етап, за съответния период, в среднопретеглените разходи, посочени в параграф 4, втора алинея. Продължителността на етапа на стартиране се определя в зависимост от обстоятелствата, характерни за разглеждания производител или износител, но не може да превишава необходимия начален етап от срока за покриване на разходите. Коригирането на разходите за разследвания период отчита информацията, отнасяща се до етапа на въвеждане, продължаващ и след разследвания период, ако тази информация бъде предоставена преди провеждането на контролни посещения и в рамките на три месеца от започване на разследването.

6. Размерът на разходите за продажба, общите и административните разходи и размерът на печалбата се определят на основата на действителните данни за производството и продажбите на сходен продукт при обичайни търговски условия от разследвания износител или производител. Когато тези размери не могат да бъдат определени на основата на тези данни, те могат да се определят на основата на:

- a) среднопретеглените действителни суми, определени за други износители или производители, по отношение на които се провежда разследване на производството и продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на произхода;
- б) действителните суми, приложими за разглеждания износител или производител, при обичайни търговски условия, по отношение на производството и продажбите на продукти от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода;
- в) всеки друг обоснован метод, при условие че размерът на определената чрез него печалба не превишава печалбата, обичайно реализирана от други износители или производители при продажба на продукти от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода.

7. a) В случай на внос от страни без пазарна икономика ⁽¹⁾ нормалната стойност се определя на основата на цената или на формираната стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Съюза, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Съюза за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения. Когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването трябва да бъдат информирани скоро след започването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище.

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от Китайската народна република, Виетнам и Казахстан и всяка страна с непазарна икономика, която е член на СТО към датата на започване на разследването, нормалната стойност се определя в съответствие с параграфи от 1 — 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са обект на разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на съответния сходен продукт. Когато случаят не е такъв, се прилагат правилата, описани в буква а).

в) Исканията по буква б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

— решенията на дружествата във връзка с цените, разходите и вложените материали, включително, например, суровините, разходите за технологии и труд, продукция, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали отразяват в голяма степен пазарните стойности,

— дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи,

⁽¹⁾ Включително Албания, Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Киргизстан, Молдова, Монголия, Северна Корея, Таджикистан, Туркменистан и Узбекистан.

- производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове,
- разглежданите дружества са обект на законодателство относно несъстоятелност и собственост, което гарантира правна сигурност и стабилност за функционирането на дружествата, и
- превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

Определянето дали производителят отговаря на критериите, посочени в тази буква се извършва по правило в рамките на седем месеца, но не по-късно от осем месеца от започването на разследването, след като на промишлеността на Съюза бъде дадена възможност да изрази становище. Това определяне остава в сила по време на цялото разследване. Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направил на исканията, отправени по реда на буква б), обикновено в рамките на 28 седмици от започването на разследването.

- г) Когато Комисията е ограничила своето разследване в съответствие с член 17, определянето съгласно букви б) и в) от настоящия параграф се ограничава само до включените в разследването страни и до всеки производител, който получава индивидуално третиране съгласно член 17, параграф 3.

Б. ЕКСПОРТНА ЦЕНА

8. Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на продукт, предназначен за износ от страната на износа за Съюза.

9. Когато няма експортна цена или е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трета страна, експортната цена се формира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

В тези случаи се извършват корекции за всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата и за произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на Съюза.

Точките, по които се извършват корекции, включват обичайните разходи, които са за сметка на вносителя, но се заплащат от трета страна, от или извън Съюза, която се счита за съдружник или има компенсационно споразумение с вносителя или износителя, като тук се включват обичайните разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи; митата, антидъмпинговите мита и други такси, дължими при внос или продажба на продукти в страната на вноса; и разумен марж на разходите за продажба, общите и административни разходи и печалбата.

В. СРАВНЕНИЕ

10. Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговия, по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на цените. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на такава сравнима основа, се държи сметка — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, работи, количества и ниво на търговията. Когато са изпълнени посочените условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

а) Физически характеристики

Корекция се прави за разлики във физическите характеристики на разглеждания продукт. Корекцията следва да съответства на обоснована оценка на пазарната стойност на разликата.

б) Вносни такси и косвени данъци

Корекция се прави на нормалната стойност с размера на дължимите вносни такси и косвени данъци за сходен продукт и съдържащите се в него материали, предназначени за потребление в страната на износа, които не се събират или се възстановяват при износ на продукта за Съюза.

в) Отстъпки, рабати и количества

Корекция се прави за разлики в отстъпките и рабатите, включително тези, предоставяни във връзка с разлики в количествата, когато те са надлежно количествено определени и са пряко свързани с разглежданите продажби. Корекции могат да се правят и за отложени отстъпки и рабати, ако искането за това се основава на трайна практика в предходни периоди, включително на съответствие с условията, изисквани за предоставяне на отстъпките и рабатите.

г) Ниво на търговия

i) Корекция за разликите в нивата на търговия, включително всякакви разлики, които могат да възникнат при продажби от производител на оригинално оборудване, се прави тогава, когато по отношение на дистрибуторската верига в двата пазара е видно, че експортната цена, включително формираната експортна цена, е на различно ниво на търговия от нормалната стойност и разликата е повлияла на сравнимостта на цените, което се доказва от редовни и отчетливи разлики във функции и цени на продавача за различните нива на търговия на вътрешния пазар на страната на износа. Размерът на корекцията се базира на пазарната стойност на разликата.

ii) Все пак при обстоятелства, които не са предвидени в подточка i), когато съществуваща разлика в нивото на търговия не може да бъде количествено определена поради липсата на съответни нива на вътрешния пазар на страните на износа или в случаите, когато за определени функции ясно се посочва, че се отнасят за нива на търговия, различни от това, което ще се използва при сравнението, може да бъде разрешена специална корекция.

д) Разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи

Корекции се правят за разлики в разходите, пряко свързани с доставката на съответния продукт от помещенията на износителя до независим купувач, когато те са включени в дължимите цени. Тези разходи включват транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи.

е) Опаковка

Корекция се прави за разлики в разходите, пряко свързани с опаковката на съответния продукт.

ж) Кредит

Корекция се прави за разлики в стойността на всеки кредит, предоставян във връзка с разглежданите продажби, при условие че този кредит е фактор, отчетен при определянето на дължимите цени.

з) Разходи след продажбата

Корекция се прави за разлики в преките разходи по предоставянето на обезпечения, гаранции, техническа помощ и сервизно обслужване, когато такива се изискват по силата на закон и/или договора за продажба.

и) Комисиони

Корекция се прави за разлики в комисионите, заплащани във връзка с разглежданите продажби.

Терминът „комисиони“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на сходен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

й) Конвертиране на валути

Когато сравнението на цените изисква конвертирането на валути, такова конвертиране се извършва при прилагане на валутния курс на датата на продажбата, освен ако продажбата на чуждестранна валута на форуърдни пазари е пряко свързана със сделката по износа, като в този случай се използва валутният курс „форуърд“. Обикновено за дата на продажба се приема датата на фактуриране, но може да се приеме и датата на договора, поръчката или потвърждението на поръчката, ако те по-адекватно отразяват съществените условия, при които е извършена продажбата. Колебания на валутните курсове се игнорират и износителите имат право на 60 дни, в рамките на които да отчетат устойчивото движение на валутните курсове през разследвания период.

к) Други фактори

Корекция може също така да бъде направена за разлики в други фактори, които не са предвидени в букви от а) до й), ако бъде доказано, че те влияят на сравнимостта на цените така, както се изисква съгласно настоящия параграф, и, ако бъде доказано, по-специално ако потребителите редовно плащат различни цени на вътрешния пазар поради разликата в тези фактори.

Г. ДЪМПИНГОВ МАРЖ

11. Съгласно съответните разпоредби, регулиращи обективното сравнение, съществуването на дъмпингов марж през разследвания период се установява по правило на основата на сравнение между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените цени по всички сделки за износ за Съюза или на основата на сравнение на индивидуалните нормални стойности и индивидуалните експортни цени за Съюза сделка по сделка. Нормалната стойност, определена на среднопретеглена основа, може обаче да бъде сравнена с цените на всички индивидуални сделки за износ в Съюза, при условие че е налице съществена разлика на експортните цени между различните купувачи, региони и периоди и ако методите, уточнени в първото изречение на настоящия параграф, не биха отчели в пълна степен съществуващия дъмпинг. Настоящият параграф не изключва използването на представителна извадка в съответствие с член 17.

12. Дъмпинговият марж е величината, с която нормалната стойност превишава експортната цена. Ако дъмпинговите маржове варират, дъмпинговият марж може да се определи на среднопретеглена основа.

Член 3

Установяване на вреда

1. По смисъла на настоящия регламент „вред“, освен ако не е установено друго, означава причиняване на съществена вреда на промишлеността на Съюза, опасност от причиняване на съществена вреда на промишлеността на Съюза или съществено забавяне на процеса на създаване на такава промишленост и се тълкува в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на:

- а) обема на дъмпинговия внос и ефекта на този внос върху цените на сходни продукти на пазара на Съюза; и
- б) последвалото от този внос въздействие върху промишлеността на Съюза.

3. По отношение на обема на дъмпинговия внос се установява дали е налице значително увеличение на дъмпинговия внос в абсолютен размер или по отношение на производството или потреблението в Съюза. По отношение на въздействието на дъмпинговия внос върху цените се установява дали в резултат на дъмпинговия внос е налице цена, значително по-ниска в сравнение с цената за сходен продукт на промишлеността на Съюза или дали в резултат на този внос е налице значителен натиск върху цените по друг начин или е налице значително препятстване на увеличението на цените, което би настъпило иначе. Един или повече от тези фактори не може да бъдат от решаващо значение.

4. Когато дъмпинговият внос на определен продукт от повече от една страна е едновременно предмет на антидъмпингово разследване, въздействието на такъв внос се оценява кумулативно, само ако се установи, че:

- а) дъмпинговият марж, определен спрямо вноса от всяка страна, е по-висок от маржа *de minimis*, както е определен в член 9, параграф 3 и обемът на този внос от всяка страна не е несъществен; и
- б) кумулативната оценка на въздействието на вноса е допустима от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти и тези между внесените продукти и сходния продукт на Съюза.

5. Изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответната промишленост на Съюза включва оценка на всички релевантни фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на тази промишленост, включително факта, че определена промишленост е още в процес на възстановяване от въздействието на минал дъмпинг или субсидиране; значението на действителния дъмпингов марж; действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите и натоварването на мощностите; от фактори, отразяващи се върху цените в Съюза; действително или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Този списък не е изчерпателен и един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение.

6. От всички представени във връзка с параграф 2 релевантни доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-конкретно, това изисква демонстриране, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 3 са довели до въздействие върху промишлеността на Съюза, както е предвидено в параграф 5, както и че това въздействие е в степен, която позволява то да бъде определено като съществено.

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на промишлеността на Съюза, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни продукти, които не се продават на дъмпингови цени; свиване на търсенето или промени в потреблението; ограничителни търговски практики на производители от трети страни и такива от Съюза и конкуренция между същите тези производители, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на промишлеността на Съюза.

8. Въздействието на дъмпинговия внос се оценява във връзка с производството на Съюза на сходен продукт, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на критерии като производствени процеси, продажби и печалби на производителите. Ако такова отделно идентифициране на това производство не е възможно, въздействието на дъмпинговия внос се оценява чрез изследване на производството на възможно най-тясната група или категория от продукти, включващи сходния продукт, за който може да се осигури необходимата информация.

9. Установяването на опасност от причиняване на съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности. Промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е била предвидима и трябва да е непосредствена.

При установяване на опасност от съществена вреда следва да бъдат разгледани фактори като:

- а) значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на Съюза, посочващ вероятността за съществено увеличаване на вноса;
- б) дали е налице достатъчен свободен капацитет от страна на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, посочващ вероятността за съществено увеличаване на дъмпинговия износ за Съюза, като се отчита наличието на други пазари за износ, които да поемат евентуален допълнителен износ;
- в) доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха оказали натиск върху цените или препятствали тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос;
- г) наличностите от продукта, предмет на разследване.

Нито един от посочените по-горе фактори няма решаващо значение, но всички те, взети заедно, са такива, че да водят до заключението, че допълнителен дъмпингов внос е предстоящ и ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 4

Определение на „промишленост на Съюза“

1. По смисъла на настоящия регламент „промишленост на Съюза“ означава общо производителите от Съюза на сходни продукти или тези от тях, чието съвкупно производство на сходни продукти съставлява голяма част, съгласно член 5, параграф 4, от общото производство на Съюза на такива продукти, при следните изключения:

- а) когато производителите са свързани с износителя или вносителя, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е дъмпингов, терминът „промишленост на Съюза“ може да се тълкува като обозначаващ останалите производители;
- б) при изключителни обстоятелства територията на Съюза може да се раздели по отношение на разглежданото производство на два или повече конкуриращи се пазара, като производителите във всеки от тях могат да се разглеждат като отделна промишленост, при условие че:
 - и) производителите в рамките на такъв пазар продават цялата или почти цялата си продукция от съответния продукт на този пазар; и

- ii) търсенето на такъв пазар не се задоволява в съществена степен от производители на съответния продукт, разположени в други части на територията на Съюза.

В тези случаи вреда може да бъде установена, дори ако голяма част от цялата промишленост на Съюза не търпи вреда, стига дъмпинговият внос да е концентриран в този изолиран пазар и да причинява вреда на производителите на цялата или на почти цялата продукция в рамките на този пазар.

2. По смисъла на параграф 1, производителите са лица, свързани с износителите или вносителите единствено когато:

- a) едно от тях пряко или косвено контролира другото;
- b) двете лица са пряко или косвено контролирани от трето лице; или
- v) тези лица съвместно, пряко или косвено, контролират трето лице, при условие че има основания да се приеме или предположи, че връзката помежду им е причина производителят да действа по начин, различен от този на несвързаните производители.

По смисъла на настоящия параграф се счита, че дадено лице контролира друго, когато първото е в позиция, правно или фактически, да упражнява принуда или да дава указания на второто.

3. Когато като промишленост на Съюза са означени производителите от определен регион, на износителите се предоставя възможност да предложат гаранции съгласно член 8 по отношение на този регион. В тези случаи при оценяване на интереса на Съюза от мерките специално се отчита интересът на съответния регион. Ако своевременно не бъде предложена достатъчна гаранция или се прилагат случаите, посочени в член 8, параграфи 9 и 10, може да се определи временно или окончателно мито за Съюза като цяло. В тези случаи, ако това е възможно, митата може да бъдат ограничени до определени производители или износители.

4. Разпоредбите на член 3, параграф 8 се прилагат съответно за настоящия член.

Член 5

Започване на процедура

1. Освен в случаите, предвидени в параграф 6, разследване за установяване на съществуването, степента и въздействието на предполагаем дъмпинг започва въз основа на писмена жалба от физическо или юридическо лице, или от сдружение, което не е юридическо лице, действало от името на промишлеността на Съюза.

Жалбата може да се подаде до Комисията или до държава членка, която я препраща до Комисията. Комисията изпраща до държавите членки копия от всички получавани жалби. За дата на подаване на жалбата се приема първият работен ден след получаването ѝ в Комисията с препоръчано писмо или след издаване на обратна разписка от Комисията.

Когато при липса на подадена жалба дадена държава членка разполага с достатъчно доказателства за дъмпинг и за причинена вреда на промишлеността на Съюза, тази държава членка незабавно предоставя доказателствата на Комисията.

2. Жалбата съгласно параграф 1 съдържа доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка между твърдения дъмпингов внос и твърдяната вреда. Жалбата съдържа информация относно следното, доколкото жалбоподателят разполага с нея:

- a) идентификация на жалбоподателя и описание на обема и стойността на производството на Съюза на сходния продукт от жалбоподателя. Когато е подадена писмена жалба от името на промишлеността на Съюза, в жалбата се посочва промишлеността, от чието име се подава жалбата, във вид на списък на всички известни производители от Съюза на сходен продукт (или на сдружения на такива производители от Съюза на сходния продукт), и по възможност описание на обема и стойността на производството на Съюза на сходния продукт, които се падат на тези производители;

- б) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е дъмпингов, упоменаване на страната или страните на произхода или износа, идентификация на всеки известен износител или чуждестранен производител и списък на известните лица, които внасят съответния продукт;
- в) цените, по които съответният продукт се продава, когато е предназначен за потребление на вътрешния пазар на страната или страните на произход или износ (или, според случая, цените, на които продуктът се продава от страната или страните на произход или износ на трета страна или страни, или относно формираната стойност на продукта) и експортните цени, или според случая цените, по които продуктът се препродава за първи път на независим купувач в Съюза;
- г) промените в обема на вноса, за който се твърди, че е дъмпингов, въздействието на този внос върху цените на сходния продукт на пазара на Съюза и произтичащото въздействие на вноса върху промишлеността на Съюза, така както то е доказано чрез релевантните фактори и показатели за състоянието на промишлеността на Съюза, като тези, изброени в член 3, параграфи 3 и 5.
3. Комисията проверява, доколкото това е възможно, точността и адекватността на предоставените в жалбата доказателства с цел да прецени доколко са налице достатъчни доказателства за започване на разследване.
4. Разследване не се започва съгласно параграф 1, освен ако се установи, след проверка в каква степен жалбата, подадена от производителите от Съюза на сходния продукт, се поддържа или се отхвърля, че тя, че жалбата е подадена от или от името на промишлеността на Съюза. Жалбата се счита за подадена от или от името на промишлеността на Съюза, ако тя се поддържа от производители от Съюза, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на сходен продукт, произвеждан от онази част от промишлеността на Съюза, която поддържа или се противопоставя на жалбата. Разследване не започва обаче, ако производителите от Съюза, които изрично поддържат жалбата, съставляват по-малко от 25 % от общото производство на Съюза на сходния продукт, произвеждан от промишлеността на Съюза.
5. Органите следят подаването на жалба за започване на разследване да не се разгласява, освен ако не е взето решение за започване на процедура. След получаването на жалбата, обаче, придружена от надлежни документи и преди започването на разследване, правителството на съответната страна на износа се нотифицира.
6. Ако в особени случаи Комисията реши да започне разследване, без да е получена писмена жалба от или от името на промишлеността на Съюза за започване на такава разследване, това се прави на основата на достатъчно доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, които да послужат като основание за започването на процедура. Комисията предоставя информация на държавите членки, след като е установила необходимостта от започване на такава разследване.
7. Доказателствата за дъмпинга и за вредата от него се разглеждат едновременно при вземане на решение дали да започне разследване. Жалбата се отхвърля при липса на достатъчно доказателства за дъмпинг или за вредата от него, които да служат като основание за започване на процедура. Процедура не започва срещу страни, чийто внос представлява пазарен дял от под 1 %, с изключение на случаите, когато на тези страни общо се пада 3 % или повече от потреблението в Съюза.
8. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на разследването, в който случай се счита, че такава не е била подавана.
9. При установяване на достатъчно доказателства за започване на процедура Комисията открива процедура в рамките на 45 дни от датата на подаване на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно предоставени доказателства жалбоподателят се уведомява за това в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията. Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направил на жалбата, обикновено в рамките на 21 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.
10. В известието за започване на процедура се обявява започването на процедурата, посочва се продуктът и страната, предмет на разглеждане, обобщава се получената информация и се указва, че цялата отнасяща се до процедурата информация следва да се представи в Комисията.

В него се определят сроковете, в които заинтересованите страни могат да изразят интерес, да представят писмени становища и информация, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид в хода на разследването. В известието се определя и срок, в рамките на който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 6, параграф 5.

11. Комисията уведомява за започването на процедурата известните ѝ изразили интерес износители, вносители и представителни сдружения на вносители и износители, както и представителите на страната на износа и жалбоподателите и при спазване на изискването за поверителност на информацията предоставя пълния текст на получената по параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на страната на износа, а при поискване предоставя този текст и на други заинтересовани страни. Когато изразилите интерес износители са изключително много, пълният текст на писмената жалба може да се предостави само на органите на страната на износа или на съответното търговско сдружение.

12. Антидъмпинговото разследване не възпрепятства митническо освобождаване.

Член 6

Разследване

1. След започване на разследването Комисията, в сътрудничество с държавите членки, започва разследване на ниво на Съюза. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно.

За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя период на разследване, който в случаите на дъмпинг, обхваща не по-малко от шест месеца непосредствено преди започването на процедурата.

Информация, отнасяща се до период след периода на разследване обикновено не се взема предвид.

2. За отговор по използваните в антидъмпинговото разследване въпросници на страните се дава най-малко 30-дневен срок. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросниците, като те се считат за получени една седмица от датата на тяхното изпращане до износителя или предаване на подходящ дипломатически представител на страната на износа. Този срок може да бъде удължен с 30 дни, като се отчетат надлежно сроковете на разследването и ако разследваната страна посочи уважителни причини за такова продължаване, свързани с особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите членки да предоставят информация, в който случай държавите членки предприемат всички необходими стъпки за предоставянето на тази информация.

Държавите членки изпращат на Комисията исканата информация, като прилагат към нея резултатите от всички предприети инспекции, проверки и разследвания.

В случаите, когато информацията е от общ интерес или предоставянето ѝ е поискано от държава членка, Комисията я предоставя на държавите членки, освен ако не е поверителна, в който случай Комисията предоставя резюме с неповерителен характер.

4. Комисията може да поиска от държавите членки предприемането на всички необходими проверки и инспекции, по-специално сред вносителите, търговците и производителите от Съюза, както и провеждането на разследвания в трети страни, в случай че съответните дружества са дали съгласие и правителството на съответната страна е официално информирано и няма възражения.

Държавите членки предприемат всички необходими стъпки, за да изпълнят исканията на Комисията.

Ако Комисията или някоя държава членка поиска, служители на Комисията се упълномощават да оказват съдействие на служителите на държавите членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10, се изслушват, ако в рамките на определения в известието в *Официален вестник на Европейския съюз* срок са отправили писмено искане за изслушване, от което е видно, че те са заинтересована страна, която е вероятно да бъде засегната от резултатите на разследването, и че имат специални основания да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите, представителите на правителството на страната на износа и на жалбоподателите, които са изразили интерес съгласно член 5, параграф 10, се осигурява възможност за среща със страните с противоположни на техните интереси, където да могат да бъдат изложени противоположни становища и да бъдат изразени оборващи аргументи.

Осигуряването на такава възможност отчита необходимостта от спазване на поверителност и възможностите на страните.

Присъствието на такава среща не е задължително за нито една от страните и отсъствието на страна не се тълкува в нейна вреда.

Устната информация, предоставена съгласно настоящия параграф, се взема предвид, ако впоследствие бъде потвърдена писмено.

7. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10, както и представителите на страната на износа имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от нейните държави членки, ако тази информация е от съществено значение за формулирането на защитата, не е поверителна по смисъла на член 19 и която се използва в разследването.

Тези страни могат да представят отговор във връзка с такава информация и становищата им се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства в отговора.

8. С изключение на обстоятелствата, предвидени в член 18, предоставената от заинтересованите страни информация, на която се основават констатациите, се подлага на възможно най-задълбочена проверка за достоверност.

9. При процедура, започнала съгласно член 5, параграф 9, разследването приключва по възможност в рамките на една година. Във всеки случай разследването приключва в рамките на 15 месеца от неговото започване, в съответствие с констатациите, направени съгласно член 8 за приемане на гаранции или с констатациите, направени съгласно член 9 за налагане на окончателни мерки.

Член 7

Временни мерки

1. Временни мита могат да се наложат, ако:

- (а) е започнала процедура в съответствие с член 5;
- (б) е публикувано известие за започването на тази процедура и на заинтересованите страни е дадена подходяща възможност да предоставят информация и предоставят становища в съответствие с член 5, параграф 10;
- (в) е извършено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда от него за промишлеността на Съюза; и
- (г) интересите на Съюза налагат намеса с оглед предотвратяване на причиняването на вреда.

Временните мита може да се налагат не по-рано от 60 дни от датата на започване на процедурата, но не по-късно от девет месеца от датата на започване на процедурата.

2. Размерът на временното антидъмпингово мито не надвишава предварително определения дъмпингов марж, но то следва да е по-малко от този размер, ако такова по-ниско мито е достатъчно, за да отстрани причиняваната на промишлеността на Съюза вреда.

3. Временното мито се обезпечава с гаранция и освобождаването на съответните продукти за свободно обращение в Съюза става след внасянето на такава гаранция.

4. Комисията приема временни мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 15, параграф 4.

5. В случаите, когато държава членка поиска незабавно предприемане на мерки и условията по параграф 1 са изпълнени, Комисията взема решение дали да наложи временно антидъмпингово мито не по-късно от пет работни дни от получаване на искането.

6. Временни мита може да се налагат за срок от шест месеца с възможност за продължаване за още три месеца или може да се налагат за срок от девет месеца. Срокът му на действие, обаче, може да се продължи или да се определи на девет месеца, само ако има искане за това от износители, представляващи значителен процент от осъществяваната търговия или ако тези износители не направят възражение при нотифициране от Комисията.

Член 8

Гаранции

1. При условие че е извършено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда, Комисията може в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че Комисията е в достатъчна степен убедена, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен.

В такъв случай и доколкото подобна гаранция е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1, или окончателни мита, наложени в съответствие с член 9, параграф 4, според случая, не се прилагат за вноса на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения.

Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не е повече от необходимото за отстраняване на дъмпинговия марж и то следва да е по-ниско от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

2. Поемането на гаранции може да бъде предложено от Комисията, но никой износител не е длъжен да даде такива гаранции. Фактът, че износител не предлага гаранция или отказва да приеме поканата за такава, не засяга разглеждането на случая.

Въпреки това може да се реши, че опасността от причиняване на вреда е по-вероятна, ако дъмпинговият внос продължи. Гаранции не могат да бъдат искани или приемани от износителите освен след предварително положително установяване на дъмпинг и на причинена от него вреда.

Освен при извънредни обстоятелства, предложение за поемане на гаранции може да се прави не по-късно от изтичането на срока за приемане на забележки в съответствие с член 20, параграф 5.

3. Предложените гаранции не е необходимо да бъдат приемани, ако приемането им се прецени за нецелесъобразно, ако броят на действителните или потенциални износители е твърде голям или по други причини, включително такива, свързани с общата политика. Износителят може да бъде уведомен за причините за отказа да се приемат предложените от него гаранции и да получи възможност да представи становището си по тях. Причините за отказ се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква представяне на неупорядъчана версия на посочената гаранция, така че да може да се предоставя на заинтересовани от разследването страни.

5. В случаите, когато предложените гаранции се приемат, разследването се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

6. При приемане на гаранция, разследването на дъмпингов внос и вредата от него обикновено приключва. В такъв случай ако не се установи наличие на дъмпинг и причинена от него вреда, гаранцията се погасява автоматично, освен ако отрицателното заключение не е в голяма степен резултат от самата гаранция. В такива случаи може да се изисква гаранцията да бъде поддържана за определен срок от време.

В случай че се установи наличие на дъмпинг и произтичаща от него вреда действието на гаранцията се продължава съгласно условията, предвидени в нея и в разпоредбите на настоящия регламент.

7. Комисията изисква от всеки износител, чиято гаранция е приета, да предоставя периодична информация относно изпълнението ѝ и да разрешава проверка на данните, свързани с нея. Неспазването на тези изисквания се счита за нарушаване на гаранцията.

8. Когато от отделни износители се приеме гаранция в хода на разследване, за целите на член 11 се счита, че тази гаранция влиза в сила от датата, на която разследването за страната на износа е приключило.

9. В случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията от която и да е страна по нея или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля с решение или с регламент на Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 7, или окончателното мито, наложено в съответствие с член 9, параграф 4, автоматично се прилагат, при условие че на този износител, освен когато той сам е оттеглил гаранцията, е предоставена възможността за изразяване на становища. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато реши да оттегли гаранцията.

Всяка заинтересована страна или държава членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за нарушение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице нарушение на гаранцията се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обосноващото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите членки при контрола на гаранциите.

10. Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 7 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило.

Член 9

Прекратяване без налагане на мерки; налагане на окончателни мита

1. При оттегляне на жалба, процедурата може да бъде прекратена, освен когато прекратяването не е в интерес на Съюза.

2. Когато налагането на защитни мерки не е необходимо, разследването или процедурата се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

3. При процедури, започнали в съответствие с член 5 параграф 9, вредата се разглежда обикновено като незначителна, ако съответният внос съставлява по-малко от определените в член 5, параграф 7 обеми. При същата процедура се прилага незабавно прекратяване, ако се установи, че дъмпинговият марж е по-малък от 2 %, изразен като процент от експортната цена, като при марж по-малък от 2 % за отделни износители се прекратява само разследването, но тези износители остават обект на процедурата и могат да бъдат отново подложени на разследване при последващ преглед за съответната страна съгласно член 11.

4. Когато окончателно установените факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена от него вреда, и интересът на Съюза изисква намеса съгласно член 21, Комисията налага окончателно антидъмпингово мито, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. В случаите когато са в сила временни мита, Комисията започва процедурата не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Размерът на антидъмпинговото мито не надвишава установения дъмпингов марж, а следва да бъде по-малък от маржа, когато такова по-ниско мито би било достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

5. На недискриминационна основа и в целесъобразен за всеки случай размер се налага антидъмпингово мито върху вноса на даден продукт от всички източници, за който се установи, че е дъмпингов и причинява вреда, с изключение на вноса от източниците, от които са приети гаранции съгласно настоящия регламент.

В регламента за налагане на антидъмпинговите мерки се определя митото за всеки доставчик или, ако това е невъзможно, за съответната страна доставчик. Доставчиците, които разполагат с юридическа самостоятелност спрямо други доставчици или спрямо държавата, могат обаче да се считат за един субект при определяне на митото. При прилагането на настоящата алинея могат да се вземат предвид фактори, като наличието на структурни или корпоративни връзки между доставчиците и държавата или между самите доставчици, контрола или значителното влияние на държавата по отношение на ценообразуването и продукцията или икономическата структура на страната доставчик.

6. Когато Комисията е ограничила своето разследване в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито, приложено към вноса на износители или производители, които са изразили интерес съответствие с член 17, но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за включените в извадката страни, независимо дали нормалната стойност, установена за тези страни, е определена въз основа на член 2, параграфи 1—6 или въз основа на член 2, параграф 7, буква а).

За целите на настоящия параграф, Комисията не взема предвид дъмпингов марж, който е равен на нула или е *de minimis*, както и дъмпингов марж, установен при обстоятелствата, посочени в член 18.

Индивидуални мита се налагат към вноса на износителите или производителите, на които е предоставено индивидуално третиране, както е предвидено в член 17.

Член 10

Обратно действие

1. Временни мерки и окончателни антидъмпингови мита се прилагат само по отношение на продукти, които са предмет на свободно обращение след датата на влизане в сила на мярката, приета в съответствие с член 7, параграф 1 или член 9, параграф 4, според случая, с изключение на случаите, определени в настоящия регламент.

2. В случаите на прилагане на временно мито и доказване въз основа на окончателно установените факти на дъмпинг и на вреда от него, Комисията определя, независимо от това дали трябва да бъде наложено окончателно антидъмпингово мито, частта от временното мито, която подлежи на окончателно събиране.

За тази цел „вред“ не включва съществено забавяне на създаването на промишленост на Съюза, нито опасност от причиняване на съществена вреда, освен ако се установи, че без прилагането на временни мерки, това би довело до съществена вреда. Във всички останали случаи, включващи опасност от причиняване на вреда или забавяне всички временни суми се освобождават и окончателни мита могат да се налагат само от датата, на която е окончателно установена опасност от причиняване на вреда или съществено забавяне.

3. Ако размерът на окончателното мито е по-висок от този на временното, разликата не се събира. Ако размерът на окончателното мито е по-нисък от този на временното, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се потвърждава.

4. Окончателно антидъмпингово мито може да се наложи на продукти, въведени за целите на потреблението до 90 дни преди датата на прилагане на временни мерки, но не и преди датата на започване на разследване, ако:

а) вносът е регистриран в съответствие с член 14, параграф 5;

б) на съответните вносители е предоставена възможност от страна на Комисията да изразят становище;

- в) за съответният продукт има данни за дъмпинг, осъществяван за продължителен период от време или че вносителят е знаел или е бил длъжен да знае за дъмпинга, като степен на съществуване и на твърдяна или действителна вреда; и
- г) в допълнение към нивото на внос, причинил вреда през разследвания период се наблюдава допълнително съществено нарастване на вноса, който с оглед на времетраенето, обема и други фактори, е вероятно съществено да намали изравнителния ефект на окончателното антидъмпингово мито, което трябва да се приложи.
5. При неизпълнение или оттегляне на гаранция, окончателни мита могат да се налагат за продукти, въведени в свободно обращение до 90 дни преди прилагането на временни мерки, ако вносът е бил регистриран в съответствие с член 14, параграф 5 и ако такава оценка с обратно действие не се прилага към внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията.

Член 11

Срок на действие, преглед и възстановяване

1. Антидъмпинговите мерки са в сила в степента и за времето, които са необходими, за да се неутрализира ефектът от причиняващия вреда дъмпинг.
2. Срокът на действие на окончателните антидъмпингови мита изтича пет години от датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последния по ред преглед на дъмпинга и вредата от него, освен ако по време на някой преглед не е установено, че изтичането на този срок вероятно ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. Прегледи при изтичането на срока на действие на митата се предприемат по инициатива на Комисията или по искане на или от името на производителите на Съюза, като мярката остава в сила до приключване на посочения преглед.

Преглед при изтичането на срока на действие се предприема, когато в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на действието на мерките по всяка вероятност ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. Вероятността може да бъде подкрепена, например, с доказателства за продължаващ дъмпинг и вреда или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи изцяло или отчасти на съществуването на мерки, или доказателства, че положението на износителите или условията на пазара са такива, че биха указали вероятност от по-нататъшен вредоносен дъмпинг.

При провеждане на разследванията по настоящия параграф, на износителите, вносителите, представителите на страната на износа и на производителите от Съюза се предоставя възможност да развият, опровергават или изразят становища по въпросите, повдигнати в искането за преглед, като в направените заключения се отчитат пълно всички съответни и надлежно подкрепени с документи доказателства, представени във връзка с въпроса доколко е вероятно или не изтичането на срока на действие на мерките да доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него.

Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е определено в настоящия параграф. След това, но не по-късно от три месеца преди изтичането на петгодишния период, производителите от Съюза имат право да подадат искане за преглед в съответствие с втора алинея. Публикува се и известие за действителното изтичане на срока на действие на мерките по настоящия параграф.

3. Необходимостта от продължаване на действието на мерките може също да се преразглежда, ако това е оправдано — по инициатива на Комисията или по искане на държава членка — или, в случаите когато е изминал разумен период от най-малко една година от налагането на окончателната мярка, по искане на всеки износител или вносител или от производителите от Съюза, като искането съдържа достатъчно доказателства в подкрепа на необходимостта от подобен междинен преглед.

Процедура по междинен преглед започва, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаване на действието на мярката не е вече необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.

При провеждане на разследванията съгласно настоящия параграф Комисията има право, *inter alia*, на преценка доколко е налице съществена промяна на обстоятелствата по отношение на дъмпинга и вредата от него и доколко съществуващите мерки постигат желаните ефект да отстранят вредата, по-рано установена съгласно член 3. За тази цел при окончателната преценка се вземат предвид всички релевантни и надлежно подкрепени от документи доказателства.

4. Преглед се извършва и с цел определяне на индивидуален дъмпингов марж за нови износители от страната на износа, които не са изнасяли продукта през периода на разследването, на което се основават мерките.

Такъв преглед се предприема, ако нов износител или производител може да докаже, че не е свързана страна с износителите или производителите в страната на износа, по отношение на които се прилагат антидъмпинговите мерки за продукта и че той действително е изнасял за Съюза след разследвания период или ако може да докаже, че е поел неотменимо договорно задължение за износ на голямо количество за Съюза.

Процедура по преглед за нов износител започва и се провежда в ускорени срокове, след като на производителите от Съюза е дадена възможност да изразят становище. Регламентът на Комисията, по силата на който започва процедура по преглед, отменя действащото мито по отношение на съответния нов износител, като изменя регламента, с който е наложено съответното мито и въвежда регистрационен режим за съответния внос в съответствие с член 14, параграф 5, за да се гарантира възможността за ретроактивно налагане на антидъмпингово мито, считано от датата на започване на процедурата по преглед, ако този преглед приключи с установяване на дъмпинг по отношение на такъв износител.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, когато са наложени мита по член 9, параграф 6.

5. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всеки преглед, извършван съгласно параграфи 2, 3 и 4.

Прегледите, извършвани по параграфи 2 и 3, се извършват експедитивно, като нормалният срок за това е 12 месеца от датата на започване на прегледа. При всички случаи, прегледът съгласно параграфи 2 и 3 завършва не по-късно от 15 месеца от започването.

Прегледите съгласно параграф 4 при всички случаи приключват в срок от девет месеца от започването им.

Когато преглед, провеждан съгласно параграф 2, започне докато паралелно тече преглед съгласно параграф 3 в рамките на същите процедури, прегледът по параграф 3 приключва в срока, предвиден за прегледа по параграф 2.

Когато разследването не е приключило в рамките на сроковете, посочени във втора, трета и четвърта алинея, мерките:

- престават да бъдат валидни за разследвания по параграф 2,
- престават да бъдат валидни в случай на разследвания, провеждани паралелно по параграфи 2 и 3, когато или разследването по параграф 2 е започнало, докато е текъл преглед по параграф 3 в рамките на същите процедури или такива прегледи са започнали по същото време, или
- остават непроменени за разследвания по параграфи 3 и 4.

За изтичането или оставянето в сила на мерките съгласно настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Прегледите по настоящия член започват по инициатива на Комисията. Комисията решава дали да започне или не преглед по параграф 2 от настоящия член в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2. Освен това Комисията предоставя информация на държавите членки, когато даден оператор или държава членка е подал (а) искане, оправдаващо започването на преглед съгласно параграфи 3 и 4 от настоящия член, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че необходимостта мерките да продължават да бъдат налагани следва да се преразгледа.

Когато прегледите го налагат, мерките се отменят или остават в сила съгласно параграф 2 от настоящия член или се отменят, остават в сила или се изменят съгласно параграфи 3 и 4 от настоящия член, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

Когато мерките се отменят за индивидуални износители, но не и за страната като цяло, тези износители продължават да са обект на процедурата и могат да бъдат подлагани автоматично на ново разследване при всеки пореден преглед, предприеман за съответната страна съгласно настоящия член.

7. Когато преглед на мерки съгласно параграф 3 е в ход в края на периода на прилагане на мерките по смисъла на параграф 2, този преглед отчита и обстоятелствата, изложени в параграф 2.

8. Независимо от параграф 2 вносител може да предяви искане за възстановяване на събрани мита, ако се докаже, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил премахнат или намален до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

При предявяване на искане за възстановяване на антидъмпингови мита вносителът подава заявление до Комисията. Заявлението се депозира чрез държавата членка, на територията на която продуктите са допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца, считано от датата, на която размерът на наложените окончателни мита е бил надлежно определен от компетентните органи или считано от датата, на която е взето решение да се съберат окончателно обезпечените като временно мито суми. Държавите членки незабавно препращат искането до Комисията.

Заявление за възстановяване на мита се приема, че е надлежно подкрепено от доказателства, само когато съдържа точна информация за сумата, за която се претендира възстановяване на антидъмпингови мита и цялата митническа документация, свързана с изчисляването и заплащането на тази сума. Заявлението съдържа също така доказателства, за представителен период от време, за нормалните стойности и експортните цени за Съюза на износителя или производителя, обект на митата. В случаите, когато вносителът не е свързана страна със съответния износител или производител и информацията за това не е в непосредствена наличност, или когато износителят или производителят не е готов да предостави тази информация на вносителя, заявлението съдържа декларация на износителя или производителя, че дъмпинговият марж е редуциран или елиминиран, по смисъла на настоящия член, и че релевантните подкрепящи доказателства ще бъдат предоставени на Комисията. Когато тези доказателства от износителя или производителя не постъпят в рамките на разумен период от време, заявлението се отхвърля.

Комисията решава дали и в каква степен заявлението следва да бъде удовлетворено или може да реши по всяко време да открие процедура за междинен преглед, при което информацията и заключенията от този преглед, проведен в съответствие с разпоредбите за провеждане на подобни прегледи, се използват, за да се определи дали и в каква степен възстановяването е оправдано. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи с анализа на заявлението.

Възстановяването на мита се осъществява в нормалния случай в рамките на 12 месеца, но при никакви обстоятелства не може да се забави повече от 18 месеца след датата, на която вносителът на продукта, за който е наложено антидъмпингово мито, е подал надлежно подкрепено с доказателства заявление с искане за възстановяване.

Плащането на разрешено възстановяване на мито следва да се осъществява обикновено от държавите членки в рамките на 90 дни от вземането на решението на Комисията.

9. При провеждането на всеки преглед или разследване за възстановяване на мита съгласно настоящия член Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него, и на член 17.

10. При провеждане на всяко разследване съгласно настоящия член Комисията проверява достоверността на експортните цени в съответствие с член 2. При вземане на решение за формиране на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 Комисията обаче я изчислява без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита, ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза.

Член 12

Изчерпване

1. Когато промишлеността на Съюза или друга заинтересована страна подадат, обикновено в рамките на две години след влизане в сила на мерките, достатъчна информация, показваща, че след първоначалния период на разследване и преди или след налагането на мерките експортните цени са се понижили или че няма колебание на цените на препродаване или на последващите продажни цени на внесените продукти в Съюза, или че това колебание е недостатъчно, Комисията може да започне разследването отново, за да се провери дали мярката е имала ефект върху горепосочените цени. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато дадена заинтересована страна е подала достатъчна информация, оправдаваща започването на разследването отново, и Комисията е приключила с анализа ѝ.

Разследването може също така да бъде започнато отново при условията, посочени в първа алинея, по инициатива на Комисията или по молба на държава членка.

2. По време на подновеното съгласно настоящия член разследване на износителите, вносителите и производителите от Съюза се предоставя възможност да разяснят ситуацията по отношение на препродажните цени и производните от тях продажни цени. Ако заключението е, че мярката е следвало да повлияе на тези цени, тогава с цел да се отстрани установената предварително в съответствие с член 3 вреда, експортните цени се определят отново в съответствие с член 2 и дъмпинговите маржове се преизчисляват, така че да отчетат новоопределените експортни цени. Когато се счита, че условията на член 12, параграф 1 са изпълнени поради намаляване на износните цени, което се е случило след периода на първоначално разследване и преди или след налагането на мерките, дъмпинговите маржове могат да бъдат преизчислени, за да се отчетат тези по-ниски експортни цени.

3. Когато подновеното разследване по настоящия член покаже нараснал дъмпинг, действащите мерки могат да бъдат изменени от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3, в съответствие с новите констатации за експортните цени. Размерът на антидъмпинговото мито, наложено съгласно настоящия член, не надвишава двойния размер на първоначално наложеното мито.

4. Съответните разпоредби на членове 5 и 6 се прилагат за всички подновени разследвания, провеждани съгласно настоящия член, с изключение на изискването, такива подновени разследвания да се провеждат експедитивно и по правило да приключат в рамките на шест месеца след датата на започване на подновеното разследване. При всички случаи такива подновени разследвания приключват в рамките на девет месеца от започването на подновеното разследване.

Когато подновеното разследване не бъде приключено в рамките на сроковете, посочени в първа алинея, мерките остават непроменени. Известие за оставянето в сила на мерките по настоящия параграф се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Предполагаеми промени на нормалната стойност се вземат под внимание по силата на настоящия член, само ако в сроковете, заложи в известието за започване на разследване, на Комисията е предоставена пълна информация, надлежно подкрепена с доказателства за преразгледани нормални стойности. Ако разследването включва преглед на нормални стойности, вносът може да бъде подложен на регистрационен режим в съответствие с член 14, параграф 5 в очакване на изхода от подновеното разследване.

Член 13

Заобикаляне

1. Обхватът на антидъмпинговите мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен върху вноса от трети страни на сходни продукти, независимо дали последните са леко видоизменени или не, или за внос на леко видоизменени сходни продукти от страната, подложена на мерките, или части от същите, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

Обхватът на антидъмпингови мита, които не надвишават остатъчното антидъмпингово мито, наложено в съответствие с член 9, параграф 5 може да бъде разширен и върху вноса от дружества, които се ползват от индивидуални мита в страните, подложени на мерки, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

Заобикалянето се определя като промяна в схемите на търговия между трети страни и Съюза или между отделни дружества и страната, обект на мерките и Съюза, което произтича от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основание или икономическа обосновка освен налагането на митото, и когато има доказателства за нанесена вреда или за това че коригиращият ефект на митото е изложен на риск по отношение на цените и/или количествата на сходния продукт, и когато има доказателства за дъмпинг във връзка с предварително определените нормални стойности за сходните продукти, ако това е необходимо съгласно разпоредбите на член 2.

Практиката, процесът или дейността, посочени в трета алинея, включват, *inter alia*:

- а) лекото видоизменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които принципно не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта;
- б) изпращането на продукта, обект на мерките, през трети страни;
- в) реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в страната, обект на мерки, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Съюза чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от митата, приложими за продуктите на производителите;
- г) при обстоятелствата посочени по-долу, параграф 2, комплектоването на части чрез операция по комплектоване в Съюза или в трета страна.

2. Комплектоването в Съюза или в трета страна се разглежда като заобикаляне на действащите мерки, когато:

- а) комплектоването е започнало или значително е нарастнало от или непосредствено преди започването на антидъмпингово разследване и съответните части са с произход от страната, обект на мерки; и
- б) частите съставляват 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектования продукт, като не се разглежда обаче като заобикаляне случаят, когато добавената стойност на включените в комплектоването или доокомплектоването части надвишава 25 % от производствените разходи; и
- в) възстановителният ефект на митото, изразен като цени и/или количества на комплектования сходен продукт, намалява и има доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за сходни или подобни продукти.

3. Разследвания по настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграф 1. Разследването започва с регламент на Комисията, който може също така да дава указания на митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса в съответствие с член 14, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато заинтересована страна или държава членка е подала искане, оправдаващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.

Разследванията се извършват от Комисията. Комисията може да бъде подпомагана от митническите органи, а разследването приключва в рамките на девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават продължаване на мерките, това се извършва от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. Продължаването на мерките влиза в сила от датата, от която е бил въведен регистрационен режим съгласно член 14, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процедурни разпоредби на настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

4. Вносът не подлежи на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване.

Искания за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследването.

В случай на практики, процеси или дейности по заобикаляне на мерките, които се случват извън Съюза, на производителите може да бъде предоставено освобождаване от митата за разглеждания продукт, ако покажат, че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и е установено, че не са замесени в практики за заобикаляне, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

В случай че практиката, процесът или дейността по заобикаляне се случва в рамките на Съюза, на носителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Тези освобождавания се предоставят с решение на Комисията и остава в сила за срока и при условията, посочени в решението. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи своя анализ.

Ако условията на член 11, параграф 4 са спазени, освобождаване може да бъде предоставено и след приключване на разследването, довело до разширяване обхвата на мерките.

При условие че е изтекла поне една година от разширяване обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед на разширяването на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда в съответствие с разпоредбите на член 11, параграф 5 така, както се прилага към прегледите по член 11, параграф 3.

5. Настоящият член по никакъв начин не изключва нормалното прилагане на действащите разпоредби по отношение на митата.

Член 14

Общи разпоредби

1. Временни или окончателни антидъмпингови мита се налагат с регламент и се събират от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата. Тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите такси, налагани обикновено при внос на стоки.

Не се допуска едновременно налагане на антидъмпингово и изравнително мито при разглеждане на един и същ случай, възникнал поради дъмпинг или наличие на експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се налагат временни или окончателни антидъмпингови мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или с които се прекратяват разследвания или процедури, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

По-специално при отчитане на необходимостта от защита на поверителна информация, такива регламенти и решения съдържат имената на износителите, ако е възможно, или на страните, предмет на разглеждане, описание на продукта и резюме на съществените факти и съображения, релевантни за установяването на дъмпинг и причинена от него вреда. Във всеки конкретен случай екземпляр от регламента или решението се изпращат на известните заинтересовани страни. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* и при процедурите по преглед.

3. В съответствие с настоящия регламент могат да се приемат специални разпоредби, по-специално по отношение на общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. В интерес на Съюза действието на мерките, наложени по силата на настоящия регламент, може да бъде спряно за срок от девет месеца с решение на Комисията, взето в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2. Спирането може да бъде продължено за допълнителен срок, ненадвишаващ една година, от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2.

Действието на мерките може да бъде спряно само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането, и при условие че на промишлеността на Съюза е била предоставена възможност да отправи коментари и тези коментари са взети предвид. Действието на мерките може да бъде възобновено по всяко време в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, когато отпаднат предпоставките за спирането.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

5. След като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за въвеждане на регистрационен режим на внос, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрация. Регистрационен режим по отношение на внос може да се въвежда по искане на промишлеността на Съюза, подкрепено с достатъчно доказателства, обосноваващи подобно действие. Регистрационен режим се въвежда с регламент, в който се определя целта на предприеманата мярка и ако е подходящо, предполагаемият размер на евентуалното бъдещо задължение. Регистрационен режим по отношение на внос не може да се въвежда за период, по-дълъг от девет месеца.
6. Държавите членки информират Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване или спрямо които са въведени мерки и за сумите от събраните съгласно този регламент мита.
7. Без да се засяга параграф 6 Комисията може да поиска от държавите членки, за всеки отделен случай, да предоставят необходимата информация за ефективен контрол на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 6, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 19, параграф 6.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011, във връзка с член 4 от него.
5. Съгласно член 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, когато се използва писмената процедура за приемане на окончателни мерки по параграф 3 от настоящия член или за вземане на решение дали да започне преглед с оглед изтичане на срока на действие по член 11, параграф 6 от настоящия регламент, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или мнозинство от членовете на комитета по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 182/2011 отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които не е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или най-малко една четвърт от членовете на комитета отправят искане в този смисъл.
6. Комитетът може да разглежда всеки свързан с прилагането на настоящия регламент въпрос, поставен от Комисията или по искане на държава членка. Държавите членки могат да изискват информация и да обменят мнения в рамките на комитета или пряко с Комисията.

Член 16

Контролно посещение

1. Ако счете за необходимо, Комисията провежда контролни посещения с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите, търговските обединения и организации и достоверността на подадената информация за дъмпинг и вреда. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.

2. Комисията осъществява при необходимост разследвания в трети страни, в случай че получи съгласието за това на съответните дружества, нотифицира представителите на правителството на въпросната страна и те не възразят срещу разследването. След получаване на съгласието на съответните дружества, Комисията нотифицира органите на страната на износа за имената и адресите на дружествата, които трябва да бъдат посетени, както и за договорените за това дати.
3. Съответните дружества получават информация за естеството на информацията, обект на проверка по време на проверката на място, както и за евентуална друга информация, която следва да бъде предоставена по време на такива контролни посещения, без това да изключва възможността от предявяване на искания по време на проверката за повече подробности по събраната допълнително информация.
4. По време на разследванията, провеждани по параграфи 1, 2 и 3, Комисията се подпомага от длъжностни лица на държави членките, които са поискали такова участие.

Член 17

Представителна извадка

1. Когато броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни извадки, които са статистически валидни, въз основа на наличната информация по време на подбора, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието изследване е възможно в рамките на наличното време.
2. Окончателният подбор на лица, видове продукти и осъществени сделки, осъществен съгласно тези разпоредби за получаване на представителна извадка, се прави от Комисията, като се предпочита представителната извадка да е съгласувана и одобрена от заинтересованите страни, при условие че тези заинтересовани страни са заявили себе си като такива и са предоставили достатъчна налична информация в рамките на три седмици от започването на разследването, за да може да се направи подбор на представителна извадка.
3. В случаите на ограничено разследване в съответствие с настоящия член все пак се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, който представи в срока, определен от настоящия регламент, необходимата информация, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалните разследвания биха затруднили разследването неоправдано и биха забавили приключването му в надлежен срок.
4. Ако е взето решение за представителна извадка и някоя или всички от подбраните страни демонстрират неказване на съдействие, което има вероятност да се отрази съществено върху изхода на разследването, може да се направи нова представителна извадка.

При трайна висока степен на неказване на съдействие или липса на достатъчно време за подбор на нова представителна извадка се прилагат съответните разпоредби на член 18.

Член 18

Неказване на съдействие

1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти.

Заинтересованите лица биват уведомявани за последиците от неказване на съдействие.

2. Непредоставянето на отговор на електронен носител не се тълкува като неказване на съдействие, ако заинтересованата страна докаже, че предоставянето на отговор под тази форма би представлявало неоправдана допълнителна тежест или неоправдани допълнителни разходи.

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е свършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

4. Ако доказателства или информация не бъдат приети, предоставящата ги страна се информира за съответните причини, като ѝ се дава възможност да предостави допълнителни разяснения в определения за това срок. Ако и допълнителните разяснения се считат за незадоволителни, причините за изключването на доказателства или информация от разследването се разгласяват и се включват в публикуваните констатации.

5. Ако определянето, включително на нормалната стойност, се прави на основата на разпоредбите на параграф 1, включително на основата на предоставена в жалбата информация, когато е възможно и постижимо във времевите рамки на разследването, данните се проверяват, като се съпоставят с информация от други налични независими източници като публикувани ценови листи, официални статистики за вноса и данни за митнически постъпления или с информация, получена в хода на разследването от други заинтересовани страни.

Тази информация може да включва съответни данни, отнасящи се до световния пазар или други представителни пазари, когато това е уместно.

6. Ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин пречатства получаването на релевантна информация, резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен отколкото, ако тя би сътрудничила.

Член 19

Поверителност

1. Всяка поверителна по своя характер информация (защото например разгласяването ѝ би дало значително конкурентно преимущество на конкурент или би имало значителен отрицателен ефект за лицето, предоставило информацията или за трето лице, от което лицето, предоставило информацията, я е получило), както и информацията, предоставена от страни по разследването на поверителна основа, се разглежда от органите като поверителна, ако са посочени уважителни причини за това.

2. От заинтересованите страни, които предоставят информация на поверителна основа, се изисква да представят обобщения с неповерителен характер. Обобщенията с неповерителен характер са достатъчно подробни, за да позволят разбирането на смисъла на предоставената при поверителност информация. В изключителни случаи заинтересованите страни може да посочат, че информацията не подлежи на обобщаване. В тези изключителни случаи се декларират причините, поради които информацията не подлежи на такова обобщаване.

3. Ако се установи, че искането за поверителност не е обосновано и заинтересованата страна не желае да предостави информацията или да разреши разгласяването ѝ в обобщен вид, такава информация може да не бъде взета предвид, освен ако чрез подходящи източници се докаже, че тя е вярна. Исканията за поверителност не може да се отхвърлят произволно.

4. Настоящият член не изключва разгласяване на обща информация от органите на Съюза и по-специално на основанията, въз основа на които се вземат решения по силата на настоящия регламент, и на доказателствата, използвани от органите на Съюза, ако съответните основания е необходимо да се разясняват в рамките на съдебно производство. При такова разгласяване се държи сметка за законния интерес на съответните лица да не се накърнява търговската им тайна.

5. Комисията и държавите членки, включително служителите им, нямат право да разгласяват информация, получена по силата на настоящия регламент, за която предоставилото я лице е поискало поверително третиране, без изричното съгласие на това лице. Информация, обменяна между Комисията и държавите членки, както и вътрешните документи, изготвени от органите на Съюза или от държавите членки, не се разгласяват, освен в случаите, изрично предвидени в настоящия регламент.

6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана.

Настоящата разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел започване на други разследвания в рамките на същата процедура по отношение на разглеждания продукт.

Член 20

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни обединения, както и представителите на страната на износа имат право да изискат разгласяване на подробностите, подкрепящи основните факти и съображения, на основата на които са въведени временни мерки. Искания за такова разгласяване се правят писмено непосредствено след въвеждането на временни мерки, а разгласяването се прави също писмено във възможно най-кратък срок след подаване на искането.
2. Страните, посочени в параграф 1, имат право да поискат окончателно разгласяване на основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на окончателни мерки или за прекратяване на разследване или процедура без налагане на мерки, като се отдава особено внимание на разгласяването на факти и съображения, различни от използваните при въвеждане на временни мерки.
3. Исканията за окончателно разгласяване по смисъла на параграф 2 се отправят в писмена форма до Комисията и се получават, в случаите на налагане на временни мита, не по-късно от един месец след публикуване на налагането на това мито. Когато не е наложено временно мито, на страните се предоставя възможност да поискат окончателно разгласяване в срок, определен от Комисията.
4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се извършва с оглед надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация възможно най-бързо и обикновено не по-късно от един месец преди започването на процедурите, посочени в член 9. Ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти или съображения към този момент, те се разгласяват във възможно най-кратък срок след това.

Разгласяването не предопределя решенията, които могат да бъдат взети от Комисията впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, те се разгласяват във възможно най-кратък срок.

5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко десет дни, при надлежно отчитане на спешността на случая. По-кратък срок може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно разгласяване.

Член 21

Интерес на Съюза

1. Преценката дали интересът на Съюза налага намеса се основава на отчитане на различните интереси в тяхната цялост, включително на интересите на местната промишленост, купувачите и потребителите. Преценка съгласно настоящия член се прави само когато на всички заинтересовани лица е била предоставена възможност да изложат своите становища съгласно параграф 2. При такова изследване се отделя специално внимание на необходимостта да се елиминират нарушаващите търговията последици от вредоносен дъмпинг и да се възстанови реалната конкуренция. Мерки, определени на основата на установен дъмпинг и вреда от него, може да не се въвеждат, в случаите, когато органите, на основата на цялата получена информация, могат категорично да заключат, че въвеждането на тези мерки не е в интерес на Съюза.
2. С цел да се подсигури солидна основа, която да позволи на органите да вземат предвид всички становища и информации при формулиране на решението доколко въвеждането на мерки е в интерес на Съюза или не е, жалбоподателите, вносителите и техните представителни сдружения, представителните организации на купувачите и на потребителите, имат право да се представят и да предоставят на Комисията информация в срок, определен в публикуваното известие за започване на антидъмпингово разследване. Такава информация или подходящи обобщения на същата се предоставят на останалите страни, посочени в настоящия член, и те имат право да я коментират.

3. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да поискат устно изслушване. Такива искания се уважават, когато се предоставени в рамките на сроковете, определени в параграф 2 и когато съдържат обосновка какво от гледна точка на интереса на Съюза налага да бъдат изслушани.
4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на 25 дни от датата на прилагането на съответните мерки, като коментарите или подходящи обобщения от тях се предоставят на други страни с право на отговор.
5. Комисията проучва информацията, която е надлежно предоставена, както и това до каква степен тя е представителна, като резултатите от този анализ, заедно със становище относно основателността ѝ, се предоставят на комитета, посочен в член 15 като част от проекта за мярка, представен съгласно член 9. Изразените в рамките на комитета становища се вземат предвид от Комисията при условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 182/2011.
6. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да искат да им бъдат изложени фактите и съображенията, които има вероятност да послужат като основа за вземане на окончателно решение. Тази информация се предоставя в рамките на възможното и без да засяга последващи решения на Комисията.
7. Взема се предвид само информация, подкрепена с реални доказателства в полза на достоверността ѝ.

Член 22

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент не изключва прилагането на:

- а) специални правила, определени в споразумения, сключени между Съюза и трети страни;
- б) регламентите на Съюза в областта на селскостопанския сектор и регламенти (ЕО) № 1667/2006 ⁽¹⁾, (ЕО) № 614/2009 ⁽²⁾ и (ЕО) № 1216/2009 ⁽³⁾ на Съвета. Настоящият регламент действа в допълнение към тези регламенти и дерогира онези разпоредби в тях, които изключват прилагането на антидъмпингови мита;
- в) специални мерки, освен ако те не влизат в противоречие с поети съгласно Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. задължения.

Член 23

Доклад

1. При надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация по смисъла на член 19 Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишен доклад относно прилагането и изпълнението на настоящия регламент. Докладът включва информация относно прилагането на временни и окончателни мерки, прекратяването на разследвания без налагане на мерки, подновените разследвания, прегледите и проверките на място и дейността на различните органи, отговарящи за наблюдението на прилагането на настоящия регламент и изпълнението на произтичащите от него задължения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1667/2006 на Съвета от 7 ноември 2006 г. относно глюкозата и лактозата (ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 614/2009 на Съвета от 7 юли 2009 г. относно общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 8).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1216/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за определяне на търговския режим, приложим за някои стоки, получени от преработката на селскостопански продукти (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 10).

2. Европейският парламент може да покани Комисията, в срок от един месец от представянето на доклада от нейна страна, на *ad hoc* заседание на своята компетентна комисия, за да представи и разясни въпросите, свързани с прилагането на настоящия регламент.
3. Не по-късно от шест месеца след представянето на доклада пред Европейския парламент и Съвета Комисията го оповестява публично.

Член 24

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1225/2009 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 25

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2016 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
A.G. KOENDERS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета

(ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51)

Регламент (ЕС) № 765/2012 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 237, 3.9.2012 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 1168/2012 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 344, 14.12.2012 г., стр. 1)

Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 18, 21.1.2014 г., стр. 1)

Единствено точка 22 от
приложението

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 1225/2009	Настоящият регламент
Членове 1—4	Членове 1—4
Член 5, параграфи 1—9	Член 5, параграфи 1—9
Член 5, параграф 10, първо изречение	Член 5, параграф 10, първа алинея
Член 5, параграф 10, второ и трето изречение	Член 5, параграф 10, втора алинея
Член 5, параграфи 11 и 12	Член 5, параграфи 11 и 12
Член 6, параграф 1, първо и второ изречение	Член 6, параграф 1, първа алинея
Член 6, параграф 1, трето изречение	Член 6, параграф 1, втора алинея
Член 6, параграф 1, четвърто изречение	Член 6, параграф 1, трета алинея
Член 6, параграф 2	Член 6, параграф 2
Член 6, параграф 3, първо изречение	Член 6, параграф 3, първа алинея
Член 6, параграф 3, второ изречение	Член 6, параграф 3, втора алинея
Член 6, параграф 3, трето изречение	Член 6, параграф 3, трета алинея
Член 6, параграф 4, първо изречение	Член 6, параграф 4, първа алинея
Член 6, параграф 4, второ изречение	Член 6, параграф 4, втора алинея
Член 6, параграф 4, трето изречение	Член 6, параграф 4, трета алинея
Член 6, параграф 5	Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 6, първо изречение	Член 6, параграф 6, първа алинея
Член 6, параграф 6, второ изречение	Член 6, параграф 6, втора алинея
Член 6, параграф 6, трето изречение	Член 6, параграф 6, трета алинея
Член 6, параграф 6, четвърто изречение	Член 6, параграф 6, четвърта алинея
Член 6, параграф 7, първо изречение	Член 6, параграф 7, първа алинея
Член 6, параграф 7, второ изречение	Член 6, параграф 7, втора алинея
Член 6, параграфи 8 и 9	Член 6, параграфи 8 и 9
Член 7, параграф 1, първо изречение	Член 7, параграф 1, първа алинея
Член 7, параграф 1, второ изречение	Член 7, параграф 1, втора алинея
Член 7, параграфи 2 — 5	Член 7, параграфи 2 — 5
Член 7, параграф 7	Член 7, параграф 6
Член 8, параграф 1, първо изречение	Член 8, параграф 1, първа алинея
Член 8, параграф 1, второ изречение	Член 8, параграф 1, втора алинея
Член 8, параграф 1, трето изречение	Член 8, параграф 1, трета алинея
Член 8, параграф 2, първо и второ изречение	Член 8, параграф 2, първа алинея
Член 8, параграф 2, трето и четвърто изречение	Член 8, параграф 2, втора алинея
Член 8, параграф 2, пето изречение	Член 8, параграф 2, трета алинея

Регламент (ЕО) № 1225/2009	Настоящият регламент
Член 8, параграфи 3, 4 и 5	Член 8, параграфи 3, 4 и 5
Член 8, параграф 6, първо и второ изречение	Член 8, параграф 6, първа алинея
Член 8, параграф 6, трето изречение	Член 8, параграф 6, втора алинея
Член 8, параграфи 7 и 8	Член 8, параграфи 7 и 8
Член 8, параграф 9, първа алинея	Член 8, параграф 9, първа алинея
Член 8, параграф 9, втора алинея, първо и второ изречение	Член 8, параграф 9, втора алинея
Член 8, параграф 9, втора алинея, трето изречение	Член 8, параграф 9, трета алинея
Член 8, параграф 10	Член 8, параграф 10
Член 9, параграфи 1, 2 и 3	Член 9, параграфи 1, 2 и 3
Член 9, параграф 4, първо изречение	Член 9, параграф 4, първа алинея
Член 9, параграф 4, второ изречение	Член 9, параграф 4, втора алинея
Член 9, параграф 5	Член 9, параграф 5
Член 9, параграф 6, първо изречение	Член 9, параграф 6, първа алинея
Член 9, параграф 6, второ изречение	Член 9, параграф 6, втора алинея
Член 9, параграф 6, трето изречение	Член 9, параграф 6, трета алинея
Член 10, параграф 1	Член 10, параграф 1
Член 10, параграф 2, първо изречение	Член 10, параграф 2, първа алинея
Член 10, параграф 2, второ и трето изречение	Член 10, параграф 2, втора алинея
Член 10, параграф 3	Член 10, параграф 3
Член 10, параграф 4, уводна част	Член 10, параграф 4, уводна част и букви а) и б)
Член 10, параграф 4, буква а)	Член 10, параграф 4, буква в)
Член 10, параграф 4, буква б)	Член 10, параграф 4, буква г)
Член 10, параграф 5	Член 10, параграф 5
Член 11, параграфи 1 — 4	Член 11, параграфи 1 — 4
Член 11, параграф 5, първа алинея, първо изречение	Член 11, параграф 5, първа алинея
Член 11, параграф 5, първа алинея, второ и трето изречение	Член 11, параграф 5, втора алинея
Член 11, параграф 5, първа алинея, четвърто изречение	Член 11, параграф 5, трета алинея
Член 11, параграф 5, първа алинея, пето изречение	Член 11, параграф 5, четвърта алинея
Член 11, параграф 5, втора алинея	Член 11, параграф 5, пета алинея
Член 11, параграф 5, трета алинея	Член 11, параграф 5, шеста алинея
Член 11, параграф 6, първо, второ и трето изречение	Член 11, параграф 6, първа алинея
Член 11, параграф 6, четвърто изречение	Член 11, параграф 6, втора алинея
Член 11, параграф 6, пето изречение	Член 11, параграф 6, трета алинея
Член 11, параграф 7	Член 11, параграф 7

Регламент (ЕО) № 1225/2009	Настоящият регламент
Член 11, параграф 8, първа, втора и трета алинея	Член 11, параграф 8, първа, втора и трета алинея
Член 11, параграф 8, четвърта алинея, първо и второ изречение	Член 11, параграф 8, четвърта алинея
Член 11, параграф 8, четвърта алинея, трето изречение	Член 11, параграф 8, пета алинея
Член 11, параграф 8, четвърта алинея, четвърто изречение	Член 11, параграф 8, шеста алинея
Член 11, параграфи 9 и 10	Член 11, параграфи 9 и 10
Член 12	Член 12
Член 13, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 13, параграф 1, първа алинея
Член 13, параграф 1, първа алинея, второ изречение	Член 13, параграф 1, втора алинея
Член 13, параграф 1, първа алинея, трето изречение	Член 13, параграф 1, трета алинея
Член 13, параграф 1, втора алинея	Член 13, параграф 1, четвърта алинея
Член 13, параграфи 2 и 3	Член 13, параграфи 2 и 3
Член 13, параграф 4, първа алинея, първо изречение	Член 13, параграф 4, първа алинея
Член 13, параграф 4, първа алинея, второ изречение	Член 13, параграф 4, втора алинея
Член 13, параграф 4, първа алинея, трето изречение	Член 13, параграф 4, трета алинея
Член 13, параграф 4, първа алинея, четвърто изречение	Член 13, параграф 4, четвърта алинея
Член 13, параграф 4, втора алинея	Член 13, параграф 4, пета алинея
Член 13, параграф 4, трета алинея	Член 13, параграф 4, шеста алинея
Член 13, параграф 4, четвърта алинея	Член 13, параграф 4, седма алинея
Член 13, параграф 5	Член 13, параграф 5
Член 14, параграф 1, първо и второ изречение	Член 14, параграф 1, първа алинея
Член 14, параграф 1, трето изречение	Член 14, параграф 1, втора алинея
Член 14, параграф 2, първо изречение	Член 14, параграф 2, първа алинея
Член 14, параграф 2, второ, трето и четвърто изречение	Член 14, параграф 2, втора алинея
Член 14, параграф 3	Член 14, параграф 3
Член 14, параграф 4, първо и второ изречение	Член 14, параграф 4, първа алинея
Член 14, параграф 4, трето и четвърто изречение	Член 14, параграф 4, втора алинея
Член 14, параграфи 5, 6 и 7	Член 14, параграфи 5, 6 и 7
Членове 15 и 16	Членове 15 и 16
Член 17, параграфи 1, 2 и 3	Член 17, параграфи 1, 2 и 3
Член 17, параграф 4, първо изречение	Член 17, параграф 4, първа алинея
Член 17, параграф 4, второ изречение	Член 17, параграф 4, втора алинея
Член 18, параграф 1, първо изречение	Член 18, параграф 1, първа алинея
Член 18, параграф 1, второ изречение	Член 18, параграф 1, втора алинея
Член 18, параграф 1, трето изречение	Член 18, параграф 1, трета алинея

Регламент (ЕО) № 1225/2009	Настоящият регламент
Член 18, параграфи 2—6	Член 18, параграфи 2—6
Член 19, параграфи 1—5	Член 19, параграфи 1—5
Член 19, параграф 6, първо изречение	Член 19, параграф 6, първа алинея
Член 19, параграф 6, второ изречение	Член 19, параграф 6, втора алинея
Член 20, параграфи 1, 2 и 3	Член 20, параграфи 1, 2 и 3
Член 20, параграф 4, първо, второ и трето изречение	Член 20, параграф 4, първа алинея
Член 20, параграф 4, четвърто изречение	Член 20, параграф 4, втора алинея
Член 20, параграф 5	Член 20, параграф 5
Членове 21 и 22	Членове 21 и 22
Член 22а	Член 23
Член 23	Член 24
Член 24	Член 25
Приложение I	—
Приложение II	—
—	Приложение I
—	Приложение II

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1037 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 8 юни 2016 година****относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз****(кодифициран текст)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета ⁽³⁾ е бил съществено изменен ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност този регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (наричано по-нататък „Споразумението за СТО“) съдържа, *inter alia*, Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (наричано по-нататък „ГАТТ от 1994 г.“), Споразумението за селското стопанство (наричано по-нататък „Споразумението за селското стопанство“), Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.“) и Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки (наричано по-нататък „Споразумението за субсидиите“).
- (3) За да се осигури правилно и прозрачно прилагане на правилата, предвидени в Споразумението за субсидиите, разпоредбите на това споразумение следва да намерят възможно най-добро отражение в законодателството на Съюза.
- (4) Освен това е целесъобразно да се обяснят достатъчно подробно условията, при които се счита, че е налице субсидия, принципите, определящи прилагането на изравнителни мерки (по-специално ако субсидията е специфично дадена) и критериите, които се прилагат при изчисляването на сумата на подлежащата на изравняване субсидия.
- (5) При определяне на наличието на субсидия е необходимо да се докаже, че има финансово участие на държавен или публичен орган в рамките на територията на дадена държава или че е налице форма на подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г. и че от това са произтекли ползи за получаващото предприятие.
- (6) За изчисляването на ползата за получателя в случаите, когато в засегнатата държава не съществува пазарна база за сравнение, базата за сравнение следва да се определи, като се коригират параметрите и условията, които преобладават в засегнатата държава на базата на действителните фактори, които съществуват в тази държава. Ако това не е практически приложимо, защото, *inter alia*, такива цени или разходи не съществуват или не са надеждни, подходящата база за сравнение следва да се определи, като се използват параметрите и условията на други пазари.
- (7) Желателно е да се приемат ясни и подробни насоки кои фактори следва да бъдат от значение за определянето дали субсидираният внос е причинил съществена вреда или заплахва да причини вреда. В процеса на доказване на факта, че обемът и ценовите нива на съответния внос са причинили вредата, понесена от промишлеността на Съюза, следва да се обърне внимание на въздействието на други фактори, и по-специално на преобладаващите пазарни условия в Съюза.

⁽¹⁾ Становище от 10 декември 2014 г. (ОВ С 230, 14.7.2015 г., стр. 129).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 10 май 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2016 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 г. относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 93).

⁽⁴⁾ Вж. приложение V.

- (8) Целесъобразно е да се определи понятието „промишленост на Съюза“ и да се предвиди, че страните, свързани с износителите, могат да бъдат изключени от тази промишленост, както и да се определи понятието „свързан“. Освен това е необходимо да се предвиди, че може да бъдат предприети действия във връзка с изравнителните мита от името на производителите от даден регион на Съюза и да се приемат насоки за определянето на такъв регион.
- (9) Необходимо е да се конкретизира кой може да подаде жалба във връзка с изравнителните мита, както и в каква степен тя следва да бъде подкрепена от промишлеността на Съюза, и да се определят данните относно подлежащите на изравняване субсидии, вредата и причинната връзка, които такава жалба следва да съдържа. Целесъобразно е също така да се посочат процедурите за отхвърляне на жалби или за образуване на производство.
- (10) Необходимо е да се уточни начинът, по който заинтересованите страни да бъдат уведомявани за информацията, която органите изискват. Заинтересованите страни следва да имат пълна възможност да представят всички относими доказателства и да защитят интересите си. Също така е желателно да се установят ясни правила и процедури, които да се следват по време на разследването, и по-специално правилата, съгласно които заинтересованите страни следва да се представят, да изложат становищата си и да представят информация в рамките на определени срокове, ако тези становища и информация ще се вземат предвид. Също така е целесъобразно да се определят условията, при които заинтересована страна може да има достъп и да коментира представената от други заинтересовани страни информация. При събирането на информация следва да е налице сътрудничество между държавите членки и Комисията.
- (11) Необходимо е да се установят условията, при които могат да бъдат налагани временни мита, включително и условията, при които временните мита могат да бъдат налагани не по-рано от 60 дни от образуването на производството и не по-късно от девет месеца след това. Във всички случаи тези мита могат да бъдат налагани от Комисията само за срок от четири месеца.
- (12) Необходимо е да се установят процедурите за приемане на гаранции, с които се премахват или компенсират подлежащите на изравняване субсидии и вредата вместо да се налагат временни или окончателни мита. Също така е целесъобразно да се уточнят последиците от неизпълнението или оттеглянето на гаранциите, както и че могат да бъдат налагани временни мита в случай на съмнение за неизпълнение или когато е необходимо по-нататъшно разследване, което да допълни наличните сведения. При приемането на гаранциите следва да се следи предложените гаранции и тяхното изпълнение да не водят до поведение, което нарушава конкуренцията.
- (13) Целесъобразно е да се даде възможност за оттегляне на гаранция и прилагане на мито с един-единствен правен акт. Необходимо е също така да се гарантира, че процедурата по оттегляне на гаранция обикновено приключва в срок от шест месеца и в никакъв случай не продължава повече от девет месеца, за да се осигури правилното изпълнение на действащите мерки.
- (14) Необходимо е да се предвиди, че прекратяването на делата следва обичайно да се извършва в рамките на 12 месеца и не повече от 13 месеца от започването на разследването, независимо от това дали са приети окончателни мерки.
- (15) Разследванията или процедурите следва да се прекратяват, когато размерът на субсидията е *de minimis* или ако обемът на субсидирания внос или вредата са незначителни, особено при внос с произход от развиващи се държави, като също така е целесъобразно тези случаи да се определят. Когато трябва да бъдат наложени мерки, е необходимо да се гарантира прекратяването на разследванията и да се посочи, че мерките следва да бъдат на стойност, по-ниска от размера на подлежащите на изравняване субсидии, ако тази по-ниска стойност би довела до отстраняване на вредата, както и да се определи методът на изчисляване на нивото на мерките в случаите на представителна извадка.
- (16) Необходимо е да се предвиди събирането на временните мита с обратно действие, ако това се счита за целесъобразно, както и да се определят обстоятелствата, които могат да доведат до прилагането на мита с обратно действие, с цел да се избегне обезсмислянето на окончателните мерки, които ще се прилагат. Също така е необходимо да се предвиди, че митата могат да бъдат прилагани с обратно действие при неизпълнение или оттегляне на гаранциите.
- (17) Необходимо е да се предвиди, че мерките трябва да престанат да се прилагат след пет години, освен ако при прегледа им се установи, че следва да бъдат запазени. Също така е необходимо да се предвидят, при представяне на достатъчно доказателства за променени обстоятелства, междинни прегледи или разследвания, за да се определи дали възстановяването на изравнителните мита е оправдано.
- (18) Въпреки че Споразумението за субсидиите не съдържа разпоредби относно заобикалянето на изравнителните мерки, съществува вероятност за такова заобикаляне в подобна, ако не и същата степен както при заобикалянето на антидъмпинговите мерки. Поради това е целесъобразно в настоящия регламент да се предвиди разпоредба срещу заобикалянето.

- (19) Желателно е да се изясни кои страни имат право да искат започване на разследване на заобикалянето.
- (20) Също така е желателно да се изясни кои практики представляват заобикаляне на действащите мерки. Заобикалянето може да се извършва във или извън Съюза. Следователно е необходимо да се предвиди, че освобождаването от разширените мита, което може да е дадено на вносителите, може да се даде и на износителите, когато митата се прилагат, за да се избегне заобикалянето на мерките извън Съюза.
- (21) Целесъобразно е да се разреши спиране на действието на изравнителните мерки, когато е налице временна промяна в пазарните условия, което прави по-нататъшното прилагане на тези мерки временно нецелесъобразно.
- (22) Необходимо е да се предвиди, че по отношение на разследвания внос може да се изисква регистрация при внасянето, за да се позволи последващото прилагане на мерки срещу този внос.
- (23) С оглед гарантиране на правилното изпълнение на мерките е необходимо държавите членки да извършват мониторинг и да докладват на Комисията относно вноса на продукти, които са предмет на разследване или на мерки, както и относно размера на митата, които се събират съгласно настоящия регламент. Необходимо е също така да се предвиди възможност Комисията да иска от държавите членки да предоставят, при спазване на правилата за поверителност, информацията, която ще се използва за мониторинг на гаранциите, свързани с цените, и за проверка на равнищата на ефективност на действащите мерки.
- (24) Целесъобразно е да се предвидят контролни посещения с цел проверка на информацията, която е предоставена за подлежащите на изравняване субсидии и вредата, като тези посещения зависят обаче от получаването на надлежни отговори на въпросниците.
- (25) От съществено значение е да се предвиди използване на представителна извадка в случаите, когато броят на страните или сделките е голям, за да се позволи завършването на разследванията в рамките на определените срокове.
- (26) Необходимо е, когато страните не съдействат по удовлетворителен начин, да се предвиди възможност за използване на друга информация с цел достигането до констатации, както и че тази информация може да бъде по-малко благоприятна за страните в сравнение с тази в случай на оказано съдействие.
- (27) Следва да се предвиди разпоредба за обработката на поверителна информация, за да не се разгласява служебна или държавна тайна.
- (28) Важно е да се предвиди разпоредба за надлежно разгласяване пред страните, които се ползват от право на подобно третиране, на съществените факти и съображения, както и че това разгласяване се извършва при надлежно съобразяване с процеса на вземане на решения в Съюза в рамките на срок, който позволява на страните да защитят интересите си.
- (29) Разумно е да се предвиди административна система, в рамките на която могат да бъдат представяни аргументи дали мерките са в интерес на Съюза, включително в интерес на потребителите, както и да се определят сроковете, в рамките на които тази информация следва да бъде представена, и правата на засегнатите страни относно разгласяването.
- (30) С цел поддържане на баланса между правата и задълженията, които Споразумението за субсидиите се стреми да постигне, е важно при прилагането на правилата на това споразумение Съюзът да се съобрази с тълкуването на тези права и задължения от страна на неговите основни търговски партньори, както това е отразено в законодателството или в установената практика.
- (31) Прилагането на настоящия регламент изисква еднакви условия за приемането на временни и окончателни мита и за прекратяването на разследване без налагане на мерки. Тези мерки следва да се приемат от Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (32) За приемането на временни мерки следва да се използва процедурата по консултиране предвид въздействието на тези мерки и тяхната логическа последователност във връзка с приемането на окончателни мерки. Тази процедура следва да се използва и за приемането на гаранции, започването и отказа от започване на преглед с оглед изтичане на срока на действие, спирането на действието на мерки, удължаването на срока на спирането на действието на мерки и повторното въвеждане на мерки предвид въздействието на тези мерки в сравнение с окончателните мерки. Когато евентуалното забавяне на налагането на мерки би причинило трудно поправима вреда, е необходимо да се разреши на Комисията да приема временни мерки с незабавно приложение,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи

1. Изравнително мито може да бъде налагано с цел компенсирание на всяка субсидия, която е била предоставена пряко или косвено за изработката, производството, износа или превоза на продукт, чието допускане за свободно обращение в Съюза причинява вреда.
2. Независимо от параграф 1, когато продуктите не се внасят директно от държавата на произход, а се изнасят за Съюза от междинна държава, разпоредбите на настоящия регламент се прилагат изцяло и когато е целесъобразно, сделката или сделките се считат за състояли се между държавата на произход и Съюза.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) продуктът се счита за субсидиран, ако се ползва от подлежаща на изравняване субсидия по смисъла на членове 3 и 4. Тази субсидия може да бъде предоставяна от правителството на държавата на произход на вноския продукт или от правителството на междинната държава, от която продуктът се изнася за Съюза, обозначавани за целите на настоящия регламент като „държава на износ“;
- б) „правителство“ означава държавен или публичен орган на територията на държавата на произход или износ;
- в) „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, тоест еднакъв във всички отношения с разглеждания продукт, или при липсата на такъв продукт, на друг продукт, който въпреки че не е подобен във всички отношения, притежава характеристики, които наподобяват в много голяма степен тези на разглеждания продукт;
- г) „вреда“, освен ако не е предвидено друго, означава съществена вреда за промишлеността на Съюза, опасност от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза или съществено забавяне на създаването на такава промишленост, и се тълкува в съответствие с разпоредбите на член 8.

Член 3

Определение за субсидия

Счита се, че съществува субсидия, ако:

1. а) е налице финансово участие от страна на правителството в държавата на произход или износ, т.е. когато:
 - и) правителствената практика включва директно прехвърляне на средства (например безвъзмездни помощи, заеми, вливане на капитал), потенциални директни прехвърляния на средства или пасиви (например гаранции по заеми);

- ii) правителството се е отказало или не е събрало приходи, които обичайно са дължими (например фискални стимули като данъчни кредити). Във връзка с това освобождаването на изнасяния продукт от мита или данъци, с които се облага сходният продукт, когато е предназначен за местно потребление, или опрощаването на тези мита или данъци до стойност, която не превишава фактически начислената стойност, не се счита за субсидия, ако освобождаването е предоставено в съответствие с разпоредбите на приложения I, II и III;
- iii) правителството предоставя стоки или услуги, които не са част от общата инфраструктура, или купува стоки;
- iv) правителството:
 - извършва плащания към финансиращ механизъм, или
 - упълномощава или възлага на частен орган да изпълнява една или повече от функциите, изброени в подточки i), ii) и iii), които обикновено се упражняват от правителството, като практиката в действителност не се отличава от практиките, които обичайно се следват от правителствата;

или

- б) е налице каквато и да е форма на подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.; и

2. по този начин е реализирана полза.

Член 4

Подлежащи на изравняване субсидии

1. Субсидиите са предмет на изравнителни мерки единствено ако са специфични по смисъла на параграфи 2, 3 и 4.
2. За да се определи дали една субсидия е специфична за дадено предприятие, промишленост или група от предприятия или отрасли на промишлеността (наричани по-нататък „определени предприятия“) в рамките на компетентността на предоставящия орган, се прилагат следните принципи:
 - а) субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, изрично ограничават достъпа до субсидията до определени предприятия;
 - б) субсидията не е специфична, ако предоставящият орган определи или в законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, са определени обективни критерии или условия за правото на получаване на субсидията и за нейния размер, доколкото правото на получаване възниква автоматично и критериите и условията се спазват стриктно;
 - в) ако, независимо от всяка констатация на липса на специфичност, която произтича от прилагането на установените в букви а) и б) принципи, са налице причини да се счита, че субсидията може в действителност да е специфична, може да бъдат взети предвид и други фактори. Такива фактори са: използването на програма за субсидиране от страна на ограничен брой определени предприятия; преобладаващото използване от страна на определени предприятия; предоставянето на непропорционално голяма по размер субсидия на определени предприятия; начинът, по който се упражнява правомощието за преценка от предоставящия орган при вземането на решение за предоставяне на субсидия. В тази връзка се взема по-специално предвид информацията за честотата, с която се отказват или одобряват исканията за субсидии, както и мотивите за съответните решения.

За целите на буква б) „обективни критерии или условия“ са критериите или условията, които са неутрални, не са в полза на определени предприятия за сметка на други, и които имат икономически характер и се прилагат хоризонтално, като например брой работници или служители или мащаб на предприятията.

За да могат да бъдат контролирани, критериите или условията трябва да бъдат ясно определени в законов, подзаконов акт или друг официален документ.

При прилагането на първа алинея, буква в) се взема предвид степента на диверсификация на икономическите дейности в рамките на района на компетентност на предоставящия орган, както и продължителността на действие на програмата за субсидиране.

3. Специфична е субсидията, която е ограничена до определени предприятия, разположени в даден географски район в рамките на компетентността на предоставящия орган. Определянето или промяната на общоприложимите данъчни ставки от всички нива на правителството, които имат правомощия за това, не се счита за специфична субсидия за целите на настоящия регламент.

4. Независимо от параграфи 2 и 3 следните субсидии се считат за специфични:
- а) субсидии, които зависят, правно или фактически, само или като едно от няколко други условия от извършването на износа, включително изброените в приложение I;
 - б) субсидии, които зависят само или като едно от няколко други условия от използването на местни стоки пред вносни стоки.

За целите на буква а) субсидиите се считат за фактически зависими от извършването на износа, когато фактите показват, че предоставянето на субсидията, без да е обвързано юридически с осъществяването на износа, е фактически обвързано с действителния или очакван износ или постъпленията от износа. Наличието на експортна субсидия по смисъла на настоящата разпоредба не може да се приеме единствено въз основа на факта, че субсидията е предоставена на предприятия, които изнасят.

5. Всяко констатиране на специфичност съгласно разпоредбите на настоящия член се обосновава ясно с помощта на преки доказателства.

Член 5

Изчисляване на размера на подлежащата на изравняване субсидия

Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се изчислява чрез ползата за получателя, ако се установи, че такава съществува през разследвания за субсидиране период. Обичайно този период е последната счетоводна година на получателя, но може да е и всеки друг период, който е не по-кратък от шест месеца преди започването на разследването, за което има надеждни финансови и други относими данни.

Член 6

Изчисляване на ползата за получателя

По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

- а) счита се, че придобиването на капиталово участие от държавата не води до полза, освен ако инвестицията може да се разглежда като несъвместима с обичайната инвестиционна практика (включително предоставянето на рисков капитал) на частни инвеститори на територията на държавата на произход и/или износ;
- б) счита се, че заем от правителството не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности;
- в) счита се, че държавна гаранция по заем не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието, получаващо гаранцията, заплаща за гарантирания от правителството заем, и стойността, която би платило за подобен търговски заем без държавна гаранция. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности при отчитане на евентуалните разлики в таксите;
- г) счита се, че предоставянето на стоки или услуги или закупуването на стоки не води до полза, освен ако предоставянето е извършено срещу по-ниско от адекватното възнаграждение или покупката е извършена срещу по-високо от адекватното възнаграждение. Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от преобладаващите пазарни условия за въпросния продукт или услуга в държавата на предоставяне или покупка, включително цена, качество, наличност, възможности за маркетинг, транспортиране и други условия на покупката или продажбата.

Ако в държавата на предоставяне или покупка няма такива преобладаващи пазарни параметри и условия за въпросния продукт или услуга, които да могат да се използват като подходящи бази за сравнение, се прилагат следните правила:

- i) параметрите и условията, които преобладават в засегнатата държава, се коригират на базата на действителни разходи, цени и други фактори, които са на разположение в засегнатата държава, с подходяща по размер корекция, която отразява нормалните пазарни параметри и условия; или
- ii) когато това е целесъобразно, се използват параметрите и условията, преобладаващи на пазара на друга държава или на световния пазар, които са достъпни за получателя.

Член 7

Общи разпоредби за изчисляването

1. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се определя за единица субсидиран продукт, който се изнася за Съюза.

При определянето на този размер следните елементи могат да бъдат приспаднати от общата субсидия:

- a) всяка такса за кандидатстване или други разходи, които са били необходими за получаването на правото на субсидия или за получаването на същата;
- b) експортните такси, митата или другите налози, събирани при износа на продукта за Съюза, които са специално предназначени за компенсиране на субсидията.

Когато заинтересована страна поиска приспадане, тя трябва да докаже, че искането е мотивирано.

2. Когато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или превозваните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията по подходящ начин към равнището на производството, продажбите или износа на съответните продукти през разследвания за субсидиране период.

3. Когато субсидията може да бъде свързана с настоящо или бъдещо придобиване на дълготрайни активи, размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез разпределянето и за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в засегнатата промишленост.

Така изчисленият размер, който се отнася за разследвания период, включително размерът, който се формира за дълготрайните активи, придобити преди този период, се разпределя съгласно параграф 2.

Когато активите не подлежат на амортизация, субсидията се изчислява като безлихвен заем и се третира в съответствие с член 6, буква б).

4. Когато субсидията не може да бъде свързана с придобиването на дълготрайни активи, размерът на получената полза през разследвания период се отнася по правило към този период и се разпределя, както е описано в параграф 2, освен ако не възникнат специфични обстоятелства, които оправдават отнасянето му към друг период.

Член 8

Определяне на вредата

1. Определянето на вредата се основава на преки доказателства и включва обективна оценка на:

- a) обема на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Съюза за сходни продукти; и
- b) последиците от този внос за промишлеността на Съюза.

2. По отношение на обема на субсидирания внос се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително увеличение на субсидирания внос в абсолютно или относително изражение спрямо производството или потреблението в Съюза. По отношение на влиянието на субсидирания внос върху цените се взема предвид обстоятелството дали е налице значително подбиване на цената посредством субсидирания внос в сравнение с цената на сходен продукт на промишлеността на Съюза, или дали този внос оказва по друг начин значителен натиск върху цените или възпрепятства значителното увеличаване на цените, което би настъпило при други обстоятелства. Нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

3. Когато вносът на продукт от повече от една държава е едновременно предмет на разследвания за изравнителни мита, влиянието на този внос се оценява кумулативно само ако се установи, че:
- размерът на подлежащите на изравняване субсидии, определен по отношение на вноса от всяка държава, е по-висок от размера *de minimis*, определен в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка държава не е незначителен; и
 - кумулятивната оценка на влиянието на вноса е уместна в светлината на условията за конкуренция между вносните продукти и условията за конкуренция между вносните продукти и сходния продукт от Съюза.
4. Изследването на влиянието на субсидирания внос върху засегнатата промишленост на Съюза включва оценка на всички икономически фактори и показатели от значение, които имат отношение към състоянието на промишлеността, включително факта, че промишлеността все още е в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг; големината на размера на подлежащите на изравняване субсидии; действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите и натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Съюза; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и — по отношение на селското стопанство — дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна подкрепа. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.
5. Въз основа на всички относими доказателства, представени във връзка с параграф 1, трябва да се докаже, че субсидираният внос причинява вреда. По-специално трябва да се установи, че обемът и/или цените равнища, идентифицирани съгласно параграф 2, са оказали въздействие върху промишлеността на Съюза, както е предвидено в параграф 4, както и че това въздействие съществува до степен, която позволява определянето му като съществено.
6. Известни фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на промишлеността на Съюза, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се дължи на субсидирания внос съгласно параграф 5. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема и цените на вноса, който не е субсидиран; свиването на търсенето или промените в схемата на потреблението; ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета държава и производители в Съюза; развитието на технологиите, резултатите на износа и производителността на промишлеността на Съюза.
7. Влиянието на субсидирания внос се оценява по отношение на производството на сходен продукт от промишлеността на Съюза, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на критерии, като производствен процес, продажби и печалби на производителите. Ако това отделно идентифициране на производството не е възможно, влиянието на субсидирания внос се оценява чрез изследване на производството на най-близката група или гама продукти, включваща сходния продукт, за която може да се осигури необходимата информация.
8. Констатирането на опасност от съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Промяната в обстоятелствата, която би довела до ситуация, при която субсидията би причинила вреда, трябва да е била ясно предвидима и трябва да е неизбежна.

При констатирането на опасност от съществена вреда следва да бъдат взети предвид фактори, като:

- характера на въпросната субсидия или въпросните субсидии и влиянието върху търговията, което може да произтече от тях;
- значителния темп на нарастване на субсидирания внос на пазара на Съюза, който показва вероятност за съществено увеличаване на вноса;
- дали има достатъчен свободен капацитет от страна на износителя или неизбежното значително увеличаване на този капацитет, което показва вероятност за съществено увеличаване на субсидирания износ за Съюза, като се отчита наличието на други експортни пазари, които могат да поемат всеки допълнителен износ;
- осъществяването на вноса по цени, които биха оказали значителен натиск върху цените или биха възпрепятствали увеличаването на цените, което иначе би настъпило, както и вероятно биха увеличили търсенето на допълнителен внос;
- наличностите от продукта, който е предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори не може да има сам по себе си решаващо значение при вземането на решение, но всички те, взети заедно са такива, че водят до заключението, че по-нататъшният субсидиран износ е неизбежен, както и че, освен ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 9

Определение за промишленост на Съюза

1. За целите на настоящия регламент понятието „промишленост на Съюза“ се тълкува като съвкупност от производителите на сходните продукти в Съюза или тези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял, както е определено в член 10, параграф 6, от общото производство на тези продукти в Съюза, освен когато:

- a) производителите са свързани лица с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, понятието „промишленост на Съюза“ може да бъде тълкувано като отнасящо се до останалите производители;
- b) при извънредни обстоятелства територията на Съюза може да се раздели по отношение на въпросното производство на два или повече конкурентни пазара, като производителите в рамките на всеки пазар се считат за отделна промишленост, ако:
 - i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялото или почти цялото си производство на въпросния продукт на този пазар; и
 - ii) търсенето на този пазар не се покрива в значителна степен от производителите на въпросния продукт, които са установени в други региони на Съюза.

При такива обстоятелства може да бъде установено наличието на вреда дори и когато не е настъпила вреда за съществен дял от общата промишленост на Съюза, ако е налице концентрация на субсидиран внос на този изолиран пазар и ако субсидирият внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство в рамките на този пазар.

2. За целите на параграф 1 производителите се считат за свързани лица с износителите или вносителите само ако:

- a) един от тях пряко или косвено контролира другите;
- b) двама от тях пряко или косвено се контролират от трето лице; или
- v) заедно контролират пряко или косвено трето лице, ако има основания да се счита или предполага, че въз основа на тази свързаност съответният производител има различно поведение в сравнение с производителите, които не са свързани лица.

За целите на настоящия параграф се счита, че дадено лице контролира друго, когато първото е в позиция, правно или фактически, да упражнява принуда или да дава указания на второто.

3. Когато производителите от определен регион се разглеждат като промишленост на Съюза, на износителите или правителството, което предоставя подлежащи на изравняване субсидии, се дава възможност да предложат гаранции съгласно член 13 по отношение на засегнатия регион. В тези случаи при оценяване на интереса на Съюза от мерките специално се отчита интересът на региона. Ако своевременно не бъде предложена подходяща гаранция или се стигне до ситуацията, изложени в член 13, параграфи 9 и 10, може да бъде наложено временно или окончателно изравнително мито по отношение на Съюза като цяло. В тези случаи митата могат да бъдат ограничени до определени производители или износители, ако това е възможно.

4. Разпоредбите на член 8, параграф 7 се прилагат по отношение на настоящия член.

Член 10

Образуване на производство

1. С изключение на предвиденото в параграф 8, разследването за констатиране на съществуването, степента и ефекта от твърдяна субсидия започва въз основа на писмена жалба от което и да е физическо или юридическо лице или сдружение, което няма правосубектност, действашо от името на промишлеността на Съюза.

Жалбата може да бъде представена на Комисията или на държава членка, като последната я препраща на Комисията. Комисията изпраща на държавите членки копие от всяка жалба, която получава. Жалбата се счита за подадена на първия работен ден след нейното изпращане на Комисията с препоръчана поща или след издаването от Комисията на документ, удостоверяващ получаването.

Когато при липсата на каквато и да е жалба държавата членка разполага с достатъчно доказателства за субсидиране и за вреда за промишлеността на Съюза в резултат на това субсидиране, тя незабавно предава тези доказателства на Комисията.

2. Посочената в параграф 1 жалба трябва да съдържа достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии (включително, ако е възможно, за техния размер), вреда и причинна връзка между твърдения субсидиран внос и твърдяната вреда. Жалбата трябва да съдържа такава информация, с която жалбоподателят обичайно разполага, относно следното:

- a) идентификация на жалбоподателя и описание на обема и стойността на неговото производство на сходния продукт в Съюза. Когато се подава писмена жалба от името на промишленост на Съюза, в жалбата се посочва промишлеността, от името на която тя се подава, посредством списък с всички известни производители на сходния продукт в Съюза (или сдружения на производители на сходния продукт в Съюза), и доколкото е възможно — описание на обема и стойността на производството на сходния продукт в Съюза, което се пада на тези производители;
- b) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, държавата или държавите на произход или износ, идентификация на всеки известен износител или чуждестранен производител, както и списък на известните лица, които внасят въпросния продукт;
- v) доказателства по отношение на съществуването, размера, характера и дали въпросните субсидии подлежат на изравнителни мерки;
- г) информация за промени в обема на вноса, за който се твърди, че е субсидиран, за влиянието на този внос върху цените на сходния продукт на пазара на Съюза и последиците от вноса за промишлеността на Съюза, доказани чрез съответните фактори и показатели, които влияят върху състоянието на промишлеността на Съюза, като изброените в член 8, параграфи 2 и 4.

3. Комисията оценява, доколкото е възможно, точността и адекватността на представените в жалбата доказателства, за да констатира дали са налице достатъчно доказателства за мотивиране на започването на разследване.

4. Разследването може да започне, за да се установи дали твърдяните субсидии са „специфични“ по смисъла на член 4, параграфи 2 и 3.

5. Разследването може да започне и по отношение на изброените в приложение IV мерки, до степента, до която те съдържат елемент на субсидия, както е определено в член 3, за да се установи дали въпросните мерки съответстват изцяло на разпоредбите на това приложение.

6. Разследването съгласно параграф 1 започва само когато е проверено в каква степен производителите на сходния продукт в Съюза поддържат или възразяват срещу жалбата и когато въз основа на това е установено, че жалбата е подадена от промишлеността на Съюза или от нейно име. Жалбата се счита за подадена от промишлеността на Съюза или от нейно име, ако е подкрепена от тези производители в Съюза, чието съвкупно производство съставлява над 50 % от общото производство на сходния продукт, произведен от този дял на промишлеността Съюза, който подкрепя или възразява срещу жалбата. Не започва разследване обаче, когато производителите в Съюза, които изрично подкрепят жалбата, са под 25 % от общото производство на сходния продукт, произведен от промишлеността на Съюза.

7. Освен ако не е взето решение за започване на разследване, органите избягват всяко публично оповестяване на жалбата, с която се иска започване на разследване. Въпреки това възможно най-бързо след получаването на надлежно документираната жалба съгласно настоящия член и при всички случаи преди започването на разследване, Комисията нотифицира засегнатата държава на произход и/или износ, която бива поканена за консултации, с цел да се изясни ситуацията по отношение на посочените в параграф 2 въпроси, както и да се постигне взаимно приемливо решение.

8. Ако при наличието на специални обстоятелства Комисията реши да започне разследване, без да е получила писмена жалба от промишленост на Съюза или от нейно име за започването на такова разследване, това се извършва на основата на достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, за да се мотивира започването на разследването. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато установи необходимостта от започване на такова разследване.

9. Доказателствата както за субсидиите, така и за вредата, се вземат предвид едновременно при решението дали да започне разследване. Ако няма достатъчно доказателства за подлежащите на изравняване субсидии или вредата, които да мотивират производство по случая, жалбата се отхвърля. Не се образуват производства срещу държави, чийто внос представлява пазарен дял под 1 %, освен ако на тези държави колективно се падат 3 % или повече от потреблението в Съюза.

10. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на разследването, като в такъв случай се счита за неподадена.

11. Когато е очевидно, че са налице достатъчно доказателства, обосноваващи образуването на производство, Комисията прави това в рамките на 45 дни от датата на подаването на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно представени доказателства жалбоподателят се уведомява за това в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията. Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направил на жалбата, обикновено в рамките на 21 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.

12. В известието за образуване на производство се съобщава за започването на разследването, посочват се съответният продукт и засегнатите държави, дава се резюме на получената информация и се предвижда, че всяка относима информация следва да бъде предавана на Комисията.

В известието се посочват сроковете, в рамките на които заинтересованите страни могат да се представят, да изложат мненията си в писмена форма и да предоставят информация, ако тези мнения и информация следва да бъдат взети предвид по време на разследването; в известието се излага и срокът, в рамките на който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 11, параграф 5.

13. Комисията уведомява износителите, вносителите и представителните сдружения на вносителите или износителите, за които и е известно, че са засегнати, както и държавата на произход и/или износ и жалбоподателят за образуването на производството, предоставя при надлежна защита на поверителната информация пълния текст на посочената в параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на държавата на произход и/или износ и го предоставя, при поискване, на други заинтересовани страни. Когато броят на съответните износители е твърде голям, пълният текст на писмената жалба може вместо това да бъде предоставен само на органите на държавата на произход и/или износ или на съответното търговско сдружение.

14. Разследването на изравнително мито не възпрепятства процедурите по митническото оформяне.

Член 11

Разследване

1. След образуването на производството Комисията започва разследване на равнището на Съюза, като действа в сътрудничество с държавите членки. Това разследване обхваща както субсидирането, така и вредата, като те биват разследвани едновременно.

За постигане на представителни констатации се определя периодът на разследване, който в случаите на субсидиране обичайно обхваща предвидения в член 5 период на разследване.

Информацията, която се отнася за период след периода на разследване, обичайно не се взема предвид.

2. На страните, които получават използваните в разследването на изравнително мито въпросници, се дават най-малко 30 дни за отговор. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросника, който за тази цел се счита за получен една седмица след деня, на който е изпратен на лицето, за което е предназначен, или е предаден на съответния дипломатически представител на държавата на произход и/или износ. Срокът от 30 дни може да бъде удължен при надлежно съобразяване със сроковете на разследването, при условие че страната мотивира по подходящ начин такова удължаване с наличието на особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите членки да предоставят информация и последните предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания.

Те изпращат на Комисията исканата информация, заедно с резултатите от всички извършени прегледи, проверки или разследвания.

Когато тази информация е от общ интерес или когато нейното предаване е поискано от държава членка, Комисията праща информацията на държавите членки, при условие че тя не е поверителна; в който случай се предоставя резюме с неповерителен характер.

4. Комисията може да поиска от държавите членки да извършат всички необходими проверки и прегледи, особено сред вносителите, търговците и производителите в Съюза, както и да извършат разследвания в трети държави, при условие че засегнатите предприятия дадат съгласието си и правителството на въпросната държава е било официално нотифицирано и не възразява срещу това.

Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания на Комисията.

Служителите на Комисията имат правомощия, ако Комисията или държава членка поиска това, да помагат на служителите на държавите членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, биват изслушвани, ако са подали в рамките на срока, определен в публикуваното в *Официален вестник на Европейския съюз* известие, писмено искане за изслушване, което показва, че те са заинтересована страна, която има вероятност да бъде засегната от резултата на производството, както и че са налице конкретни причини, поради които те би следвало да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите и жалбоподателите, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, както и на правителството на държавата на произход и/или износ се предоставя възможност да се срещнат със страните, които имат противоположни интереси, така че да могат да бъдат представени противоположните мнения и контрааргументите.

Предоставянето на тази възможност е съобразено с необходимостта от запазване на поверителността и с удобството на страните.

Никоя страна не е задължена да присъства на такава среща, а пропусъкът да направи това не се тълкува в нейна вреда.

Информацията, която се предоставя устно съгласно настоящия параграф, се взема предвид от Комисията, когато впоследствие е потвърдена в писмена форма.

7. При писмено искане жалбоподателите, правителството на държавата на произход и/или износ, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, потребителите и потребителските организации, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, могат да извършат преглед на цялата информация, предоставена на Комисията от която и да е страна по разследването, с изключение на подготвените от органите на Съюза или държавите членки вътрешни документи, доколкото тази информация е от значение за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 29 и се използва в разследването.

Тези страни могат да дават отговор по информацията и техните коментари се вземат предвид, когато са достатъчно мотивирани.

8. Освен при предвидените в член 28 обстоятелства, информацията, която е предоставена от заинтересованите страни и на която се основават констатациите, се проверява за точност, доколкото е възможно.

9. За производствата, образувани съгласно член 10, параграф 11, разследването приключва в рамките на една година, когато това е възможно. Във всеки случай тези разследвания приключват в рамките на 13 месеца от образуването им в съответствие с констатациите, направени съгласно член 13 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 15 за окончателните мерки.

10. По време на разследването Комисията предоставя на държавата на произход и/или износ разумна възможност да продължи консултациите, за да изясни фактическата ситуация и да постигне взаимно приемливо решение.

Член 12

Временни мерки

1. Временни мита могат да бъдат налагани, ако:

а) производствата са образувани в съответствие с член 10;

б) за целта е направено уведомление и на заинтересованите лица е била дадена достатъчна възможност да представят информация и направят коментари в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея;

- в) предварително е констатирано, че за вноския продукт се ползват подлежащи на изравняване субсидии и вследствие на това е налице вреда за промишлеността на Съюза; и
- г) интересът на Съюза изисква намеса за предотвратяването на тази вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни от образуването на производството и не по-късно от девет месеца от образуването на производството.

Размерът на временното изравнително мито не надвишава общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, който е предварително констатиран, но би следвало да бъде по-малък от общия размер, ако по-малкото по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

2. Временните мита се обезпечават с гаранция и допускането на съответните продукти за свободно обращение в Съюза се извършва в зависимост от предоставянето на такава гаранция.
3. Комисията приема временни мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 25, параграф 4.
4. Когато държава членка поиска незабавна намеса от Комисията и когато са изпълнени условията на параграф 1, първа и втора алинея, в рамките на не повече от пет работни дни от получаването на искането Комисията взема решение дали да бъде наложено временно изравнително мито.
5. Временните изравнителни мита се налагат за максимален срок от четири месеца.

Член 13

Гаранции

1. При условие че предварително са констатирани субсидиране и вреда, Комисията, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, може да приема предложения за удовлетворителни доброволни гаранции, при които:

- а) държавата на произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу последиците от нея; или
- б) всеки износител се задължава да преразгледа цените си или да прекрати износа за съответния район, доколкото такъв износ се ползва от подлежащи на изравняване субсидии, така че Комисията да се увери в достатъчна степен, че причиняващият вреда ефект на субсидиите е отстранен.

В такива случаи и доколкото действат подобни гаранции, временните мита, наложени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 3, и окончателните мита, наложени в съответствие с член 15, параграф 1, не се прилагат за вноса на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемането на гаранциите, съгласно последващите му изменения.

Увеличението на цените по такива гаранции не е по-високо от необходимото да се компенсира размерът на подлежащите на изравняване субсидии и следва да е по-малко от размера на подлежащите на изравняване субсидии, ако такова увеличение би било подходящо за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза.

2. Комисията може да предложи гаранции, но никоя държава или износител не са задължени да приемат такива гаранции. Фактът, че държавите или износителите не предлагат такива гаранции или не приемат поканата да направят това по никакъв начин не предопределя разглеждането на случая.

Въпреки това може да бъде констатирано, че опасността от причиняването на вреда е по-вероятна, ако субсидираният внос продължи. Гаранциите се изискват или приемат от държавите или износителите само когато е налице предварителна констатация за субсидиране и вреда, причинена от това субсидиране.

Освен при извънредни обстоятелства, гаранциите не могат да бъдат предлагани след края на срока, в който могат да бъдат направени бележките съгласно член 30, параграф 5.

3. Предложените гаранции може и да не се приемат, ако тяхното приемане се счита за неосъществимо, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям или по други причини, включително свързани с общата политика. На засегнатия износител и/или държавата на произход и/или износ могат да бъдат предоставени мотивите, с които се предлага да се отхвърли предложението за гаранция, както и може да се предостави възможност за коментари по тях. Мотивите за отхвърлянето се излагат в окончателното решение.
4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят версия на посочената гаранция, която не е поверителна, така че тя да може да бъде предоставена на заинтересованите страни по разследването.
5. Ако гаранциите бъдат приети, разследването се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.
6. Ако гаранциите бъдат приети, разследването на субсидирането и вредата обикновено приключва. В този случай, ако не се установи наличие на субсидиране или вреда, гаранцията автоматично се погасява, с изключение на случаите, в които тази констатация се дължи в голямата си част на съществуването на гаранция. В тези случаи може да бъде изисквано запазването на гаранцията за разумен срок.

В случай че се установи наличие на субсидиране или вреда, гаранцията се запазва в съответствие с условията ѝ и разпоредбите на настоящия регламент.

7. Комисията изисква от всяка държава или износител, чиито гаранции са приети, да предоставя периодично информация относно изпълнението на тези гаранции, както и да разрешава проверка на съответните данни. Неспазването на тези изисквания съставлява неизпълнение на гаранцията.
8. Когато гаранциите са приети от определени износители в хода на разследването, те се считат за целите на членове 18, 19, 20 и 22 за пораждащи действие от датата, на която е приключило разследването за държавата на произход и/или износ.
9. В случай на неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна по нея, или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля от Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 12, или окончателното мито, наложено в съответствие с член 15, параграф 1, се прилага, при условие че на засегнатия износител или на държавата на произход и/или износ, освен когато те са оттеглили гаранцията, е предоставена възможност за изразяване на становище. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато реши да оттегли гаранция.

Всяка заинтересована страна или държава членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка дали е налице неизпълнение на гаранция се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на надлежно обоснованото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите членки при контрола на гаранциите.

10. Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 12 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило.

Член 14

Прекратяване без мерки

1. Ако жалбата е оттеглена, производството може да бъде прекратено, освен ако това прекратяване не би било в интерес на Съюза.
2. Когато се установи, че защитните мерки са излишни, разследването или производството се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

3. Производството се прекратява незабавно, когато е констатирано, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е *de minimis* в съответствие с параграф 5 или когато действителният или потенциалният обем на субсидирания внос или вредата са незначителни.

4. По отношение на образуваното съгласно член 10, параграф 11 производство вредата обикновено се счита за незначителна, когато пазарният дял на вноса е по-малък от размерите, определени в член 10, параграф 9. По отношение на разследванията относно вноса от развиващи се държави обемът на субсидирания внос също се счита за незначителен, ако представлява по-малко от 4 % от общия внос на сходния продукт в Съюза, освен ако на вноса от развиващите се държави, чиито индивидуални дялове от общия внос представляват по-малко от 4 %, съвкупно се пада повече от 9 % от общия внос на сходния продукт в Съюза.

5. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се счита за *de minimis*, ако този размер е по-малък от 1 % *ad valorem*, освен при разследванията относно внос от развиващи се държави, когато *de minimis* прагът е 2 % *ad valorem*, при условие че когато размерът на подлежащите на изравняване субсидии е под съответното ниво *de minimis* за отделните износители, се прекратява само разследването и износителите остават субекти на производството и могат отново да бъдат разследвани при всеки последващ преглед, извършван за засегнатата държава съгласно членове 18 и 19.

Член 15

Налагане на окончателни мита

1. Когато окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, причинена от тях, и интересът на Съюза изисква намеса в съответствие с член 31, Комисията налага окончателно изравнително мито, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3. Когато се прилагат временни мита, Комисията започва процедурата не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Не се налагат мерки, в случай че субсидията или субсидиите бъдат оттеглени или бъде доказано, че субсидиите вече не водят до полза за съответните износители.

Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, ако това по-малко по размер мито би било подходящо, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

2. Изравнително мито се налага в подходящи размери във всеки случай и на недискриминационна основа върху вноса на продукт, независимо от източника му, за който е констатирано, че е реализирана полза от подлежащите на изравняване субсидии и причинява вреда, с изключение на внос от държави, от които са приети гаранции съгласно условията на настоящия регламент.

В регламента за налагане на митото се определя митото за всеки доставчик или ако това е неосъществимо, за засегнатата държава доставчик.

3. Когато Комисията е ограничила разследването в съответствие с член 27, всяко изравнително мито, което се прилага за внос от износители или производители, които са се представили в съответствие с член 27, но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления размер на подлежащите на изравняване субсидии, определен за включените в извадката страни.

За целите на настоящия параграф Комисията не взема под внимание всички нулеви и *de minimis* размери на подлежащи на изравняване субсидии, както и размерите на подлежащите на изравняване субсидии, установени при обстоятелствата, посочени в член 28.

Индивидуални мита се прилагат за внос от всеки износител или производител, за когото е изчислен индивидуален размер на субсидиране, както е предвидено в член 27.

Член 16

Обратно действие

1. Временните мерки и окончателните изравнителни мита се прилагат само за продукти, които са въведени за свободно обращение след момента, към който взетата съгласно член 12, параграф 1 или член 15, параграф 1 мярка поражда действие, при спазване на изключенията, установени в настоящия регламент.

2. Когато се прилага временно мито и окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, Комисията взема решение, независимо от това дали трябва да бъде наложено окончателно изравнително мито, каква част от временното мито да бъде окончателно събрана.

За тази цел понятието „вреда“ не включва съществено забавяне на създаването на промишленост на Съюза, както и опасност от съществена вреда, освен когато е констатирано, че без временните мерки би възникнала съществена вреда. Във всички други случаи на такава опасност или забавяне всички временни суми се освобождават и окончателните мита могат да бъдат наложени единствено от датата, на която окончателно е констатирано съществуването на опасност или съществено забавяне.

3. Ако окончателното изравнително мито е по-голямо от временното мито, разликата не се събира. Ако окончателното мито е по-малко от временното мито, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се потвърждава.

4. Окончателното изравнително мито може да бъде наложено за продукти, които са внесени за потребление не по-късно от 90 дни преди датата на прилагането на временните мерки, но не и преди датата на започване на разследването, при условие че:

- а) вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5;
 - б) на засегнатите вносители е дадена възможност от Комисията да представят коментари;
 - в) са налице критични обстоятелства, при които по отношение на въпросния субсидиран продукт се причинява трудно поправима вреда от масов внос в относително кратък период от време на продукт, при който е реализирана полза от подлежащи на изравняване субсидии съгласно условията на настоящия регламент; и
 - г) се счита за необходимо, за да се изключи повтарянето на вредата, изравнителните мита за този внос да бъдат наложени с обратно действие.
5. В случаите на неизпълнение или оттегляне на гаранциите може да бъдат събирани окончателни мита за стоки, които са въведени за свободно обращение не по-късно от 90 дни преди прилагането на временните мерки, при условие че вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5 и всяко такова налагане с обратно действие не се прилага за внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията.

Член 17

Срок на действие

Изравнителната мярка продължава да действа само в степента и за времето, които са необходими, за да се противодейства на подлежащите на изравняване субсидии, които причиняват вреда.

Член 18

Прегледи при изтичането на срока на действие

1. Срокът на действие на окончателна изравнителна мярка изтича пет години след налагането и или пет години от датата на последния преглед, който обхваща както субсидирането, така и вредата, освен ако при прегледа се установи, че изтичането на срока по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и на вредата. Прегледът при изтичането на срока започва по инициатива на Комисията или по искане, направено от производителите в Съюза или от тяхно име, и мярката продължава да действа до приключване на посочения преглед.

2. Прегледът при изтичането на срока започва, ако в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на срока на действие на мерките по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата. Тази вероятност може например да бъде посочена чрез доказателства за продължаващото субсидиране и вредата или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи отчасти или единствено на съществуването на мерките, или доказателства, че обстоятелствата при износителята или пазарните условия са такива, че биха показали вероятност от бъдещо субсидиране, което води до причиняване на вреда.

3. При извършването на разследванията съгласно настоящия член на износителите, вносителите, държавата на произход и/или износ и производителите в Съюза се предоставя възможност да разширят, отхвърлят или коментират въпросите, изложени в искането за преглед, и заключенията се правят при надлежното съблюдаване на всички относими и надлежно документирани доказателства, представени във връзка с въпроса, дали изтичането на срока на действие на мерките има вероятност да доведе до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата.

4. Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е определено в настоящия член. След това производителите в Съюза имат право да подадат не по-късно от три месеца преди края на петгодишния период искане за преглед в съответствие с параграф 2. Публикува се и известие, в което се съобщава за действителното изтичане на срока на действие на мерките съгласно настоящия член.

Член 19

Междинни прегледи

1. Когато това е обосновано, може да бъде извършван преглед и по отношение на необходимостта от запазване на мерките, по инициатива на Комисията, по искане на държава членка или при условие че от налагането на окончателната мярка е изтекъл разумен период от най-малко една година — по искане на всеки износител, вносител или на производителите в Съюза или на държавата на произход и/или износ, което съдържа достатъчно доказателства, обосноваващи необходимостта от този междинен преглед.

2. Междинният преглед се инициира, ако искането съдържа достатъчно доказателства, че запазването на мярката повече не е необходимо за компенсиране на подлежащата на изравняване субсидия и/или че вредата по всяка вероятност не би продължила или не би се повторила, ако мярката бъде премахната или променена, или че съществуващата мярка не е или вече не е достатъчна, за да противодейства на подлежащата на изравняване субсидия, която причинява вреда.

3. Когато наложените изравнителни мита са по-малки от размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, може да бъде започнат междинен преглед, ако производителите в Съюза или която и да е друга заинтересована страна представят, обикновено в рамките на две години след като мерките са породили действие, достатъчно доказателства, че след първоначално разследвания период и преди или след налагането на мерките износните цени са намалели или не е имало движение, или достатъчно движение на цените на препродажба на внесените продукти в Съюза. В случай че разследването докаже, че тези твърдения са верни, изравнителните мита може да бъдат увеличени, за да се достигне увеличението на цените, необходимо за премахването на вредата. Независимо от това увеличеният размер на митото не трябва да надвишава размера на подлежащите на изравняване субсидии.

Междинният преглед може също така да започне при условията, посочени по-горе, по инициатива на Комисията или по искане на държава членка.

4. При извършването на разследвания съгласно настоящия член Комисията може, *inter alia*, да провери дали обстоятелствата по отношение на субсидирането и вредата са се променили значително или дали съществуващите мерки постигат желаните резултати за отстраняването на вредата, която е констатирана съгласно член 8. В тази връзка при окончателната констатация се вземат предвид всички относими и надлежно документирани доказателства.

Член 20

Ускорени прегледи

Всеки износител, чийто износ е предмет на окончателно изравнително мито, но който по други причини, различни от отказ да се окаже съдействие на Комисията, не е бил индивидуално разследван по време на първоначалното разследване, има право при поискване на ускорен преглед, за да може Комисията незабавно да определи индивидуална ставка на изравнителното мито за този износител.

Този преглед започва, след като на производителите в Съюза е дадена възможност да представят коментари.

Член 21

Възстановявания

1. Независимо от член 18 даден вносител може да поиска възстановяване на събраните мита, когато е видно, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии, на базата на които са платени митата, е бил премахнат или намален до ниво, което е под нивото на действащото мито.
2. Вносителят подава искане до Комисията за възстановяване на изравнителните мита. Искането се предоставя чрез държавата членка, на чиято територия продуктите са били допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца от датата, на която размерът на окончателните мита, които следва да бъдат наложени, е бил надлежно определен от компетентните органи, или от датата, на която е взето решение за окончателното събиране на сумите, обезпечени посредством временни мита. Държавите членки препращат незабавно искането на Комисията.
3. Искането за възстановяване се счита за надлежно подкрепено с доказателства само ако съдържа точна информация за искания размер на възстановяване на изравнителните мита и цялата митническа документация, която се отнася до изчисляването и плащането на този размер. То включва и доказателства за представителен период от време относно размера на подлежащите на изравняване субсидии за износителя или производителя, за когото се прилага митото. Когато вносителят не е свързано лице на засегнатия износител или производител и тази информация не е непосредствено на разположение, или когато износителят или производителят не е склонен да я предостави на вносителя, в искането се съдържа декларация на износителя или производителя, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е намален или те са премахнати съгласно настоящия член, както и че съответните доказателства в подкрепа на това ще бъдат представени на Комисията. Ако тези доказателства не бъдат предоставени от износителя или производителя в рамките на разумен период от време, искането се отхвърля.
4. Комисията взема решение дали и до каква степен да бъде удовлетворено искането или може да вземе решение по всяко време да започне междинен преглед, при което информацията и данните от такъв преглед, извършен в съответствие с приложимите за тези прегледи разпоредби, се използват за констатиране дали и до каква степен е оправдано възстановяването.

Възстановяванията на митата обичайно се извършват в рамките на 12 месеца и при никакви обстоятелства не по-късно от 18 месеца след датата, на която е направено надлежно подкрепеното с доказателства искане за възстановяване от даден вносител на продукта, който е предмет на изравнителното мито.

Изплащането на сумите по всяко разрешено възстановяване обичайно следва да бъде направено от държавите членки в рамките на 90 дни от решението, посочено в първа алинея.

Член 22

Общи разпоредби за прегледите и възстановяванията

1. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследвания, с изключение на тези, отнасящи се до сроковете, се прилагат за всички случаи на преглед, извършван съгласно членове 18, 19 и 20.

Прегледите съгласно членове 18 и 19 се провеждат експедитивно и обикновено приключват в рамките на 12 месеца от датата на започване на прегледа. Във всички случаи прегледите по членове 18 и 19 приключват в рамките на 15 месеца след започването им.

Прегледите по член 20 приключват във всички случаи в рамките на девет месеца от датата на започването им.

Когато е започнал преглед, извършван по член 18, докато в рамките на същото производство тече преглед по член 19, прегледът по член 19 завършва в същия срок, който е предвиден по-горе за прегледа по член 18.

Когато разследването не е приключило в рамките на сроковете, посочени във втората, третата и четвъртата алинея, мерките:

- a) престават да действат за разследванията по член 18;

- б) престават да действат в случай на разследвания, провеждани паралелно по членове 18 и 19, когато разследването по член 18 е започнало, докато се е извършвал преглед по член 19 в рамките на същото производство, или когато такива прегледи са започнали по същото време; или
- в) остават непроменени за разследванията по членове 19 и 20.

За изтичането на срока на действие или запазването на мерките по настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Комисията започва прегледите съгласно членове 18, 19 и 20. Комисията решава дали да започне прегледите по член 18 в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2. Освен това Комисията предоставя информация на държавите членки, когато даден оператор или държава членка е подал(а) искане, обосноваващо започването на преглед съгласно членове 19 и 20, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че необходимостта мерките да продължават да бъдат налагани следва да се преразгледа.
3. Когато прегледите го налагат, мерките се отменят или остават в сила съгласно член 18, или се отменят, остават в сила или се изменят съгласно членове 19 и 20, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.
4. Когато мерките са отменени за отделни износители, но не и за държавата като цяло, тези износители остават субекти на производството и могат да бъдат разследвани отново при всеки последващ преглед, който се извършва за държавата съгласно настоящия член.
5. Когато прегледът на мерките съгласно член 19 се извършва в края на срока им на действие, както е определено в член 18, мерките се разследват и съгласно разпоредбите на член 18.
6. Ако обстоятелствата не са се променили, при всички прегледи или разследвания на възстановяване съгласно членове 18—21 Комисията прилага същата методология, както в разследването, довело до налагане на митото, като надлежно се отчитат членове 5, 6, 7 и 27.

Член 23

Заобикаляне

1. Обхватът на изравнителните мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен към вноса на сходни продукти от трети държави, независимо дали са леко видоизменени или не, или към вноса на леко видоизменени сходни продукти от държавата, за която се прилагат мерките, или към части от тези продукти, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.
2. Обхватът на изравнителните мита, които не надвишават остатъчното изравнително мито, наложено съгласно член 15, параграф 2, може да бъде разширен спрямо вноса от дружества, ползващи се от индивидуални мита в държавите, за които се прилагат мерките, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.
3. Заобикалянето се определя като промяна на схемата на търговия между трети държави и Съюза или между отделни дружества в държавата, за която се прилагат мерките, и Съюза, която е резултат от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основания или икономическа обосновка, различни от налагането на митото, и когато са налице доказателства за вреда или че коригиращият ефект на митото е намален по отношение на цените и/или на количествата сходни продукти, както и че по отношение на внесените сходни продукти и/или части от тях все още има полза от субсидията.

Практиката, процесът или дейността, посочени в първа алинея, включват, *inter alia*:

- а) лекото изменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които по правило не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта;
- б) изпращането на продукта, обект на мерките, през трети държави;

в) реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в държавата, за която се прилагат мерките, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Съюза чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от приложимите за продуктите на производителите.

4. Разследванията съгласно настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или на друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Разследванията започват чрез регламент на Комисията, който може също така да съдържа указания за митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 24, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато заинтересована страна или държава членка е подала искане, обосноваващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.

Разследванията се извършват от Комисията. Комисията може да бъде подпомагана от митническите органи, а разследването приключва в рамките на девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават продължаването на мерките, това се извършва от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

Разширяването на обхвата на мярката поражда действие от датата, на която е била въведена регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процесуални разпоредби на настоящия регламент по отношение на образуването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

5. Вносът не подлежи на регистрация съгласно член 24, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване.

6. Исканията за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследване.

В случай на практики, процеси и дейности по заобикаляне на мерките, които се случват извън Съюза, на производителите на съответните продукти може да бъде предоставено освобождаване, ако те покажат че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и за тях бъде установено, че не участват в практиките за заобикаляне, определени в параграф 3.

В случай че практиката, процесът или дейността по заобикаляне протича в рамките на Съюза, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Това освобождаване се предоставя с решение на Комисията и се прилага за срока и при условията, посочени в решението. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи своя анализ.

При условие че са спазени изискванията на член 20, може да бъде предоставено освобождаване след заключение на разследването, водещо до разширяване на обхвата на мерките.

7. При условие че е изтекла най-малко една година от разширяването на обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед с оглед разширяване на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда съгласно разпоредбите на член 22, параграф 1, така, както са приложими към прегледите по член 19.

8. Някоя разпоредба на настоящия член не представлява пречка за нормалното прилагане на действащите разпоредби относно митата.

Член 24

Общи разпоредби

1. Временните или окончателните изравнителни мита се налагат с регламент и се събират от държавите членки в определената форма и ставка и съгласно другите критерии, установени в регламента, с който се налагат. Освен това тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите налози, които обичайно се налагат върху вноса.

Никои продукт не е предмет едновременно на антидъмпингови и изравнителни мита за целите на справянето с една и съща ситуация, която произлиза от дъмпинг или от експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се въвеждат временни или окончателни изравнителни мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или се прекратяват разследвания или производства, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

В тези регламенти или решения се съдържат по-конкретно, при надлежна защита на поверителната информация, имената на износителите, ако е възможно, или на страните участници, описание на продукта и резюме на фактите и съображенията, които са от значение за констатирането на субсидията и вредата. Във всеки един от случаите на известните заинтересовани страни се изпраща копие от регламента или решението. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* за прегледите.

3. Съгласно настоящия регламент могат да бъдат приемани специални разпоредби, по-конкретно по отношение на общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. В интерес на Съюза действието на мерките, наложени по силата на настоящия регламент, може да бъде спряно за срок от девет месеца с решение на Комисията, взето в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2. Спирането може да бъде удължено за допълнителен период, ненадвишаваш една година, от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2.

Действието на мерките може да бъде спряно само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането и при условие че на промишлеността на Съюза е била предоставена възможност да отправи коментари и тези коментари са взети предвид. Действието на мерките може да бъде възобновено по всяко време в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, когато отпаднат предпоставките за спирането.

5. След като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за въвеждане на регистрационен режим на внос, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрацията.

Регистрация на вноса може да бъде въведена по искане на промишлеността на Съюза, в което се съдържат достатъчно доказателства, обосноваващи това действие.

Регистрацията се въвежда с регламент, в който се определят целта на действието и ако е целесъобразно, планираният размер на евентуалното бъдещо задължение. Изискването за регистрация на вноса не може да бъде въведено за срок, който е по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите членки докладват на Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване и на мерки, както и за размера на събраните мита съгласно настоящия регламент.

7. Без да се засяга параграф 6, Комисията може да поиска от държавите членки за всеки отделен случай да предоставят необходимата информация за ефективен мониторинг на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 29, параграф 6.

Член 25

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (вж. страница 21 от настоящия брой на Официален вестник).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 4 от него.
5. Съгласно член 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, когато се използва писмена процедура за приемане на окончателни мерки по параграф 3 от настоящия член или за вземане на решение дали да започне преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие по член 18 от настоящия регламент, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок председателят реши така или мнозинството от членовете на комитета по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 182/2011 отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок председателят реши така или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които не е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или най-малко една четвърт от членовете на комитета отправят искане в този смисъл.
6. Комитетът може да разглежда всеки свързан с прилагането на настоящия регламент въпрос, поставен от Комисията или по искане на държава членка. Държавите членки могат да изискват информация и да обменят мнения в рамките на комитета или пряко с Комисията.

Член 26

Контролни посещения

1. Когато счита за целесъобразно, Комисията осъществява посещения с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите и търговските сдружения и организации и за да провери информацията, предоставена за субсидирането и вредата. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.
2. Ако е необходимо, Комисията може да извършва разследвания в трети държави, при условие че получи съгласието на засегнатите предприятия, че уведоми съответната държава, както и ако последната не се противопоставя на разследването. Веднага след като бъде получено съгласието на засегнатите предприятия, Комисията следва да уведоми държавата на произход и/или износ за наименованията и адресите на предприятията, които ще бъдат посетени, както и за договорените дати.
3. Засегнатите предприятия биват уведомявани за естеството на информацията, която следва да се провери по време на контролните посещения, както и за всяка допълнителна информация, която е необходимо да бъде предоставена по време на тези посещения, въпреки че това не пречи на направените по време на проверката искания за повече подробности, които да бъдат предоставени предвид получената информация.
4. При извършването съгласно параграфи 1, 2 и 3 разследвания Комисията се подпомага от длъжностни лица на тези държави членки, които поискат това.

Член 27

Извадка

1. В случаите, в които броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, типове на продукта или сделките е голям, разследването може да бъде ограничено до:
 - а) разумен брой страни, продукти или сделки чрез използването на статистически представителни извадки въз основа на информацията, налична към момента на избора; или
 - б) най-големия представителен обем на производството, продажбите или износа, който може да бъде разследван по приемлив начин в рамките на наличното време.

2. Окончателният избор на страните, типове продукти или сделките, които се извършва съгласно настоящия член, се извършва от Комисията, въпреки че се предпочита изготвянето на извадка след консултация и със съгласието на засегнатите страни, ако тези страни са се представили в рамките на три седмици от започването на разследването и в същия срок предоставят на разположение достатъчно информация, която позволява изготвянето на представителна извадка.

3. В случаите, в които разследването е ограничено съгласно настоящия член, за всеки износител или производител, който не е първоначално избран и който предостави необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчислява индивидуален размер на подлежащото на изравнителни мерки субсидиране, освен когато броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното разглеждане би било прекалено трудно и би възпрепятствало навременното приключване на разследването.

4. Ако е взето решение за използване на извадка и съществува известна степен на липса на съдействие от някоя или от всички избрани страни, която е вероятно да засегне съществено резултата от разследването, може да бъде направена нова извадка.

Въпреки това, ако съществува значителна степен на липса на съдействие или няма достатъчно време за нова извадка, се прилагат съответните разпоредби на член 28.

Член 28

Липса на съдействие

1. Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, може да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че дадена заинтересована страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема предвид и се използват наличните факти.

Заинтересованите страни биват уведомявани за последиците от липсата на съдействие.

2. Ако отговорът не бъде изпратен по електронен път, това не се счита за липса на съдействие, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на изисквания отговор би довело до прекомерни допълнителни затруднения или разходи.

3. Когато предоставената от заинтересованата страна информация не е най-добрата възможна във всички аспекти, въпреки това, тя не се взема предвид, при условие че недостатъците не са такива, че да превръщат в ненужно труден процеса на достигане до възможно най-точна констатация, информацията е предоставена по подходящ начин и навременно и е проверяема и страната е действала според своите възможности.

4. Ако доказателствата или информацията не са приети, страната, която ги предоставя, бива незабавно информирана за съответните мотиви и ѝ се дава възможност да представи допълнителни разяснения в рамките на определения срок. Ако разясненията се считат за незадоволителни, мотивите за отхвърлянето на тези доказателства или информацията се оповестяват и излагат в констатации, до които е осигурен публичен достъп.

5. Ако констатациите, включително тези относно размера на подлежащите на изравняване субсидии, се базират на разпоредбите на параграф 1, включително предоставената в жалбата информация, те се проверяват, когато е възможно и при надлежно съблюдаване на сроковете на разследването, чрез сравнение с информация от други независими източници, която може да е налична, като публикувани ценови листи, официална статистика за вноса и митнически данни, или информация, която е получена от други заинтересовани страни по време на разследването.

Тази информация може да включва относими данни, отнасящи се до световния пазар или до други представителни пазари, когато това е целесъобразно.

6. Ако дадена заинтересована страна не оказва или оказва само частично съдействие, като по този начин се отказва достъп до съответната информация, резултатът от разследването може да е по-малко благоприятен за страната, отколкото ако тя оказва съдействие.

Член 29

Поверителност

1. Всяка информация, която е поверителна по своето естество (например поради това, че нейното разгласяване би дало значително конкурентно предимство на конкурент или би имало значителен неблагоприятен ефект върху лицето, което предоставя информацията, или върху лицето, от което лицето, което е предоставило информацията, я е придобило) или която се предоставя на поверителна основа от страните по разследването, се третира, ако има достатъчно причини за това, като такава от съответните органи.
2. От заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се изисква да предоставят резюме на информацията, което не е поверително. Това резюме е достатъчно подробно, за да позволи разумно разбиране на същината на информацията, която е предоставена поверително. При изключителни обстоятелства тези страни могат да посочат, че информацията не може да бъде резюмирана. При такива изключителни обстоятелства се излагат причините, поради които не е възможно да бъде изготвено резюме.
3. Ако се счита, че дадено искане за поверителност не е обосновано и ако лицето, което предоставя информацията, не желае да я предостави или да разреши разгласяването ѝ в обобщена или съкратена форма, тази информация може да не бъде взета предвид, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен начин от подходящи източници, че информацията е точна. Исканията за поверителност не се отхвърлят произволно.
4. Настоящият член не възпрепятства разгласяването на обща информация от органите на Съюза, и по-конкретно мотивите, с които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито разгласяването на доказателствата, на които органите на Съюза се основават, доколкото това е необходимо за разясняването на тези мотиви в съдебните производства. Това разгласяване се съобразява със законните интереси на засегнатите страни да не бъдат разгласявани техните търговски или държавни тайни.
5. Комисията и държавите членки, включително служителите на всяка от тях, не разгласяват каквато и да е получена съгласно настоящия регламент информация без специалното разрешение на лицето, което я е предоставило, ако това лице е поискало поверителност. Информация, обменяна между Комисията и държавите членки, или вътрешните документи, изготвяни от органите на Съюза или държавите членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент.
6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана.

Настоящата разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва за цел образуване на други разследвания в рамките на същото производство и за същия сходен продукт.

Член 30

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и държавата на произход и/или износ, могат да поискат разгласяване на подробности, които са в основата на съществените факти или съображения, въз основа на които са наложени временни мерки. Исканията за това разгласяване се правят в писмена форма незабавно след налагането на временните мерки, като разгласяването се извършва писмено възможно най-бързо след това.
2. Посочените в параграф 1 страни могат да поискат окончателно разгласяване на съществените факти и съображения, въз основа на които се препоръчва налагането на окончателни мерки или прекратяването на разследване или производства без налагането на мерки, като се обръща специално внимание върху разгласяването на всички факти или съображения, които са различни от използваните за които и да било временни мерки.
3. Исканията за окончателно разгласяване се адресират до Комисията в писмена форма и в случаите, в които е наложено временно мито — не по-късно от един месец след публикацията за налагането на това мито. Когато не е наложено временно мито, на страните се дава възможност да поискат окончателно разгласяване в рамките на сроковете, определени от Комисията.

4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се извършва с оглед защита на поверителната информация възможно най-бързо и обикновено не по-късно от един месец преди започването на процедурите, посочени в член 14 или член 15. Ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти или съображения към този момент, те се разгласяват във възможно най-кратък срок след това.

Разгласяването не предопределя решенията, които Комисията може да вземе впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, те се разгласяват във възможно най-кратък срок.

5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид само ако бъдат получени в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая. По-кратък срок може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно разгласяване.

Член 31

Интерес на Съюза

1. Констатацията дали интересът на Съюза изисква намеса се основава на оценката на различните интереси, взети като едно цяло, включително интересите на местната промишленост, ползвателите и потребителите. Констатацията съгласно настоящия член се прави само когато на всички страни е дадена възможност да представят мненията си съгласно параграф 2. При това проучване се отдава специално внимание на необходимостта от отстраняване на ефектите от субсидирането, което е довело до причиняване на вреда, които се изразяват в нарушаване на търговията, както и на възстановяването на ефективната конкуренция. Мерките, които са определени въз основа на констатираните субсидиране и вреда, може да не бъдат прилагани, ако въз основа на цялата предоставена информация органите могат да достигнат до ясното заключение, че прилагането на тези мерки не е в интерес на Съюза.

2. За да могат органите по надлежен начин да се съобразят с всички мнения и информация при вземането на решение дали налагането на мерките е в интерес на Съюза, жалбоподателите, вносителите, техните представителни сдружения и представителните организации на ползвателите и потребителите могат, в рамките на сроковете, определени в известието за започване на разследване във връзка с изравнително мито, да се представят и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо резюме се предоставя на другите страни, посочени в настоящия параграф, като последните имат право да дадат отговор по нея.

3. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат изслушване. Тези искания се удовлетворяват, ако са представени в рамките на сроковете, определени в параграф 2, и ако в тях се излагат причините във връзка с интереса на Съюза, поради които страните следва да бъдат изслушани.

4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на 25 дни от датата на прилагането на съответните мерки, като коментарите или подходящи обобщения от тях се предоставят на други страни с право на отговор.

5. Комисията проучва информацията, която е надлежно предоставена, както и това до каква степен тя е представителна, като резултатите от този анализ, заедно със становище относно основателността ѝ, се предоставят на комитета, посочен в член 25, като част от проекта за мярка, представен съгласно членове 14 и 15. Изразените в рамките на комитета становища следва да се вземат предвид от Комисията при условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 182/2011.

6. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат да им бъдат представени фактите и съображенията, въз основа на които има вероятност да бъдат взети окончателни решения. Такава информация се предоставя в рамките на възможното и без да засяга последващи решения на Комисията.

7. Информацията се взема предвид само ако е подкрепена с реални доказателства за нейната достоверност.

Член 32

Отношение между мерките по изравнителните мита и многостранните мерки

Ако по отношение на вноския продукт се вземат мерки за противодействие, които се въвеждат в рамките на процедурите за разрешаване на спорове съгласно Споразумението за субсидиите, и тези мерки са подходящи за отстраняването на вредата, причинена от подлежащите на изравняване субсидии, всяко изравнително мито, което е наложено по отношение на този продукт, незабавно спира да се прилага или се отменя по подходящ начин.

Член 33

Заключителни разпоредби

Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на:

- а) всички специални правила, които са установени в споразумения, сключени между Съюза и трети държави;
- б) регламентите на Съюза в селскостопанския сектор и регламенти (ЕО) № 1667/2006 ⁽¹⁾, (ЕО) № 614/2009 ⁽²⁾ и (ЕО) № 1216/2009 ⁽³⁾ на Съвета. Настоящият регламент действа като допълнение към тези регламенти, както и като дерогация от всички разпоредби от тях, които възпрепятстват прилагането на изравнителни мита;
- в) специални мерки, при условие че тези мерки не са в противоречие със задълженията съгласно ГАТТ от 1994 г.

Член 34

Доклад

Комисията включва информация за прилагането на настоящия регламент в годишния си доклад относно прилагането и изпълнението на мерките за защита на търговията, който се представя на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2016/1036.

Член 35

Отмяна

Регламент (ЕО) № 597/2009 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение VI.

Член 36

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2016 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1667/2006 на Съвета от 7 ноември 2006 г. относно глюкозата и лактозата (ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 614/2009 на Съвета от 7 юли 2009 г. относно общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 8).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1216/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за определяне на търговския режим, приложим за някои стоки, получени от преработката на селскостопански продукти (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 10).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИМЕРЕН СПИСЪК НА ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

- а) Предоставяне от правителството на преки субсидии на предприятия или промишленост в зависимост от осъществяването на износа.
- б) Схеми за задържане на валута или всякакви подобни практики, които включват експортна премия.
- в) Вътрешни транспортни и спедиторски такси върху товари за износ, които се определят или чието приемане се възлага от правителствата при по-благоприятни условия спрямо вътрешните товари.
- г) Прякото или косвено предоставяне от правителствата или техните служби в рамките на държавни програми на вносни или местни продукти или услуги за използване в производството на изнасяни стоки при по-благоприятни условия спрямо предоставянето на сходни или пряко конкуриращи се продукти или услуги за използване в производството на стоки за местно потребление, ако (в случая на продуктите) тези условия са по-благоприятни спрямо съществуващите търговски условия ⁽¹⁾ за техните износители на световните пазари.
- д) Пълното или частично освобождаване, опрощаване или отложено плащане ⁽²⁾, което се отнася специално за износ, на преки данъци ⁽³⁾ или осигурителни вноски, плащани или платими от индустриални или търговски предприятия.
- е) Разрешаването на специални намаления при изчисляването на данъчната основа за преките данъци, които намаления са пряко свързани с износа или извършването на износа, в допълнение към тези, които са предоставени по отношение на производството за местно потребление.
- ж) Освобождаването или опрощаването на косвени данъци ⁽⁴⁾ върху производството и дистрибуцията на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на косвените данъци, с които се облагат производството и дистрибуцията на сходни продукти за местно потребление.
- з) Освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап ⁽⁴⁾ върху стоките или услугите, използвани в производството на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на подобни кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху стоките или услугите, използвани в производството на сходни продукти за местно потребление; освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативните косвени данъци, дължими на предходен етап върху изнасяните продукти може да се извършва обаче само когато това не важи за сходни продукти за местно потребление, доколкото кумулативните косвени данъци, дължими на предходен етап, се налагат върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци) ⁽⁵⁾. Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II.
- и) Опрощаването или възстановяването на такси при внос ⁽⁴⁾, чийто размер превишава размера на тези, с които се облагат вносните суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци); дадено предприятие може обаче да използва в конкретни случаи определено количество суровини от местния пазар, което е равно и има същото качество и характеристики като на вносните суровини, като техен заместител, за да се възползва от тази разпоредба, ако вносите и съответните операции по износа се извършат в

⁽¹⁾ „Съществуващи търговски условия“ означава, че изборът между местните и вносните продукти не е ограничен и зависи само от търговските съображения.

⁽²⁾ Отлагането на плащането може да не представлява експортна субсидия, например когато се събират подходящи лихви.

⁽³⁾ За целите на настоящия регламент:

- „преки данъци“ означава данъци върху вознагражденията, печалбата, лихвите, наемите, лицензионните такси и всички други форми на приход, както и данъци върху собствеността върху недвижимо имущество,
- „такси при внос“ означава мита и други фискални такси, които не са изброени другаде в тази бележка под линия, и с които се облага вносите,
- понятието „косвени данъци“ означава данъци върху продажбите, акцизи, данъци върху оборота, данъци върху добавената стойност, данъци върху концесиите, гербови данъци, данъци върху прехвърляния, върху стокови наличности и оборудване, гранични данъци, както и всички данъци, които са различни от преките данъци и таксите при внос,
- „косвени данъци, дължими на предходен етап“ са тези, с които се облагат стоките или услугите, използвани пряко или косвено при производството на продукта,
- „кумулятивните“ косвени данъци са многофазни данъци, които се налагат при отсъствието на механизъм за последващо преизчисляване на данъка, ако стоките или услугите, които се облагат на определен производствен етап, се използват на по-късен производствен етап,
- „опрощаването“ на данъци включва възстановяването или намаляването на данъци,
- „опрощаването или възстановяването“ включва пълното или частично освобождаване или отлагане на плащането на такси при внос.

⁽⁴⁾ Вж. бележка под линия 2 към буква д).

⁽⁵⁾ Буква з) не се прилага за системи за данък върху добавената стойност и съществуващото вместо това гранично данъчно изравняване; проблемът за прекомерното опрощаване на данъци върху добавената стойност е предмет изключително на буква ж).

рамките на разумен срок, който не надвишава две години. Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II, както и насоките, които се съдържат в приложение III, за констатиране на схеми за възстановяване за заместители, които представляват експортни субсидии.

- й) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани от правителствата) на гаранционни или застрахователни схеми при експортно кредитиране, на застрахователни или гаранционни схеми срещу увеличение на разходите за изнасяните продукти или програми за покриване на валутен риск при ставки на премията, които не могат да покрият дългосрочните оперативни разходи и загуби на програмите.
- к) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани и/или подчинени на правителствата) на експортни кредити по ставки, които са по-ниски от тези, които те в действителност следва да заплащат, за да си набавят тези средства (или следва да заплащат, ако ги заемат на международни капиталови пазари, за да си набавят средства при същия падеж и кредитни условия, както и в същата валута като на експортния кредит), или заплащането от тях на всички или на част от разходите, направени от износителите или финансовите институции за получаването на кредити, доколкото се използват за осигуряване на съществено предимство по отношение на условията на експортния кредит.

Ако обаче даден член на СТО е страна по международен ангажимент в областта на държавните експортни кредити, по който най-малко 12 от първите членове на СТО са били страни към 1 януари 1979 г. (или последващ ангажимент, който е бил приет от тези членове), или ако даден член на СТО прилага на практика разпоредбите на съответния ангажимент относно лихвените проценти, то практиката по експортното кредитиране, която съответства на тези разпоредби, не се счита за експортна субсидия.

- л) Всяко друго използване на публични средства, което представлява експортна субсидия по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАСОКИ ЗА ВЛАГАНЕТО НА СУРОВИНИ В ПРОИЗВОДСТВЕНИЯ ПРОЦЕС ⁽¹⁾

1. Схемите за намаляване на косвените данъци може да допускат освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци). По подобен начин схемите за възстановяване може да допускат опрощаването или възстановяването на такси при внос, с които се облагат суровините, влагани в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци).
2. В примерния списък от експортни субсидии в приложение I е използвано понятието „суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт“ в букви з) и и). Съгласно буква з) системите за намаляване на косвените данъци може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до освобождаване, опрощаване или отлагане на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. Съгласно буква и) схемите за възстановяване може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до опрощаване или възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. В двете букви е предвидено, че при констатациите относно влагането на суровини в производството на изнасяния продукт се прави обичайното намаление за отпадъци. Буква и) предвижда и схеми за заместители, когато това е целесъобразно.
3. При проверката дали суровините са вложени в производството на изнасяния продукт, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнителното мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва да действа въз основа на следното.
4. Когато се твърди, че дадена схема за намаляване на косвен данък или дадена схема за възстановяване води до субсидия поради прекомерното намаляване или възстановяване на косвените данъци или таксите при внос върху суровини, които са вложени в производството на изнасяния продукт, Комисията обикновено трябва първо да констатира дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура, посредством която да се потвърди кои суровини са вложени в производството на изнасяния продукт, както и в какви размери. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да провери системата или процедурата, за да констатира дали последната е подходяща, ефективна за планираната цел, както и дали се основава на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Комисията може да счете за необходимо да извърши в съответствие с член 26, параграф 2 определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че системата или процедурата се прилага ефективно.
5. Когато не е налице такава система или процедура или тя не е подходяща, или когато е създадена и се счита за подходяща, но се констатира, че не се прилага или не се прилага ефективно, обикновено е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която да се основава на действително включените суровини, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 4.
6. Комисията обикновено трябва да разглежда суровините като физически включени, ако тези суровини се използват в производствения процес и са физически представени в изнасяния продукт. Не е необходимо дадена суровина да присъства в окончателния продукт в същата форма, в която е въведена в производствения процес.
7. При определянето на размера на дадена суровина, която е вложена в производството на изнасяния продукт, обикновено се взема предвид „обичайното намаление за отпадъци“, като тези отпадъци обикновено се разглеждат като вложени в производството на изнасяния продукт. Понятието „отпадъци“ се отнася до тази част на дадена суровина, която няма независима функция в производствения процес, не е вложена в производството на изнасяния продукт (по причини като неефективност) и не е извлечена, използвана или продавана от същия производител.
8. При определяне дали твърдяното намаление за отпадъци е „обичайно“, Комисията трябва по правило да се съобрази с производствения процес, общия опит на промишлеността в държавата на износ, както и други технически фактори,

⁽¹⁾ Суровините, вложени в производствения процес, са физически включени суровини, енергия, горива и нефт, които се използват в производствения процес, както и катализатори, които се влагат в процеса на използването им за добиване на изнасяния продукт.

ако е целесъобразно. Комисията трябва да има предвид, че въпросът дали органите в държавата износител са изчислили разумно размера на отпадъците, е от съществено значение, когато се планира този размер да бъде включен в намалението или опрощаването на данъка или митото.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

НАСОКИ ЗА КОНСТАТИРАНЕ НА СХЕМИ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ЗА ЗАМЕСТИТЕЛИ, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

I

Схемите за възстановяване може да допускат възстановяването на такси при внос върху суровини, които са вложени в производствения процес на друг продукт, когато износът на този продукт съдържа местни суровини, които имат същото качество и характеристики като тези на вносните суровини. Съгласно приложение I, буква и), схемите за възстановяване за заместители може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до възстановяване на таксите при вноса, чийто размер превишава размера на таксите при вноса, с които първоначално са обложени вносните суровини, за които се иска възстановяване.

II

При проверката на всяка схема за възстановяване за заместители, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнително мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва обичайно да действа въз основа на следното:

1. в приложение I, буква и) е определено, че вносните суровини може да бъдат замествани със суровини от местния пазар в производството на продукт за износ, ако тези суровини са равни по количество и имат еднакво качество и характеристики като вносните суровини, които се заместват. Съществуването на система или процедура за проверка е важно, тъй като дава възможност на правителството на държавата износител да гарантира и докаже, че количеството на суровините, за които се иска възстановяване, не надвишава количеството на сходни изнасяни продукти в каквато и да е форма, както и че не съществува възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на първоначалните такси при внос, с които са обложени въпросните вносни суровини;
2. когато се твърди, че схема за възстановяване за заместители води до субсидия, Комисията обикновено трябва първо да определи дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура за проверка. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да проучи процедурите за проверка, за да констатира дали са подходящи, ефективни за планираната цел, както и дали се основават на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Счита се, че няма субсидия, когато е констатирано, че процедурите съответстват на тези критерии и се прилагат ефективно. Комисията може да счете за необходимо да извърши, в съответствие с член 26, параграф 2, определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че процедурите за проверка се прилагат ефективно;
3. когато не са налице процедури за проверка, когато не са подходящи или когато тези процедури са създадени и се считат за подходящи, но е констатирано, че не се прилагат в действителност или не се прилагат ефективно, може да е налице субсидия. В тези случаи е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която да се основава на съответните реални сделки, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 2;
4. съществуването на разпоредба относно възстановяване за заместители, съгласно която на износителите се разрешава да избират дадени пратки от вноса, за които да се иска възстановяване, не би следвало само по себе си да се разглежда като предоставяне на субсидия;
5. приема се, че е налице превишение при възстановяването на такси при внос по смисъла на приложение I, буква и), ако правителствата са платили лихва върху средствата, които са възстановени в рамките на системите им за възстановяване, доколкото лихвата е платена в действителност или предстои да бъде платена.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

(Настоящото приложение възпроизвежда приложение 2 към Споразумението за селското стопанство. Всички понятия или изрази, които не са разяснени тук или които не са ясни, следва да се тълкуват в контекста на посоченото споразумение.)

ВЪТРЕШНА ПОДКРЕПА: ОСНОВА ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА НАМАЛЯВАНЕ

1. Мерките за вътрешна подкрепа, за които се иска освобождаване от задълженията за намаляване, изпълняват основното изискване да нямат никакви или в краен случай да имат минимални последици, които нарушават търговията, или въздействия върху производството. Съответно всички мерки, за които се иска освобождаване, следва да отговарят на следните основни критерии:

- а) въпросната подкрепа трябва се предоставя посредством правителствена програма с публични средства (включително приходи, от които правителството се е отказало), която не включва прехвърляне на средства от потребителите; и
- б) въпросната подкрепа не действа като ценова подкрепа на производителите;

както и на специфичните критерии и условия за отделните политики, изложени по-долу.

Правителствени програми за услуги

2. Общи услуги

Политиките в тази категория включват разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно програми, в рамките на които се предоставят услуги или ползи на селското стопанство или селското население. Те не трябва да включват преки плащания за производители или преработватели. Тези програми, които включват, но не са ограничени до следния списък, изпълняват общите критерии в точка 1 и специфичните условия за отделните политики, изложени по-долу:

- а) изследвания, включително общи изследвания, изследвания във връзка с екологични програми и програми за изследвания, отнасящи се за конкретни продукти;
- б) контрол върху вредителите и болестите, включително общи и специфични за продукта мерки за контрол върху вредителите и болестите, като системи за ранно предупреждение, карантина и унищожаване;
- в) услуги по обучение, включващи както обща, така и специализирана подготовка;
- г) консултантски услуги, включително предоставяне на средства за улесняване на предаването на информацията и резултатите от изследванията на производителите и потребителите;
- д) услуги, свързани с инспекция, включващи обща инспекция и инспекция на конкретни продукти за целите на здравеопазването, безопасността, окачествяването и стандартизацията;
- е) услуги, свързани с маркетинга и рекламата, включително пазарна информация, съвети и реклама на конкретни продукти, с изключение на разходи за неуточнени цели, които биха могли да бъдат използвани от продавачите за намаляване на пазарната цена или да доведат до директно икономическо преимущество за купувачите; и
- ж) инфраструктурни услуги, включително: електропреносни мрежи, пътища и други транспортни системи, пазарни и пристанищни съоръжения, водоснабдителни съоръжения, язовирни и отводнителни системи и инфраструктурни съоръжения, свързани с екологични програми. Във всички случаи разходите се насочват само към осигуряването или изграждането на капитални съоръжения и изключват субсидираното предоставяне на съоръжения на място в стопанствата, различни от тези за изграждането на мрежи от общодостъпни обществени съоръжения. Те не включват субсидии за суровини или оперативни разходи или преференциални такси за клиенти.

3. Държавен резерв за целите на продоволственото осигуряване ⁽¹⁾

Разходите (или приходите, от които правителството се е отказало) във връзка с натрупването и съхраняването на запаси от продукти, съставляващи неразделна част от програма за продоволствено осигуряване, залегнала в националното законодателство. Това може да включва помощ от правителството за съхраняване на продукти, осъществявано от частни лица като част от такава програма.

Обемът и натрупването на тези запаси съответстват на предварително определените цели, които са свързани единствено с продоволственото осигуряване. Процесът на натрупването на запаси и разпределението им е прозрачен от финансова гледна точка. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущите пазарни цени, а продажбите от запасите за продоволствено осигуряване се извършват по цена, която не е по-ниска от текущата цена на местния пазар за съответния продукт и качество.

4. Вътрешна продоволствена помощ ⁽²⁾

Разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно предоставянето на вътрешна продоволствена помощ на нуждаещи се части на населението.

Необходимите условия за получаване на продоволствената помощ се преценяват по ясно определени критерии, свързани с целите на изхранването. Тази помощ е под формата на пряко отпускане на хранителни продукти на засегнатите или предоставяне на средства, които да позволяват на получателите да закупят хранителни продукти на пазарни или на субсидирани цени. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущи пазарни цени и финансирането и администрирането на помощта са прозрачни.

5. Преки плащания към производителя

Подкрепата, предоставена чрез преки плащания (или приходи, от които правителството се е отказало, включително плащания в натура) на производители, за които исканото освобождаване от задълженията за намаляване изпълнява основните критерии, изложени в точка 1, както и специфичните критерии, които се прилагат за отделните типове преки плащания, посочени в точки 6—13. В случаите, когато се иска освобождаване от изискването за намаляване за който и да е съществуващ или нов вид пряко плащане, различен от определените в точки 6—13, плащането съответства на критериите, определени в точка 6, букви б)—д), в допълнение към общите критерии, посочени в точка 1.

6. Необвързана подкрепа за доходи

- а) Правото за получаване на тези плащания се определя по ясно зададени показатели, като доход, статут на производител или собственик на земя, използване на факторите или ниво на производството за определен базов период.
- б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана със или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя през която и да е година след базовия период.
- в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, прилагани спрямо производство, осъществено през която и да е година след базовия период.
- г) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на производствените фактори, прилагани през която и да е година след базовия период.
- д) За получаването на тези плащания не се изисква производство.

7. Финансово участие на правителството в програми за застраховане и защита на доходите

- а) Необходимите условия на получаване на тези плащания се определят от загубата на доходи, като се вземат предвид само доходите от селско стопанство, които надвишават 30 % от средния брутен доход или неговия еквивалентен нетен доход (с изключение на всички плащания от същите или подобни схеми) през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, основан на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висок и най-нисък доход. Всеки производител, който отговаря на това условие, има право да получи плащанията.

⁽¹⁾ За целите на точка 3 от настоящото приложение правителствените програми за формиране на резерви с цел продоволствено осигуряване в развиващите се държави, чието функциониране е прозрачно и се извършва в съответствие с официално публикувани обективни критерии или насоки, се считат за съответстващи на разпоредбите на настоящата точка, включително програмите, при които запасите от хранителни продукти за целите на продоволственото осигуряване се придобиват и освобождават по административно регулирани цени, при условие че разликата между покупната цена и външната референтна цена се взема предвид в СМП.

⁽²⁾ За целите на точки 3 и 4 от настоящото приложение, предоставянето на хранителни продукти на субсидирани цени с цел да бъдат посрещнати нуждите от хранителни продукти на бедното население в градски и селски региони на развиващите се държави на регулярна основа при разумни цени, се счита за съответстващо на разпоредбите на настоящата точка.

- б) Сумата на тези плащания компенсира по-малко от 70 % от загубата на доход на производителя през годината, в която той има право да получи помощта.
- в) Сумата на тези плащания зависи единствено от доходите; тя не зависи от вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя; нито от цените, както вътрешни, така и международни, приложими към това производство; или от използваните производствени фактори.
- г) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 8 (помощ при природни бедствия), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.
8. Плащания (извършени пряко или посредством финансирано от правителството участие в схеми за застраховане на селскостопански култури) за помощ при природни бедствия
- а) Такива плащания се полагат само след като правителствените органи официално установят, че е настъпило или е в процес природно или друго подобно бедствие (включително епидемии от болести, масово нашествие на вредители, ядрена авария и война на територията на засегнатата държава членка), като плащанията се определят от производствена загуба, която надвишава 30 % от средното производство през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, въз основа на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висока и най-ниска стойност на дохода.
- б) Плащанията в резултат на бедствие се извършват само при загубите на доходи, добитък (включително плащания във връзка с ветеринарното лечение на животни), земя или други производствени фактори, дължащи се на въпросното природно бедствие.
- в) Плащанията компенсират не по-голяма от общата стойност на разходите за възстановяване на щетите и при тях не се изискват или посочват видът или количеството на бъдещото производство.
- г) Плащанията, извършени по време на бедствие, не превишават нивото, необходимо за предотвратяване или намаляване на по-нататъшни загуби според определението на критерия в буква б).
- д) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 7 (програми за застраховане на доходите и създаване на осигурителна мрежа за доходите), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.
9. Помощ за реструктуриране, предоставяна посредством програми за пенсиониране на производители
- а) Необходимите условия за придобиване на право за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в програми, предназначени за улесняване пенсионирането на лица, заети в селскостопанско производство, предназначено за пазара, или тяхното пренасочване към неселскостопанска дейност.
- б) Плащанията се правят единствено, при условие че получателите им се оттеглят напълно и завинаги от селскостопанското производство, предназначено за пазара.
10. Помощ за реструктуриране, предоставяна чрез програми за оттегляне на ресурси
- а) Необходимите условия за определяне на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в програми, предназначени за извеждането на земя или други ресурси, включително добитък, от селскостопанското производство, предназначено за пазара.
- б) Плащанията се правят единствено, при условие че оттеглянето на земя от селскостопанското производство, предназначено за пазара, е за минимален срок от три години, а когато се отнася до добитък — при клането му или окончателното освобождаване от него.
- в) При плащанията не се изисква, нито посочва алтернативно използване на земята или другите ресурси, което да предполага производство на селскостопански продукти за пазара.
- г) Плащанията не са свързани нито с вида, нито с количеството на производството или с цените, както вътрешни, така и международни, приложими за производството, осъществявано при използване на земята и другите ресурси, оставащи в производството.
11. Подпомагане за структурно приспособяване, осъществявано посредством инвестиционна помощ
- а) Необходимите условия за придобиване на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в правителствени програми, които са предназначени да подпомагат финансовото или физическото реструктуриране на дейността на даден производител в отговор на обективно проявени структурни недостатъци. Правото за участие в тези програми може да се основава и на ясно определена правителствена програма за повторната приватизация на селскостопанска земя.

- б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от даден производител през която и да е година след базовия период, освен както се предвижда съгласно критерия по буква д).
 - в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към производството, осъществено през която и да е година след базовия период.
 - г) Плащанията се извършват само за периода от време, необходим за реализиране на инвестицията, за която са предоставени.
 - д) При плащанията не се ограничава, нито по какъвто и да е начин се определя, какви селскостопански продукти да бъдат произвеждани от получателите, освен за да се изиска от тях да не произвеждат даден продукт.
 - е) Плащанията са ограничени до сумата, необходима като компенсация за структурния недостатък.
12. Плащания в рамките на програми за опазване на околната среда
- а) Необходимите условия за такива плащания се определят като част от ясно определена правителствена програма за опазване или съхраняване на околната среда и зависят от изпълнението на конкретни условия съгласно правителствената програма, включително на условия, които са свързани с производствените методи или суровини.
 - б) Сумата на плащането се ограничава до допълнителните разходи или загубите на доход в резултат на изпълнението на правителствената програма.
13. Плащания по програми за регионална помощ
- а) Правото за получаване на тези плащания се ограничава до производители в региони в неравностойно положение. Всеки такъв регион трябва да представлява ясно указана обособена географска област с определен икономически и административен облик, считана за неблагоприятна въз основа на неутрални и обективни критерии, които са ясно установени в закон или подзаконен акт и посочват, че трудностите на региона се дължат на нещо повече от временни обстоятелства.
 - б) Сумата на тези плащания за дадена година не е свързана или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), реализирано от определен производител през която и да е година след базовия период, освен с цел намаляване на това производство.
 - в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към всяко производство, реализирано през която и да е година след базовия период.
 - г) Плащанията се предоставят само на производители в съответните региони, които имат право на получаването им, но принципно са еднакво достъпни за всички производители в тези региони.
 - д) Когато са свързани с производствените фактори, плащанията се извършват по прогресивно намаляваща ставка над определено прагово равнище на съответния фактор.
 - е) Плащанията са ограничени до размера на допълнителните разходи или загубите на доход, свързани с предприемането на селскостопанско производство в посочената област.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета

(ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 93)

Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 18, 21.1.2014 г., стр. 1)

Единствено точка 18 от
приложението

—

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) № 597/2009	Настоящият регламент
Членове 1—11	Членове 1—11
Член 12, параграфи 1—4	Член 12, параграфи 1—4
Член 12, параграф 6	Член 12, параграф 5
Членове 13 и 14	Членове 13 и 14
Член 15, параграф 1	Член 15, параграф 1
Член 15, параграф 2, първо изречение	Член 15, параграф 2, първа алинея
Член 15, параграф 2, второ изречение	Член 15, параграф 2, втора алинея
Член 15, параграф 3	Член 15, параграф 3
Членове 16—27	Членове 16—27
Член 28, параграфи 1—4	Член 28, параграфи 1—4
Член 28, параграф 5, първо изречение	Член 28, параграф 5, първа алинея
Член 28, параграф 5, второ изречение	Член 28, параграф 5, втора алинея
Член 28, параграф 6	Член 28, параграф 6
Членове 29—33	Членове 29—33
Член 33а	Член 34
Член 34	Член 35
Член 35	Член 36
Приложения I—IV	Приложения I—IV
Приложение V	—
Приложение VI	—
—	Приложение V
—	Приложение VI

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG